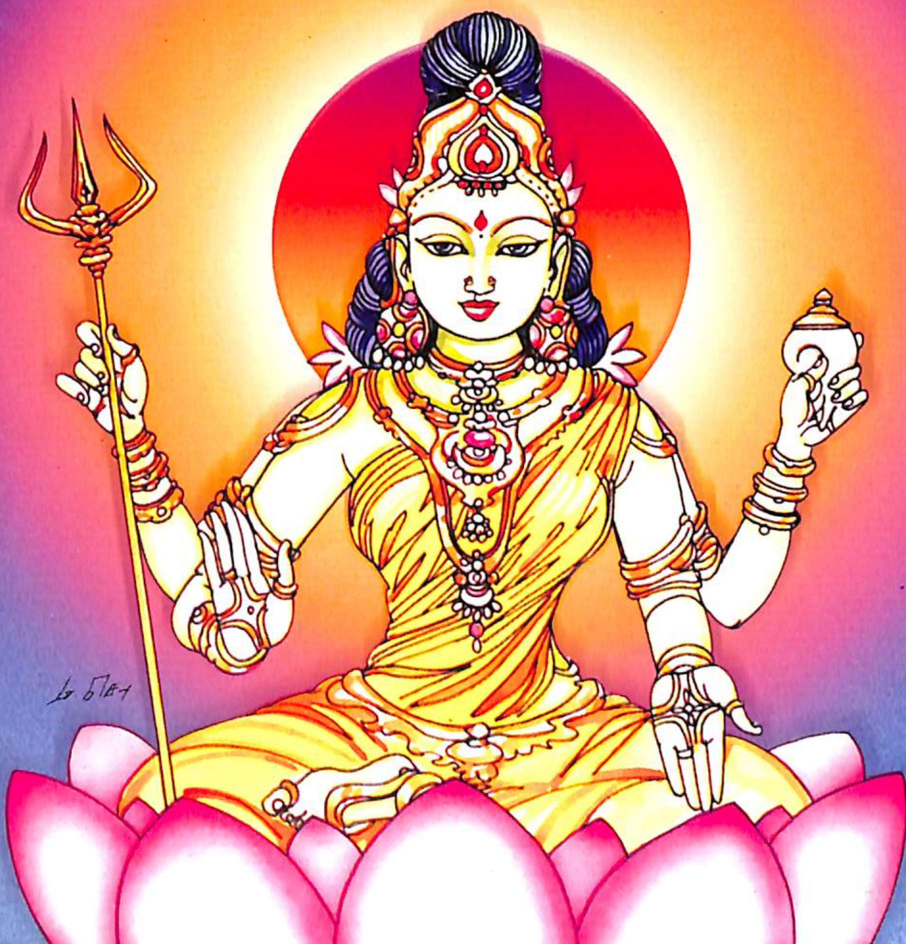
ஸ்ரீ சக்தி மஹிம்ன: ஸ்தோத்ரம்

॥ श्रीशक्तिमहिम्नः स्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீசக்திமஹிம்ன: ஸ்தோத்ரம்

श्रीशक्तिमहिम्नः स्तोत्रम्

(பாவனோபநிஷத் ப்ரயோக
மஹாயாகக்ரமத்துடன் கூடியது)

உரை ஆசிரியர்

" அண்ணா "

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம்
மயிலாப்பூர், சென்னை 600 004

வெளியிடுபவர்:
தலைவர்
ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம்
மயிலாப்பூர், சென்னை-4

III-2M 3C-4-2010
ISBN 81-7120-254-3

அச்சிட்டோர்:
ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம் அச்சகம்
மயிலாப்பூர், சென்னை-4

முகவுரை

'ஸ்ரீசக்தி மஹிம்ன: ஸ்தோத்ரம்' எனப்பெயர் பெற்ற இந்நூல் துர்வாஸ மகரிஷியால் இயற்றப்பட்டது.

துர்வாஸர் அத்ரி மகரிஷிக்கும் அனஸூயா தேவிக்கும் புத்திரனாகத் தோன்றியவர். தத்தாத்ரேயரும் ஸோமனும் இவருடைய சகோதரர்கள்.

'ஸர்வவாஸ : ஸர்வசாரீ துர்வாஸா' என்பது சிவ ஸஹஸ்ரநாமம். எங்கும் இருப்பவர், எங்கும் சஞ்சரிப்பவர், எங்கும் நிறைந்தவராதலின் ஆடை அணிவிக்க இயலாதவர் என்பது அந்நாமங்களின் பொருள். இந்த மகரிஷியும் சிவனுடைய அம்சமாக அவதரித்தவர் என்று கருதப்படுபவராதலால் இவருக்கு துர்வாஸர் என்ற பெயர் பொருத்தமாயிற்று. இவருக்கு 'குரோத பட்டாரகர்' என்ற சிறப்புப் பெயரும் உண்டு. குரோதத்தில் அதாவது கோபத்தில் தமது தவத்தை மறைத்துக் கொண்டு அதன் மூலம் அனுக்ரஹம் செய்யும் பட்டாரகர் அதாவது எல்லோராலும் பூஜித்தற்குரியவர்.

இவர் காஞ்சீபுரத்தில் காமாக்ஷீ தேவியைப் பிரதிஷ்டை செய்தவர் என்று காமாக்ஷீ விலாஸம் என்ற நூல் கூறுகிறது.

இவர் இயற்றிய நூல்களில் 'ஆர்யாத்விசதீ' என்று ஏறக்குறைய இருநூறு சுலோகங்கள் கொண்ட லலிதாஸ்தவரத்னமும், 'ஸ்ரீசக்தி மஹிம்ன: ஸ்தோத்ரமும்' தேவி ஸ்துதிகளில் பிரசித்தமானவை. சக்திமஹிம்ன: ஸ்தோத்திரத்திற்கு நித்தியானந்த நாதர் என்பவரால் ஆக்கப்பட்ட வியாக்கியானம் ஒன்று உளது.

இதில் 61 சுலோகங்கள் இருக்கின்றன. முதல் சுலோகம் மங்களாசரணம். இரண்டாவது முதல் ஐம்பத்திரண்டு வரை உள்ள 51 சுலோகங்கள் மாத்ருகா வடிவு கொண்ட முக்கிய பாகம். ஐம்பத்திமூன்றுவது முதல் முடிவு வரை பல சுருதி. ஸௌந்தர்ய லஹரியில் உள்ளது போலவே இதில் முதல் பகுதி மந்திரசாஸ்திர விளக்கமாகவும் இரண்டாவது பகுதி தேவியின் ஸ்வரூப வர்ணனையாகவும் அமைகின்றன. குண்டலினீ சக்தியை தியானிக்கும் முறை, ஸங்கேதஸார வித்தையிலும் பாலாமந்திரத்திலும் உள்ள பீஜாக்ஷரங்களின் வைபவம், பஞ்சதசாக்ஷரியின் பெருமை, காமகலையின் விமர்சனம், தேவியின் காயத்ரீஸ்வரூபம், ஸ்ரீசக்ர ஸ்வரூபம், மஹா பராப்ராஸாத வித்தை, குரு மூலம் தீக்ஷையின் அவசியம் முதலிய ரகசியங்கள் முதல் பாகத்தில் அடக்

கம். தேவியின் பாதாதிகேசத் தியானம், ஆயுதங்களின் மகிமை, மானஸிக பூஜை முதலியவை முப்பத்து மூன்றுவது சுலோகம் முதல் ஐம்பத்து மூன்றுவரை விளக்கப்படுகின்றன. இதைப் படிப்பதால் ஏற்படும் பயனையும் நூலாசிரியராகிய துர்வாஸரின் பெருமையையும் கூறி இந்நூல் பூர்த்தியாகிறது.

நூலிற்கு அனுபந்தமாக 'ஸ்ரீவித்யா-மஹாயாகக்ரமம்' சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது ஸ்ரீபாஸுரானந்தநாதர் எனும் பாஸ்கரராயர் அவர்களால் பாவனோபநிஷத்தின் பிரயோக வடிவில் ஆக்கப்பட்டதாகும். 'யஜ்ஞானாம் ஜபயஜ்ஞோऽஸ்மி'— யக்ஞங்களுள் நான் ஜபயக்ஞமாக இருக்கிறேன்—என்று பகவான் கீதையில் கூறியுள்ளபடி ஜபமே தலை சிறந்த யாகமாதலால், ஒன்பது வாயிலுடன் கூடிய உடலையே ஸ்ரீசக்ரமாக பாவனை செய்து நவாவரண பூஜையை மானஸிகமாகச் செய்யும் இது ஒரு மஹாயாகம் எனக் கூறப்படுகிறது. இது தான் 'மஹாயாகக்ரமாராத்யா' என்று 230 வது நாமத்தில் லலிதா ஸஹஸ்ரநாமாவளியில் குறிப்பிடப்படுவது.

இப்பதிப்பில் மூலம் முதலில் நாகர எழுத்திலும் அதன் கீழே தமிழ் எழுத்திலும் அச்சிடப்பட்டு அதைத் தொடர்ந்து பதவுரையும் குறிப்புரையும் தரப்பட்டுள்ளன.

இதை அச்சிட உதவியவர்களுக்கும் இதைப்படித்துப் பயன்படுத்துபவர்களுக்கும் பரதேவதை அருள் புரிவாளாக.

உரையாசிரியர்

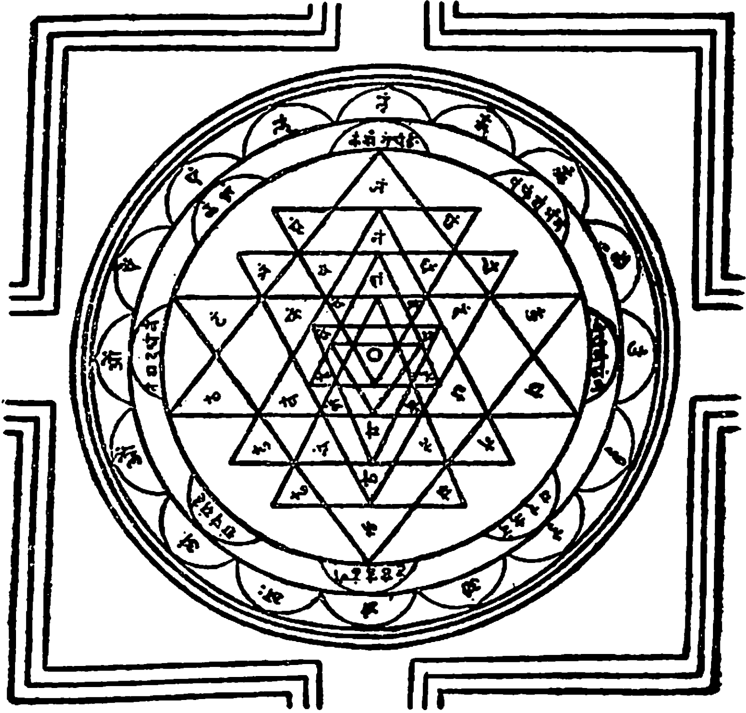
விஜயதசமி
2-10-1976
ஸ்ரீராம கிருஷ்ண மாணவரில்லம்
சென்னை-4

श्रीचक्रं श्रुतिमूल - कोश इति ते संसारचक्रात्मकं
विख्यातं तदधिष्ठिताक्षर - शिव-ज्योतिर्मयं सर्वतः ।
एतन्मन्त्रमयात्मकाभि - ररुणं श्रीसुन्दरीभि - र्वृतं
मध्ये बैन्दव - सिंहपीठ - ललिते त्वं ब्रह्मविद्या शिवे ॥

மங்கள வடிவினளே! உன்னுடைய ஸம்ஸார சக்ரவடிவான ஸ்ரீசக்ரமானது வேதத்திற்கு வேராகிய ஓங்காரத்திற்குக் கோசம் போன்றது என்பது பிரசித்தம். அதில் நிலைபெற்றுள்ள பஞ்சதசாக்ஷரீ மந்திரத்தின் மங்களமான ஒளியின் பரப்பு எங்கும் உளது. இந்த மந்திரமே உருக்கொண்டவர்களான ஆவரண தேவதைகளால் சூழப்பெற்று சிவந்த நிறத்துடன் நடுவில் பிந்துவாகிய சிம்மாசனத்தில் அழகு மிகுந்து விளங்குபவளாய் பிரம்மவித்யா ஸ்வரூபிணியாய் உள்ளவள் நீ.

—சக்திமஹிம்ன: ஸ்தோத்ரம் 31.

श्रीचक्रम्

ஸ்ரீ சக்ரம்

श्री:

श्रीशक्ति - महिम्नः स्तोत्रम्

मातस्ते महिमा वक्तुं शिवेनापि न शक्यते ।
भक्त्याहं स्तोतु-मिच्छामि प्रसीद मम सर्वदा ॥ १ ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீசக்தி மஹிம்ன: ஸ்தோத்ரம்

மாதஸ்தே மஹிமா வக்தும் சிவேனாபி ந சக்யதே |
பக்த்யாஹம் ஸ்தோது-மிச்சாமி ப்ரஸீத மம ஸர்வதா || 1

மங்களாசரணம்

1. *(மாத:)* தாயே! *(தே)* உங்களுடைய *(மஹிமா)* பெருமை *(சிவேன அபி)* பரமசிவனாலுங் கூட *(வக்தும்)* எடுத்துக் கூறுவதற்கு *(ந சக்யதே)* இயலாது.—என்றாலும் *(பக்த்யா)* பக்தியால் *(அஹம்)* நான் *(ஸ்தோதும்)* ஸ்தோத்திரம் செய்ய *(இச்சாமி)* விரும்புகிறேன். *(மம)* எனக்கு *(ஸர்வதா)* எப்பொழுதும் *(ப்ரஸீத)* அருள்புரிய வேண்டும்.

பக்த்யா—தேவியின் பெருமை எடுத்துக்கூற இயலாது எனினும் பக்திக்கு வசப்பட்ட அவளுடைய அருளால் அது கைகூடும்.

ஒ. 'பக்த்யா மாமபிஜாநாதி யாவான் யச்சாஸ்மி தத்வத: |' நான் எவன் எத்தன்மையோன் என்று பக்தியினால் பக்தன் உள்ளபடி உணர்கிறான்.—ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் கூறியது—கீதை 18, 55.

இந்த சுலோகத்தால் துர்வாஸ மகரிஷி தேவியின் பெருமையை எடுத்துரைப்பதற்கு அவளுடைய திருவருளை நாடுவதால் இந்நூலுக்கு இது மங்களா சரணமாக அமைகின்றது.

ஒ. அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கி—திருவாசகம்.

மஹாஷோடசீ மந்த்ரோத்தாரம்.

श्रीमात-स्त्रिपुरे परात्परतरे देवि त्रिलोकीमहा-
सौन्दर्यार्णव-मन्थनोद्भवसुधा-प्राचुर्य-वर्णोज्ज्वलम् ।
उद्यद्भानु-सहस्र-नूतन-जपापुष्पप्रभं ते वपुः
स्वान्ते मे स्फुरतु त्रिकोणनिलयं ज्योतिर्मयं वाङ्मयम् ॥ २॥

ஸ்ரீமாதஸ்-த்ரிபுரே பராத்பரதரே தேவி த்ரிலோகீமஹா-
ஸௌந்தர்யார்ணவ-மந்த்தனோத்பவஸுதா-ப்ராசுர்ய-
வர்ணோஜ்ஜ்வலம் ।
உத்யத்பானு-ஸஹஸ்ர-நூதன-ஜபாபுஷ்பப்ரபம் தே வபு:
ஸ்வாந்தே மே ஸ்ப்புரது த்ரிகோணநிலயம் ஜ்யோதிர்-
மயம் வாங்மயம் || 2 ||

2. (ஸ்ரீமாத:) தாயே! (த்ரிபுரே) ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம காரணமென்று மூன்று உடல்களாகிய புரங்களிலும் உறைபவளே! (பராத்பரதரே) மேலானதற்கெல்லாம் மேலானவளே! (தேவி) பிரகாசிப்பவளே! (த்ரிலோகீ-மஹாஸௌந்தர்ய-அர்ணவ-மந்தன-உத்பவ - ஸுதா-ப்ராசுர்ய-வர்ண - உஜ்ஜ்வலம்) மூவ்வுலகிலுமுள்ள அழகின் பெருமைக் கடலைக் கடைந்ததில் உதித்த அமுதத்தைப் போன்ற வண்ணத்துடன் பிரகாசிப்பதும் (உத்யத்-பானு-ஸஹஸ்ர—நூதன - ஜபா-புஷ்பப்ரபம்) ஆயிரம் உதய சூரியர்களைப் போலும் புதிய செம்பருத்திப் பூவைப் போலும் பிரபை உடையதும் (த்ரிகோண நிலயம்) முக்கோ

ணத்தில் இருப்பிடத்தை உடையதும் (ஜ்யோதிர்மயம்) ஒளி வடிவானதும் (வாங்மயம்) வாக்கு வடிவானதுமான (தே) உமது (வபு:) ஸ்வரூபம் (மே) எனது (ஸ்வாந்தே) உள்ளத்தில் (ஸ்ப்புரது) தெளிவாய் விளங்கட்டும்.

இதில் மஹாஷோடசீ மந்த்ரோத்தாரம்:—ஸ்ரீ=ஸ்ரீம் | மா=ஹ்ரீம் | (அத:-பிறகு) த்ரிபுரா=க்லீம், ஐம், ஸௌ: | (ஏ=ஆ+ஈ) ஈ= ஓம் | பராத்=ஹ்ரீம் | பரதரா=ஸ்ரீம் | (தேவி=தேவியே) த்ரிலோகீ = க5, ஹ6 ஸ4 | மஹாஸௌந்தர்ய=ஸௌ: | அர்ணவமந்தனோத்பவ-ஸுதா-ப்ராசுர்ய - வர்ச்சோஜ்ஜ்வலம்= ஐம் | உத்யத்பானு ஸஹஸ்ர நூதன-ஜபாபுஷ்பப்ரபம்=க்லீம் | தே வபு:=ஹ்ரீம் | (ஸ்வாந்தே=இதன் இறுதியில்)மே=மா+ ஈ=ஸ்ரீம் || ஈ=காமகலை; மும்மூன்றுயுள்ளதெல்லாம் லயிக்கும் துரீயஸ்தானம் 'த்ரிகோண நிலயம் ஜ்யோதிர் மயம் வாங் மயம்', மஹாஷோடசியும் காமகலையில் ஒடுங்கும்.

குண்டலினீ தியானம்

आदिक्षान्त-समस्त-वर्ण-सुमणि-प्रोते वितानप्रभे
ब्रह्मादि-प्रतिमाभिकीलित-षडाधाराब्ज-कक्षोन्नते ।
ब्रह्माण्डाब्ज-महासने जननि ते मूर्तिं भजे चिन्मयीं
सौषुम्नायत-पीतपंकज-महामध्य-त्रिकोण-स्थिताम् । ३ ॥

ஆதிக்ஷாந்த-ஸமஸ்த-வர்ண-ஸுமணி-ப்ரோதே
விதானப்ரபே
ப்ரஹ்மாதி-ப்ரதிமாபிகீலித-ஷடாதாராப்ஜ-
கக்ஷோந்நதே |
ப்ரஹ்மாண்டாப்ஜ-மஹாஸனே ஜனனி தே மூர்த்திம்
பஜே சின்மயீம்
ஸௌஷும்நாயத-பீதபங்கஜ-மஹாமத்ய-
த்ரிகோண-ஸ்த்திதாம் || 3 ||

3. (ஜனனி) தாயே! (ஆதிக்ஷாந்த-) அ முதல் க்ஷ வரை உள்ள (ஸமஸ்த்வர்ண-) எல்லா எழுத்துக்களாகிற (ஸுமணிப்ரோதே) நல்முத்துக்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற (விதானப்ரபே) மேல் விரிப்புடன் கூடியதும் (ப்ரஹ்மாதி-ப்ரதிமாபிலித-) பிரம்மா முதலியவர்களின் உருவங்கள் விளங்கும் (ஷடாதாராப்ஜ-கக்ஷ-உந்நதே) ஆறு ஆதார சக்கரங்களின் வரிசைக்கெல்லாம் மேலே விளங்குவதுமான (ப்ரஹ்மாண்டாப்ஜ-மஹாஸனே) பிரம்மரந்திரத் தாமரையாகிற சிறந்த ஆஸனத்தில் (ஸௌஷும்ஞயத-பீதபங்கஜ-மஹாமத்ய) ஸுஷும்ஞ நாடியில் விரிந்த சிறந்த மஞ்சள் தாமரையின் மத்தியில் (த்ரிகோணஸ்த்திதாம்) முக்கோணத்தில் இருந்து எழுந்த (சின்மயீம்) ஞானமயமான (தே) உமது (மூர்த்திம்) வடிவத்தை (பஜே) தியானம் செய்கிறேன்.

மஹா ஆஸனே—அகுல ஸஹஸ்ராரமாகிற சிறந்த ஆஸனத்தில், பீதபங்கஜ-மஹாமத்ய-மஞ்சள் நிறமான ஸஹஸ்ரதளகமலம் மூலாதாரத்திற்குக் கீழே உள்ள குல ஸஹஸ்ராரம். இதன் நடுவில் உள்ள முக்கோணத்திற்கு அ-க-த (अ-क-थ) ஆஸனம் என்று பெயர். இங்கிருந்து குண்டலினீ சக்தியை எழுப்பிச் சிரசின் உச்சியில் உள்ள அகுல ஸஹஸ்ராரத்திற்கு அழைத்து வந்து தியானம் செய்வது சிவயோகம் எனப்படும்.

ஷடாதார—மூலாதாரம், ஸ்வாதிஷ்ட்டானம், மணிபூரகம், அநாஹதம், விசுத்தி, ஆக்ஞை என்ற ஆதாரசக்கரங்கள்.

குண்டலினீ தியானம்

या बालेन्दु-दिवाकराक्षिमधुरा या रक्तपद्मासना
रत्नाकल्प-विराजितांग-लतिका पूर्णेन्दुवक्त्रोज्ज्वला ।
अक्षस्रक्-सृणि-पाश-पुस्तक-करा या बालभानुप्रभा
तां देवीं त्रिपुरां शिवां हृदि भजेऽभीष्टार्थ-सिद्ध्यै सदा ।४

யா பாலேந்து-திவாகராக்ஷிமதுரா யா ரக்தபத்மாஸனு
ரத்னகல்ப-விராஜிதாங்க-லதிகா பூர்ணேந்து-
வக்த்ரோஜ்ஜ்வலா ।
அக்ஷஸ்ரக்-ஸ்ருணி-பாச புஸ்தக-கரா யா பாலபானுப்ரபா
தாம் தேவீம் த்ரிபுராம் சிவாம் ஹ்ருதி பஜே ऽபீஷ்-
டார்த்த-ஸித்த்யை ஸதா ॥ 4 ॥

4. (யா) எவள் (பால-இந்து-) இளம் பிறைச்சந்திரனை யும் (திவாகர-) சூரியனையும் (அக்ஷி-மதுரா) கண்களாய்க் கொண்டு இனிமையுடன் விளங்குபவளோ, (யா) எவள் (ரக்த பத்மாஸனு) செந்தாமரையில் வீற்றிருப்பவளோ, (ரத்னகல்ப-விராஜித-அங்கலதிகா) இரத்தினாபரணங்களால் பிரகாசிக்கும் கொடி போன்ற அங்கங்களை உடையவளோ, (பூர்ண-இந்து-வக்த்ர-உஜ்ஜ்வலா) பூரண சந்திரனையொத்த முகத்துடன் பிரகாசிப்பவளோ (அக்ஷஸ்ரக்) அக்ஷமாலை, (ஸ்ருணி) அங்குசம் (பாச-) பாசம் (புஸ்தக-) புஸ்தகம் ஆகியவற்றை (கரா-) கைகளில் உடையவளோ (யா) எவள் (பால-பானு-ப்ரபா) இளஞ்சூரியனைப் போன்ற பிரகாசமுடையவளோ (தாம் தேவீம் த்ரிபுராம் சிவாம்) அந்தப் பரமமங்களஸ்வரூபிணியான திரிபுராதேவியை (அபீஷ்டார்த்த - ஸித்த்யை) விரும்பிய பொருள் கைகூடுதற்கு (ஸதா) எப்பொழுதும் (ஹ்ருதி) இருதயத்தில் (பஜே) போற்றுகின்றேன்.

இந்த சுலோகம் சில பாடங்களில் இல்லை.

ரக்தபத்மாஸனு—மூலதாரத்திற்குக் கீழுள்ள குலஸஹஸ்ரா ரம் சிவப்புத் தாமரையாக இங்கு கூறப்படுகிறது. 3வது சுலோகத்தில் இதுவே மஞ்சள் எனக் கூறப்பட்டது. குண்டலினீ உறங்கும்போது இது மஞ்சள் நிறம்; விழிக்கும்போது அதுவே சிவப்பாக மாறுகிறது.

வாக்பவ பீஜம்

वन्दे वाग्भव-मैन्दवात्म-सदृशं वेदादि-विद्या-गिरो
भाषा देशसमुद्भवाः पशुगताश्छंदांसि सप्तस्वरान् ।
तालान् पंच महाध्वनीन् प्रकटयत्यात्मप्रकाशेन यत्
तद्बीजं पदवाक्य-मान-जनकं श्रीमातृके ते परम् ॥ ५ ॥

வந்தே வாக்பவ-மைந்தவாத்ம-ஸத்ருசம் வேதாதி-
வித்யா-கிரோ
பாஷா தேசஸமுத்பவா: பசுகதாச்-சந்தாம்ஸி
ஸப்தஸ்வரான் ।
தாளான் பஞ்ச-மஹாத்த்வனீன் ப்ரகடயத்-யாத்ம-
ப்ரகாசேன யத்
தத்பீஜம் பதவாக்ய-மான்-ஜனகம் ஸ்ரீமாத்ருகே
தே பரம் ॥ 5 ॥

5. (ஸ்ரீமாத்ருகே!) ஸ்ரீமாத்ருகா வடிவான தேவியே! (ஐந்தவாத்ம-ஸத்ருசம்) சந்திரனிடமிருந்து பெருகும் அமுதத் திற்கொப்பானதும் (வேதாதி) வேதம் முதலிய (வித்யா) வித்தைகள் (கிர:) வார்த்தைகள் (பாஷா:) பாஷைகள் (தேச-ஸமுத் பவா:) வெவ்வேறு தேசங்களில் உதித்தவை (பசுகதா:) பிராணிகளிடம் வழங்குபவை (ச்சந்தாம்ஸி) சந்தங்கள் (ஸப் தஸ்வரான்) ஸரிகமபத எனும் ஏழு ஸ்வரங்கள் (தாளான்) தாளங்கள் (பஞ்ச-மஹா-த்வனீன்) பேரி முதலிய ஐந்து வாத் தியங்களின் தொனிகள் ஆகியவற்றை (ஆத்மப்ரகாசேன) தனது பிரகாசத்தால் (யத்) எது (ப்ரகடயதி) விளங்க வைக் கிறதோ (பத-வாக்ய-மான-ஜனகம்) பதங்கள், வாக்கியங்கள், பிரமாணங்கள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யும் (தத்) அந்த (தே) உம்முடைய (பரம்) மேலான (வாக்பவம் பீஜம்) வாக்பவ பீஜத்தை (வந்தே) வணங்குகிறேன்.

வாக்பவபீஜம்—இது வேதங்களுக்குப் பிறப்பிடமாகிய விதை போன்றது. ருக்வேதம் 'அக்னிமீளே' என்றும், யஜுர் வேதம் 'இஷேத்வா' என்றும் ஸாமவேதம் 'அக்ன ஆயாஹி' என்றும் தொடங்குகின்றன. மூன்று வேதங்களின் முதல் எழுத்துக்கள் அ, இ, அ இலக்கணப்படி அ+இ=ஏ; ஏ+அ=ஐ. ஆகையால் 'ஐம்' எனும் வாக்பவ பீஜம் சதுர்வேத-ஸங்கேதஸாரம் எனப்படும். அனுஸ்வாரம் (ம்) அதர்வ வேதத்தைக் குறிக்கும்.

வாக்பவபீஜம்—ஐம்; காமராஜபீஜம்—க்லீம்; சக்திபீஜம்-ஸௌ: இவற்றிலுள்ள மெய்யெழுத்துக்களை நீக்கினால் மிஞ்சும் சுத்தமான உயிரெழுத்துக்கள் ஐம்-ஈம்-ஔ: இது ஸங்கேத ஸார வித்யா எனப்படும்.

பஞ்ச-மஹாத்வனின்—ஒ. சங்கு, பேரி, பணவம், ஆனகம், கோமுகம்—அல்லது நாதம், பிந்து, கலை முதலிய ஸூக்ஷ்ம த்வனிகள்.

வாக்பவ பீஜம்

त्रैलोक्यस्फुट-मन्त्र-तन्त्र-महिमा स्वात्मोक्ति-रूपं विना
यद्बीजं व्यवहारजाल-मखिलं नास्त्येव मातस्तव ।
तज्ज्ञाप्य-स्मरण-प्रसक्त-सुमतिः सर्वज्ञतां प्राप्य कः
शब्दब्रह्मनिवासभूत-वदनो नेन्द्रादिभिः स्पर्धते ॥ ६ ॥

த்ரைலோக்ய-ஸ்ப்புட-மந்த்ர-தந்த்ர-மஹிமா
ஸ்வாத்மோக்தி ரூபம் விநா
யத்பீஜம் வ்யவஹாரஜால-மகிலம் நாஸ்த்யேவ
மாதஸ்தவ ।
தஜ்ஜாப்ய-ஸ்மரண-ப்ரஸக்த-ஸுமதி: ஸர்வஜ்ஞதாம்
ப்ராப்ய க:
சப்தப்ரஹ்ம-நிவாஸபூத-வதனோ நேந்த்ராதிபி:
ஸ்பர்த்ததே ॥ 6 ॥

6. (மாத:) தாயே! (தவ) உம்முடைய (ஸ்வாத்மோக்தி ரூபம்) ஸ்வரூபத்தை விளக்கும் வடிவினதான (யத்பீஜம் விநா) எந்த வாக்பவம் எனும் பீஜாக்ஷர மந்திரமில்லாமல் (த்ரைலோக்யஸ்ப்புட - மந்த்ர- தந்த்ர - மஹிமா) முவ்வுலகிலும் விளங்கும் மந்திரதந்திர மகிமைகளும் (வ்யவஹார-ஜாலம் அகிலம்) உலக வியாபாரக் கூட்டமனைத்தும் (நாஸ்தி ஏவ) இருக்கவே இயலாதோ (தத்) அதை (ஜாப்ய-ஸ்மரண-ப்ரஸக்த-ஸுமதி:) ஜபிப்பதிலும் தியானிப்பதிலும் ஆழ்ந்த பற்றுக் கொண்ட புத்திமான் (க:) எவன் தான் (ஸர்வஜ்ஞதாம் ப்ராப்ய) அனைத்தையும் அறியும் திறமை படைத்து (ஸப்தப்ரஹ்ம-நிவாஸ-பூத-வதன:) சப்தப் பிரம்மத்திற்கு வாசஸ்தானமாய் விளங்கக் கூடிய முகத்தையும் படைத்து (இந்த்ராதிபி:) தேவேந்திரன் முதலியவர்களால் (ந ஸ்பர்த்யதே) பொறாமைப்படக் கூடியவனாயில்லாமல் போவான்?

ஜபம்—ரிஷி சந்தஸ் தேவதை முதலிய நியாஸங்களோடு உட்கார்ந்தோ நின்றுகொண்டோ செய்யும் மந்திர ஆவிருத்தி.

ஸ்மரணம்—நடக்கும்போதும் உட்கார்ந்திருக்கும் போதும் படுத்திருக்கும் போதும் எப்போதும் மனதில் செய்யும் மந்திர ஆவிருத்தி.

ஸங்கேதஸார வித்தையின் முதல் பீஜமும், பாலா மந்திரத்தின் முதல் பீஜமுமாகிய வாக்பவ பீஜம் இந்த சுலோகத்திலும் போற்றப்படுகிறது.

வாக்பவ பீஜம்

मात्रा यात्र विराजतेऽतिविशदा तामष्टधा मातृकां
शक्तिं कुण्डलिनीं चतुर्विधतनुं यस्तत्त्वविन्मन्यते ।
सोऽविद्याखिलजन्म-कर्म-दुरितारण्यं प्रबोधाग्निना
भस्मीकृत्य विकल्पजाल-रहितो मातः पदं तद्व्रजेत् ॥७॥

மாத்ரா யாத்ர விராஜதே$_S$திவிசதா தாமஷ்டதா மாத்ருகாம்
சக்திம் குண்டலினீம் சதுர்வித-தனும் யஸ்-தத்வவின்-மன்யதே ।
ஸோ$_S$வித்யாகில ஜன்ம-கர்ம-துரிதாரண்யம் ப்ரபோதாக்னிநா
பஸ்மீக்ருத்ய விகல்பஜால-ரஹிதோ மாத: பதம் தத் வ்ரஜேத் ॥ 7 ॥

7. (மாத:) தாயே! (அத்ர) இந்த வாக்பவ பீஜத்தில் அடங்கியுள்ள (யா) எந்த (மாத்ரா) 'அ' எனும் மாத்ருகை யானது (அதிவிசதா) மிகவும் தெளிவான ஐம்பத்தொரு அக்ஷர மாய் (அஷ்டதா மாத்ருகாம்) வசினீ முதலிய வாக் தேவதை களின் எட்டுவர்க்கமாகவும் (சதுர்விததனும்) நான்குவிதமான ஸ்வரூபமுடைய (சக்திம் குண்டலினீம்) குண்டலினீ சக்தியாக வும் உளதோ (தாம்) அதை (ய:) எந்த (தத்வவித்) தத்துவ ஞானி (மன்யதே) தியானிக்கிறானோ (ஸ:) அவன் (அவித்யா அகில ஜன்ம-கர்ம-துரித-அரண்யம்) எல்லாப்பிறவிகளிலும் செய்த கருமமும் பாவமும் ஆகிய அரண்யம் போன்ற அஞ்ஞானத்தை (ப்ரபோத-அக்னிநா) ஞானமாகிற அக்னி யால் (பஸ்மீ க்ருத்ய) சாம்பலாக்கி (விகல்ப-ஜால - ரஹித:) விகல்பக் கூட்டங்களற்றவனாய் (தத்பதம்) தத் எனும் நித்யா னந்தப்பதவியை (வ்ரஜேத்) அடைகிறான்.

(ஐம் எனும்) வாக்பவ பீஜத்தின் முதல் பாகம் அகாரம். (ஐம்=அ+இ+அ) இது சுத்த குண்டலினீ எனப்படும். குண் டலினீ சக்திக்கு நான்கு வடிவம்—அக்னி குண்டலினீ, ஸூர்ய குண்டலினீ, ஸோமகுண்டலினீ, ஸமஷ்டி குண்டலினீ. இவை முறையே மூலாதாரம், இருதயம், புருவமத்தி, மூலாதாரத் திற்குக் கீழே உள்ள முக்கோணவடிவமான குல குண்டம் ஆகிய ஸ்தானங்களில் விளங்குவனவாம்.

எட்டுவர்க்கங்கள்:—(1) அ ஆ..........அம் அ: —வசினீ வாக்தேவதை
(2) க..............ங —காமேச்வரீ ,,
(3) ச..............ஞ —மோதினீ ,,
(4) ட..............ண —விமலா ,,
(5) த..............ந —அருணா
(6) ப..............ம —ஜயினீ
(7) ய..............வ —ஸர்வேச்வரீ
(8) ஶ..............க்ஷ —கௌலினீ

காமராஜ பீஜம்

तत्ते मध्यम-बीज-मम्ब कलयाम्यादित्यवर्णं क्रिया-
ज्ञानेच्छादि-मनन्तशक्ति-विभव-व्यक्तिं व्यनक्ति स्फुटम् ।
उत्पत्ति-स्थिति-कल्प-कल्पित-तनु-स्वात्मप्रभावेन यत्
काम्यं ब्रह्महरीश्वरादि-विबुधैः कामं क्रियायोजितैः ॥ ८ ॥

தத்தே மத்த்யம-பீஜ-மம்ப கலயாம்-யாதித்ய-வர்ணம் க்ரியா-
ஜ்ஞானேச்சாதி - மனந்தசக்தி - விபவ - வ்யக்திம் வ்யநக்தி ஸ்ப்புடம் ।
உத்பத்தி - ஸ்த்திதி - கல்ப - கல்பித - தனு - ஸ்வாத்ம-ப்ரபாவேன யத்
காம்யம் ப்ரஹ்மஹரீச்வராதி - விபுதை : காமம் க்ரியா-யோஜிதை : ॥ 8 ॥

8. (அம்ப) தாயே! (ஆதித்யவர்ணம்) சூரியனைப் போன்ற வண்ணமுடையதாயும் (க்ரியா-ஜ்ஞான - இச்சாதிம்) கிரியை ஞானம் இச்சை ஆகியவற்றிற்குக் காரணமாயும் (அனந்த

சக்திவிபுவ-வ்யக்திம்) அளவற்ற சக்தியின் பெருமையின் வெளிப்பாட்டை (ஸ்பீபுடம்) தெளிவாக (வ்யநக்தி) விளக்குவதாயும் (உத்பத்தி-ஸ்த்திதி-கல்ப-கல்பித-தனு) சிருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரத்திற்காகக் கற்பிக்கப்பட்ட சரீர வடிவான (ஸ்வாமத்ப்ரபாவேன) தனது சொந்த மகிமையால் (காமம் க்ரியா யோஜிதை:) விரும்பிய வண்ணம் அந்தந்தக் கருமங்களில் ஏவப்பட்ட (ப்ரஹ்ம-ஹரி-ஈச்வராதி-விபுதை:) பிரம்மா விஷ்ணு ஈசுவரன் முதலிய தேவர்களால் (காம்யம்) விரும்பிப் பூஜிக்கப்பட்டதாயும் உள்ள (தத்) அந்த (தே) உம்முடைய (மத்யம-பீஜம்) நடு பீஜத்தை (கலயாமி) போற்றுகின்றேன்.

மத்யம பீஜம்:—(ஐம்-ஈம்-ஔ: எனும்) ஸங்கேத ஸாரவித்தையின் நடுபீஜம் ஈங்காரமாம். இதற்குக் காமகலா பீஜம் என்று பெயர். இது மூன்று பிந்துக்களின் ஸமஷ்டிவடிவானது. ई ஈம் என்ற எழுத்துக்களிலும் மூன்று பிந்துக்கள் இருக்கின்றன. மூன்று பிந்துக்களினின்று தோன்றியவை:—(i) இச்சை ஞானம் கிரியை (ii) வாமா ஜ்யேஷ்டா ரௌத்ரீ (iii) பிரம்மா விஷ்ணு ருத்ரர் (iv) அக்னி ஸூர்யன் ஸோமன் (v) அகார உகார மகாரம் (vi) ஸ்வர்க்க மத்ய பாதாளம் (vii) காமகிரி பூர்ணகிரி ஜாலந்தரம் (viii) இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் எதிர் காலம் (ix) ருக் யஜுஸ் ஸாமம். எல்லா காமனைகளையும் பூர்த்தி செய்வதால் இது காமராஜம் எனப்படுகிறது. ஒ. 'தாம் பத்மினீம் ஈம் சரணமஹம் ப்ரபத்யே'—ஸ்ரீஸூக்தம்.

காமராஜ பீஜம்

कामान् कामकलं-मनोभवतान् कायै-रनन्तै-र्मही-
मुख्यैः सर्वमनोगतै-रधिगतान् मानैरनेकैः स्फुटम् ।
कामक्रोध-सलोभमोह-मदमात्सर्यादि-षट्कं च यत्
बीजं भ्राजयति प्रणौमि तदहं ते साधु कामेश्वरि ॥ ९ ॥

காமான் காரணதாம் கதா - னகணிதான் காமை ரனந்தைர்-மஹீ-
முக்யை: ஸர்வ - மனோகதை - ரதிகதான் மானை-ரனேகை: ஸ்ப்புடம் ।
காமக்ரோத - ஸலோபமோஹ - மத - மாத்ஸர்யாதி-ஷட்கஞ்ச யத்
பீஜம் ப்ராஜயதி ப்ரணௌமி தத‌ஹம் தே ஸாது காமேச்வரி ॥ 9 ॥

9. (காமேச்வரி) காமேச்வரீ தேவியே! (அனந்தை:) எண்ணற்ற (காமை:) பிரம்மா முதலிய தேவர்களாலும் (மஹீமுக்யை:) பிருதிவீ முதலிய பூதங்களாலும் (ஸர்வமனோகதை:) எல்லோருடைய மனப் போக்காலும் (மானை: அநேகை:) சுருதி ஸ்மிருதி முதலிய பலவிதமான பிரமாணங்களாலும் (ஸ்ப்புடம்) தெளிவாக (அதிகதான்) அறியப்படும் (அகணிதான்) கணக்கிலடங்காததும் (காரணதாம் கதான்) உலகவியாபாரத்திற்குக் காரணமாயிருப்பதும் ஆகிய (காமான்) காமங்களையும் (காம-க்ரோத-ஸலோப-மோஹ-மத-மாத்ஸர்யாதி—ஷட்கம் ச) ஆசை கோபம் லோபம் மதிமயக்கம் கொழுப்பு பொறாமை முதலிய அறுவகையான இழிவுபட்ட காமங்களையும் கூட (யத்) எந்த (தே) உமது (ஸாது) சிறந்த (பீஜம்) காமராஜம் எனும் பீஜமானது (ப்ராஜயதி) பிரகாசப்படுத்துகின்றதோ (தத்) அதை (அஹம்) நான் (ப்ரணௌமி) நன்கு நமஸ்கரிக்கிறேன்.

காமனைகள்:—இவை ஐஹிகம் (இவ்வுலகைப் பற்றியவை), ஆமுஷ்மிகம் (ஸ்வர்க்கம் முதலிய பிற உலகைப் பற்றியவை) பாரமார்த்திகம் (மோக்ஷ இச்சை) என மூன்று வகைப்படும். 'தர்மாவிருத்தோ பூதேஷு காமோ (அ)ஸ்மி பரதர்ஷப' என்று கீதையில் கூறியபடி தர்மத்திற்கு மாறுபடாத காமனைகள் பிரவிருத்தி மார்க்கத்தில் இகழப்படுவதில்லை. தவறான காமம், குரோதம், லோபம் முதலியவையே அகச்சத்ருதுக்கள், அவற்றால் விளையும் தீமையை உணர்ந்து தேவியின் அருளால் அவற்றை வெல்லவேண்டும்.

காமராஜ பீஜம்

यद्भक्ताखिल-कामपूरणचण-स्वात्मप्रभावं महा-
जाड्यध्वान्त-विदारणैक-तरणिज्योतिः प्रबोधप्रदम् ।
यद्वेदेषु च गीयते श्रुतिमुखं मात्रात्रयेणोमिति
श्रीविद्ये तव सर्वराज-वशकृत् तत्कामराजं भजे ॥ १० ॥

யத்பக்தாகில - காமபூரணசண - ஸ்வாத்ம - ப்ரபாவம் மஹா-
ஜாட்யத்த்வாந்த - வித்தாரணைக - தரணிஜ்யோதி: ப்ரபோதப்ரதம் ।
யத்வேதேஷு ச கீயதே ச்ருதிமுகம் மாத்ராத்ரயே ணோமிதி
ஸ்ரீவித்யே தவ ஸர்வராஜ-வசக்ருத் தத் காமராஜம் பஜே ॥ 10 ॥

10. (ஸ்ரீவித்யே) ஸ்ரீ வித்யா ஸ்வரூபிணியே! (யத்) எது (பக்தாகில-காமபூரண-சண-) எல்லா பக்தர்களுடைய ஆசைகளையும் பூர்த்தி செய்விக்க வல்லதான (ஸ்வாத்மப்ரபாவம்) சொந்த மகிமை உடையதோ, (மஹா-ஜாட்ய-த்வாந்த-) மிகவும் அடர்ந்த அஞ்ஞான இருளை (தாரண - ஏக - தரணி-ஜ்யோதி:) போக்கக்கூடிய ஒரே சூரியப் பிரகாசம் போன்றதான (ப்ரபோதப்ரதம்) ஞான விழிப்பைத்தரக் கூடியதோ, (யத்) எது (வேதேஷு) வேதங்களில் (மாத்ரா-த்ரயேண) மூன்று மாத்திரைகளுடன் (ஓம் இதி) ஓம் என்று (ச்ருதிமுகம்) வேதாரம்பத்தில் (கீயதே) கானம் பண்ணப்படுகிறதோ, (ஸர்வ-ராஜ வசக்ருத்) அரசர்கள் முதலிய அனைவரையும் வசப்படுத்தக் கூடியதோ (தத்) அந்த (தவ) உம்முடைய (காமராஜம்) காமராஜ பீஜத்தை (பஜே) தியானிக்கின்றேன்.

காமராஜமும் காமகலையும்:—'க்லீம்' என்பது காமராஜ பீஜம். அதிலுள்ள 'க'காரம் தர்மத்தையும்' 'ல'காரம் அர்த்தத்

தையும் 'ஈ' காமத்தையும் அளிக்கும். பிந்து மோக்ஷத்தை யளிக்கும். 'ஈம்' என்பது காமகலே எனப்படும். தர்மார்த்த காமம் உபாதி நீங்கியபொழுது மோக்ஷமாகும். 'ஈம்' என்ப தும் 'ஓம்' என்பதும் ஒன்றே. ஒ. துரீயஸ்வர: ஸாக்ஷாத் துரீய மேவ | 'ய ஈம் ச்ருணோத்யலகம் ச்ருணோதி |'—ஆருணம்.

சக்தி பீஜம்

यत्ते देवि तृतीयबीज-मनलज्वालावली-सन्निभं
सर्वाधार-तुरीयबीज-मपरब्रह्माभिधा-शब्दितम् ।
मूर्धन्यान्त-विसर्ग-भूषितमहौकारात्मकं तत्परं
संविद्रूपमनन्य-तुल्य महिम स्वान्ते मम द्योतताम् ॥११॥

யத்தே தேவி த்ருதீயபீஜ-மனலஜ்வாலாவலீ-ஸந்நிபம்
ஸர்வாதார - துரீயபீஜ - மபர - ப்ரஹ்மாபிதா - சப்திதம் |
மூர்த்தன்யாந்த - விஸர்க்க - பூஷிதமஹௌகாராத்மகம் தத்பரம்
ஸம்வித்ரூப - மனன்ய-துல்ய - மஹிம ஸ்வாந்தே மம த்யோததாம் || 11 ||

11. (தேவி) தேவியே! (ஸர்வாதார-துரீய பீஜம்) எல்லா வற்றிற்கும் ஆதாரபீஜம் எனப்படும் ஏகாரத்திற்கு நான்காவ தான பீஜமாய் (அபரப்ரஹ்ம-அபிதாசப்திதம்) அபரப்ரஹ்மம் எனும் பெயரால் கூறப்படுவதாய், (மூர்த்தன்ய-அந்த-விஸர்க்க-பூஷித) மூர்த்தன்யமெனும் ஷகாரத்தின் அந்தமான ஸகாரத் தினுலும் விஸர்க்கத்தினுலும் அலங்கரிக்கப் பெற்றதாய் விளங் கும் (மஹா ஔகாராத்மகம்) சிறந்த ஔகார ஸ்வரூபமான (தத்பரம் ஸம்வித்ரூபம்) அந்தச் சிறந்த ஞான ரூபம் (அனன்ய-துல்ய மஹிம) ஒப்புயர்வற்ற மகிமையுடையதும் (அனல ஜ்வா

லாவலீ-ஸந்நிபம்) அக்னிஜ்வாலைகளின் கூட்டத்தைப் போன்று பிரகாசமுடையதுமான (தே) உமது (த்ருதீயபீஜம்) ஸங்கேத ஸார வித்தையின் மூன்றுவது பீஜம்; (யத்) அப்படிப்பட்டது எதுவோ அது (மம) என்னுடைய (ஸ்வாந்தே) இருதயத்தில் (த்யோததாம்) நன்கு விளங்கட்டும்.

இங்கு ஸங்கேத ஸாரவித்தையின் மூன்றுவது பீஜமான 'ஔ:' துதிக்கப்படுகிறது. இது சக்தி பீஜம். ஸகாரத்துடனும் விஸர்க்கத்துடனும் கூடினல் இது "ஸௌ:" என்று ஆகிறது. தத்பரம் ஸம்விந்ரூபம்—'ஸௌ:' என்பதிலுள்ள உபாதியாகும் ஸகாரம் நீங்கியுள்ள காரணத்தால் இது நிருபாதிக ஸம்வித் ரூபமாகும்.

பரா பீஜம்

सर्वं सर्वत एव सर्गसमये कार्येन्द्रियाण्यन्तरा
तत्तद्दिव्य-हृषीक-कर्मभिरियं संव्यश्नुवाना परा ।
वागर्थ-व्यवहार-कारणतनुः शक्ति-र्जगद्रूपिणी
यद्बीजात्मकतां गता तव शिवे तन्नौमि बीजं परम् ॥ १२

ஸர்வம் ஸர்வத ஏவ ஸர்க்கஸமயே கார்யேந்த்ரியாண்யந்தரா
தத்தத்திவ்ய - ஹ்ருஷீக - கர்மபிரியம் ஸம்வ்யச்ருவாஞ பரா ।
வாகர்த்த-வ்யவஹார-காரணதனு: சக்திர்-ஜகத்ருபிணீ
யத்பீஜாத்மகதாம் கதா தவ சிவே தந்நௌமி பீஜம் பரம் || 12 ||

12. (சிவே) மங்களவடிவினளே! (ஸர்க்கஸமயே) சிருஷ்டியின் ஆரம்ப காலத்தில் (ஸர்வம்) அனைத்தையும் (ஸர்வத:) எல்லாவகையிலும் (ஸம்வ்யச்ருவாஞ) சிருஷ்டித்து (கார்யேந்த்ரியாணி அந்தரா) இடையில் கருமேந்திரியங்களையும்

(தத்தந்திவ்ய - ஹ்ருஷீக-) அந்தந்த தெய்வீக சக்திவாய்ந்த ஞானேந்திரியங்களையும் (கர்மபி:) அவற்றின் கருமங்களுடன்— சிருஷ்டித்து—(வாக் - அர்த்த – வ்யவஹார - காரண - தனு:) சொல்லும் பொருளுமான விவகார காரண வடிவான (இயம் ஜகத் ரூபிணீ பராசக்தி:) இந்த உலக ரூப பராசக்தியாய் (யத்) எது (பீஜாத்மகதாம்) உலகிற்கு வித்துப்போல் (கதா) உளதோ (தத்) அந்த (தவ) உமது (பரம்பீஜம்) பராபீஜத்தை (நௌமி) வணங்குகிறேன்.

பாலா மந்திரத்தின் மூன்றுவது பீஜமாகிய பராபீஜம் (ஸௌ:) இங்கு துதிக்கப்படுகிறது. அதுவே சக்திபீஜம் எனவும் கூறப்படும். உலகை சிருஷ்டிக்கும் சக்தியும் அழிக்கும் சக்தியும் அதற்குண்டு. அதுவே சிருஷ்டிகாலத்தில் காமகலையாகவும் ஸ்திதிகாலத்தில் பிரபஞ்சவடிவமாகவும் லய காலத்தில் பராபீஜமாகவும் விளங்குவது.

பராபீஜத்தால் தேவியின் பிரத்யக்ஷம்

अग्नीन्दु-द्युमणि-प्रभंजन-धरा-नीरान्तर-स्थायिनी
शक्तिर्ब्रह्महरीश-वासव-मुखामर्त्यासुरात्म-स्थिता ।
सृष्टस्थावरजङ्गम-स्थित-महा-चैतन्यरूपा च या
यद्बीजस्मरणेन सैव भवती प्रादुर्भवत्यम्बिके ॥ १३ ॥

அக்னீந்து - த்யுமணி - ப்ரபஞ்ஜன - தரா - நீராந்தர-ஸ்த்தாயினீ
சக்திர் - ப்ரஹ்ம-ஹரீச-வாஸவ - முகாமர்த்யா-ஸுராத்ம-ஸ்த்திதா ।
ஸ்ருஷ்ட-ஸ்த்தாவர ஜங்கம-ஸ்த்தித - மஹாசைதன்ய ரூபா ச யா
யத்-பீஜஸ்மரணேன ஸைவ பவதீ ப்ராதுர்ப்பவத்-யம்பிகே ॥ 13 ॥

13. (அம்பிகே) அம்பிகையே! (அக்னி-இந்து-த்யுமணி) அக்னி சந்திரன் சூரியன் (ப்ரபஞ்ஜன-) வாயு (தரா-) பூமி (நீர-) ஜலம் (அந்தர-) ஆகாயம் இவைகளில் (ஸ்த்தாயினீ) நிலைபெற்று விளங்கும் (சக்தி:) சக்தியும் (ப்ரஹ்ம-ஹரி-ஈச-வாஸவ-முக-) பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், இந்திரன் முதலிய (அமர்த்யாஸுராத்மஸ்த்திதா) தேவ வடிவிலும் அசுரர்கள் வடிவிலும் உள்ளவளும் (ஸ்ருஷ்ட-) சிருஷ்டிக்கப்பட்ட (ஸ்த்தாவர-ஜங்கம-ஸ்த்தித-) அசையும் உயிர்களிலும் அசையாப் பொருள்களிலும் உள்ள (மஹாசைதன்ய ரூபாச) மஹத்தான சைதன்ய வடிவினளும் (யத் பீஜஸ்மரணேன) மேற்கூறிய பரா பீஜதியானத்தால் (ப்ராதுர்ப்பவதி) பிரத்தியக்ஷமாய் விளங்குபவளும் (யா) எவளோ (ஸா ஏவ) அவளே (பவதீ) நீயாகின்றாய்.

தேவியின் ஸத்ஸ்வரூபம் அனைத்திலும் அந்தர்யாமியாகவும், சித்ஸ்வரூபம் அறிவாகவும், ஆனந்தஸ்வரூபம் சக்தியாகவும் விளங்குகின்றன என்பதை நேரில் காண்பதே ஸாக்ஷாத்காரம்.

பராபீஜ தியானம்

स्वात्म - श्रीत्रिजिताजविष्णु मघव - श्रीपूर्णैकव्रत
सद्विद्या-कविता-विलासलहरी-कल्लोलिनी-दीपकम् ।
बीजं यत् त्रिगुणप्रवृत्ति-जनकं ब्रह्मेति यद्योगिनः
शान्ताः सत्य-मुपासते तदिह ते चित्ते दधे श्रीपरे ॥१४

ஸ்வாத்மஸ்ரீ-விஜிதாஜ-விஷ்ணு-மகவ-ஸ்ரீபூரணை
கவ்ரதம்
ஸத்வித்யா - கவிதா - விலாஸலஹரீ - கல்லோலினீ-
தீபகம்

பீஜம் யத் த்ரிகுணப்ரவ்ருத்தி - ஜனகம் ப்ரஹ்மேதி யத்யோகின
சாந்தா: ஸத்ய - முபாஸதே ததிஹ தே சித்தே ததே ஸ்ரீபரே || 14 ||

14. (ஸ்ரீபரே!) ஸ்ரீவித்யா வடிவினளான பரதேவதையே! (ஸ்வாத்மஸ்ரீ - விஜித - அஜ - விஷ்ணு - மகவ - ஸ்ரீ) பிரம்மா விஷ்ணு இந்திரன் ஆகியோரின் ஐசுவரியத்தையும் வெல்வதான தனது ஆத்மச் செல்வத்தால் (பூரண ஏக வ்ரதம்) அடியார்களை நிரப்புவதையே விரதமாய்க் கொண்டதும் (ஸந்வித்யா-) உத்தமமான வித்தை (கவிதா-விலாஸலஹரீ) கவி பாடும் திறமையின் வெள்ளம் ஆகியவற்றின் (கல்லோலினீ-தீபகம்) ஸந்தோஷத்தைப் பிரகாசப்படுத்துபவதும் (த்ரிகுண-ப்ரவ்ருத்தி-ஜனகம்) முக்குணங்களின் இயக்கத்தைத் தோற்றுவிப்பதும் (யத்) எந்த (பீஜம்) பீஜாக்ஷரமோ (யத்) எதை (யோகின: சாந்தா:) சாந்தஸ்வரூபிகளான யோகிகள் (ஸத்யம் ப்ரஹ்ம இதி) ஸத்யஸ்வரூபமான பிரம்மம் என்று (உபாஸதே) உபாசிக்கின்றார்களோ (தத், தே) அந்த உம்முடைய 'ஸௌ:' எனும் பராபீஜத்தை (இஹ) இங்கு (சித்தே) மனதில் (ததே) நான் இருத்திக் கொள்கிறேன்.

ஐசுவரியம், தர்மம், கீர்த்தி, செல்வம், ஞானம், வைராக்கியம் என்ற ஆறும் 'பக:' எனும் சொல்லில் அடங்கும். அவற்றிற்குறைவிடமான பகவதியை அவளுடைய மந்திரங்களால் உபாசிப்பவர்களுக்கு அந்த ஆறு விதமான பெருமைகளையும் அவள் அளிக்கின்றாள்.

ஒவ்வொரு பீஜமும் உத்தம பலனை அளிக்கும்

एकैकं तव मातृके परतरं संयोगि वाऽयोगि वा
विद्यादिप्रकट-प्रभाव-जनकं जाड्यान्धकारापहम् ।
यन्निष्ठाश्च महोत्पलासन-महाविष्णु-प्रहर्त्रादयो
देवाः स्वेषु विधिष्वनन्द-महिम-स्फूर्तिं दधत्येव तत् ॥

ஏகைகம் தவ மாத்ருகே பரதரம் ஸம்யோகி
வாsயோகி வா
வித்யாதி-ப்ரகட-ப்ரபாவ-ஜனகம் ஜாட்யாந்த்த
காராபஹம் ।
யந்நிஷ்ட்டாச்ச மஹோத்பலாஸன - மஹாவிஷ்ணு-
பரஹர்த்ராதயோ
தேவா: ஸ்வேஷு விதிஷ்வனந்த - மஹிம-ஸ்ப்பூர்த்
திம் ததத்யேவ தத் ॥ 15 ॥

15. (மாத்ருகே) மாத்ருகாஸ்வரூபிணியான தாயே! (தவ) உம்முடைய (பரதரம்) சிறந்த மந்திரம் (ஏகைகம்) ஒவ்வொன்றுமே (ஸம்யோகி வா) மெய்யெழுத்துக்களுடன் கூடிய மூன்று அக்ஷர பாலா மந்திரமானாலும் (அயோகி வா) மெய்யெழுத்துக்கள் சேராத ஸங்கேதஸாரவித்தை எனும் மூன்று பீஜங்களானாலும் (வித்யாதி-) வித்தை முதலிய (ப்ரகட-ப்ரபாவ-ஜனகம்) வெளிப்படையான மகிமையை உற்பத்தி செய்யக்கூடியதாயும் (ஜாட்ய—அந்தகாராபஹம்) அஞ்ஞானமாகிற ஆழ்ந்த இருளைப் போக்கக் கூடியதாயும் உளது. (யத் நிஷ்ட்டா:ச) எதில் நிஷ்டை கூடியவர்களான (மஹோத்பலாஸன-) சிறந்த தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரம்மா (மஹாவிஷ்ணு-) மகாவிஷ்ணு (ப்ரஹர்த்ராதய:) ஸம்ஹார மூர்த்தியான ருத்ரன் முதலிய (தேவா:) தேவர்கள் உண்டோ அவர்களுக்கு (ஸ்வேஷு விதிஷு) தங்கள் தங்களுக்குரிய செயல்களில் (அனந்த மஹிம-ஸ்பூர்த்திம்) அளவுகடந்த பேராற்றலையும் (தத்) அதுவே (ததி ஏவ) நிச்சயமாய்க் கொடுத்தருளுகிறது.

ஸம்யோகி வா அயோகி வா—மேற்கூறிய வித்தைகளில் உள்ள ஆறு பீஜங்களில் ஏதாவதொன்றைத் தனியே உபாசிப்பதாலேயே கூட எல்லா நலன்களும் சித்திக்கின்றன.

உபாஸகனுடைய பெருமை

इत्थं त्रीण्यपि मूल - वाग्भव - महा श्रीकामराज - स्फुर-
च्छक्त्याख्यानि चतुः-श्रुतिप्रकटितान्युत्कृष्ट-कूटानि ते ।
भूतर्तु-श्रुति-संख्य-वर्ण-विदितान्यारक्तकान्ते शिवे
यो जानाति स एव सर्वजगतां सृष्टि-स्थिति-ध्वंसकृत् ॥

இத்தம் த்ரீண்யபி மூல - வாக்பவ - மஹா ஸ்ரீகாமராஜ ஸ்ப்புரச்
சக்த்யாக்க்யானி சது; ச்ருதிப்ரகடிதான் யுத்க்ருஷ்ட கூடானி தே ।
பூத - ருது-ச்ருதி-ஸங்க்ய - வர்ண - விதிதான்-யாரக்த-காந்தே சிவே
யோ ஜாநாதி ஸ ஏவ ஸர்வஜகதாம் ஸ்ருஷ்டி-ஸ்த்திதி-த்வம்ஸக்ருத் ॥ 16 ॥

16. (சிவே) சிவே! (ஆரக்தகாந்தே) அருணவடிவ விமர்ச ரூபிணியே! (இத்தம்) இதுவரை கூறப்பட்ட (த்ரீணிஅபி) மூன்று பீஜங்களும் (மூல - வாக்பவ – மஹா ஸ்ரீகாமராஜ-ஸ்ப்புரத்-சக்தி-ஆக்க்யானி) மூலமந்திரமான வாக்பவம், மஹா காமராஜம், நன்கு விளங்கும் சக்தி எனப்பட்டதாய் (சது: ச்ருதிப்ரகடிதானி) நான்கு வேதங்களிலும் வெளியிடப்பட்டதாய் உள்ள (தே) உம்முடைய (உத்க்ருஷ்ட) உத்தமமான (கூடானி) மூன்று கூட வடிவான ஸ்ரீவித்தையாய் (பூத-) ஐந்து (ருது-) ஆறு (ச்ருதி) நான்கு என்ற (ஸங்க்ய) எண்ணிக்கையுள்ள (வர்ண-) அக்ஷரங்களுடன் கூடியவையாய் (விதிதானி) அறியப் படுவன. (ய:) எவன் (ஜாநாதி) இதை அறிகிறானோ (ஸ: ஏவ) அவனே (ஸர்வஜகதாம்) உலகிற்கெல்லாம் (ஸ்ருஷ்டி-ஸ்த்திதி-த்வம்ஸக்ருத்) சிருஷ்டி ஸ்திதிஸம்ஹாரத்தைச் செய்யும் ஈசுவரனைப் போன்றவனாவான்

நான்கு வேதங்களிலும்—

1. 'இந்த்ரோ மாயாபி:,—ருக்வேதம்
2. 'சத்வார ஈம் பிப்ரதி க்ஷேமயந்த:'—யஜுர்வேதம்
3. 'ய ஈம் சகார ந ஸோ அஸ்ய வேத'—ஸாமவேதம்.
4. 'காமோ யோனி:...'—அதர்வவேதம்.

இதுவரை கூறப்பட்ட பீஜ மந்திரங்களையும் பஞ்சதசாக்ஷரீ மந்திரத்தின் மூன்று கூடங்களையும் நன்கறிந்தவன் ஈசுவரனுக்கு ஒப்பாவான்.

காதி வித்யா பஞ்சதசாக்ஷரீ உத்தாரம்

ब्रह्मा - योनि - रमा - सुरेश्वर - सुहृल्लेखाभिरुक्तैस्तथा
मार्ताण्डेन्दु - मनोज - हंस - वसुधा - मायाभिरुत्तंसितैः ।
सोमाम्बु - क्षिति - शक्तिभिः प्रकटितै - र्बाणांगवेदैः क्रमा-
द्वर्णैः श्रीशिवदेशिकेन विदितां विद्यां तवाम्बाश्रये ॥१७॥

ப்ரஹ்மா-யோனி-ரமா-ஸுரேச்வர-ஸுஹ்ருல்லேகாபி-
ருக்தைஸ்ததா
மார்த்தாண்டேந்து - மனோஜ - ஹம்ஸ - வஸுதா-
மாயாபி-ருத்தம்ஸிதை: ।
ஸோமாம்பு-க்ஷிதி-சக்திபி: ப்ரகடிதைர்-பாணாங்க-
வேதை: க்ரமாத்-
வர்ணை: ஸ்ரீசிவதேசிகேன விதிதாம் வித்யாம்
தவாம்பாச்ரயே || 17 ||

17. (அம்ப!) தாயே! (ப்ரஹ்மா) க (யோனி:) ஏ (ரமா) ஈ (ஸுரேச்வர) ல (ஸுஹ்ருல்லேகாபி:) ஹ்ரீம் என்ற இவற்றால் (உக்தை:) கூறப்பட்டதும்; (ததா) அவ்வாறே (மார்த்தாண்ட) ஹ (இந்து) ஸ (மனோஜ) க (ஹம்ஸ) ஹ (வஸுநு) ல (மாயாபி:) ஹ்ரீம் என்ற இவற்றால் (உத்தம்ஸிதை:) சிறப்பாய்க் கூறப்பட்டதும்; (ஸோம) ஸ (அம்பு) க (க்ஷிதி) ல (சக்திபி:) ஹ்ரீம் என்றவற்றால் (ப்ரகடிதை:) வெளியிடப்பட்டதும்; (பாண-) ஐந்து (அங்க-) ஆறு (வேதை:) நான்கு என்ற (க்ரமாத்) வரிசையில் (வர்ணை:) எழுத்துக்களுடன் கூடியதும் (ஸ்ரீசிவநீதிகேன) உலக குருவான ஸ்ரீசிவனால் (விதிதாம்) அறியப்பட்டதுமான (தவ) உம்முடைய (வித்யாம்) வித்தையை (ஆச்ரயே) நான் சரணடைகிறேன்.

ஸ்ரீவித்யா பஞ்சதசாக்ஷரீ (காதி வித்யா) இந்த சுலோகத்தில் உத்தாரம் செய்யப்படுகிறது. இது சில பாடங்களில் இல்லை.

ஸௌபாக்ய வித்யா ஜபம்

नित्यं यस्तव मातृकाक्षर - सखीं सौभाग्यविद्यां जपेत्
संपूज्याखिल - चक्रराजनिलयां सायंतनाग्नि - प्रभाम् ।
कामाख्यं शिवनाम - तत्त्वमुभयं व्याप्यात्मना सर्वतो
दीव्यन्ती - मिह तस्य सिद्धि - रचिरात् स्यात्
त्वत्स्वरूपैकता ॥ १८ ॥

நித்யம் யஸ்தவ மாத்ருகாக்ஷர-ஸகீம் ஸௌபாக்ய-
வித்யாம் ஜபேத்
ஸம்பூஜ்யாகில-சக்ரராஜநிலயாம் ஸாயந்தனாக்னி-
ப்ரபாம் ।

காமாக்ஷ்யம் சிவநாம-தத்வமுபயம் வ்யாப்யாத்மனு ஸர்வதோ
தீவ்யந்தீ-மிஹ தஸ்ய ஸித்தி-ரசிராத் ஸ்யாத் த்வத்ஸ்வரூபைகதா || 18 ||

18. (ய:) எவன் (அகில - சக்ரராஜ - நிலயாம்) உலக வடிவமான ஸ்ரீசக்ர ராஜத்தில் நிலை பெற்று விளங்குபவளும்; (ஸாயந்தன-அக்னிப்ரபாம்) ஸாயங்காலத்தில் பிரகாசிக்கும் அக்கினியைப் போன்ற நிறமுடையவளும்; (காமாக்ஷ்யம்) காமன் எனப் பெயர்பெற்ற ஈசுவரனையும் (சிவநாம-தத்வம்) சிவம் எனப் பெயர் பெற்ற தத்துவத்தையும் (உபயம்) இரண்டையும் (ஆத்மனு) தன் ஸ்வரூபத்தால் (ஸர்வத:) முழுதும் (வ்யாப்ய) வியாபித்து (தீவ்யந்தீம்) பிரகாசிப்பவளும் ஆகிய உம்மை (ஸம்பூஜ்ய) நன்கு பூஜித்து (நித்யம்) எப்பொழுதும் (மாத்ருகா-அக்ஷர-ஸகீம்) மாத்ருகா அக்ஷ மாலையின் ஸஹாயத்துடன் (தவ) உம்முடைய (ஸௌபாக்ய-வித்யாம்) ஸௌபாக்கிய வித்தையை (ஜபேத்) ஜபம் செய்கின்றானோ (தஸ்ய) அவனுக்கு (இஹ) இங்கு (அசிராத்) விரைவில் (த்வத்ஸ்வரூப-ஏகதா-ஸித்தி:) உன் ஸ்வரூபத்துடன் ஒன்றுபட்ட ஸித்தியானது (ஸ்யாத்) ஏற்படும்.

ஸ்ரீசக்ரம்—பிந்து, முக்கோணம், எட்டுக்கோணம், இரண்டு பத்துக்கோணங்கள், பதினாலு கோணம், எட்டு தளம், பதினாறு தளம், மூன்று வட்டம், மூன்று கோட்டுச் சதுரம் என்றவைகளாலாகியது பரதேவதையின் ஸ்ரீசக்ர நிலயம்.

தன் ஸ்வரூபத்தால் வியாபித்து—ஓ. சம்புவினுடைய இடது பாகம் உன்னால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பின்பும் முழுத் திருப்தி இல்லாத மனதால் சரீரத்தின் மற்றொரு பாதியும் கவர்ந்து கொள்ளப்பட்டதென்று ஊகிக்கிறேன்.-ஸௌ.ல. 23

மாத்ருகா-அக்ஷர-ஸகீம்—ஜபமாலையில் உள்ள 51 மணிகளில் கடைமணி 'க்ஷ' எனும் அக்ஷரத்தைக் குறிக்கும். அதற்கு மேரு

என்று பெயர். ஜபம் செய்யும்போது அதை தாண்டாமல் திருப்பி எண்ண வேண்டும். மற்ற மணிகள் 'அ' (अ) முதல் 'ள' (ळ) வரை உள்ள 50 அக்ஷரங்களைக் குறிக்கும். அதனால் ஜபமாலைக்கு அக்ஷமாலை என்று பெயர்.

ஸௌபாக்ய வித்யா —எல்லா ஸௌபாக்கியங்களும் அருள்வதால் ஸ்ரீவித்தைக்குப் பொதுவாக ஸௌபாக்ய வித்தை எனப் பெயர் பொருந்துமாயினும் பாலா பீஜங்களை ஒவ்வொரு கூடத்தின் முன்பும் கூட்டி ஜபிப்பது 'ஸௌபாக்ய வித்யா' எனச் சிறப்பாகக் கூறப்படும். (ஐம்—கஏஈலஹ்ரீம்; க்லீம்—ஹஸகஹலஹ்ரீம், ஸௌ:-ஸகலஹ்ரீம்.)

ஸம்பூஜ்ய—பூதசுத்தி, நியாஸங்கள், முதலியவற்றுடன் ஸாங்கோபாங்கமாகச் செய்யப்படும் நவாவரண பூஜை.

சிவாகார தத்வம்—பஞ்சப்ரஹ்மம் எனும் மஞ்சத்தையும் ப்ருதிவி முதல் சிவன் வரை உள்ள 36 தத்துவங்களையும் தேவி வியாபிக்கின்றாள்.

ஒ. 'கதாஸ்தே மஞ்சத்வம்'—ஸௌ. ல. 92.

ஏகதாஸித்தி:—ஒ. ஸ ஏவ லலிதாரூபஸ்-தந் ரூபா லலிதா ஸ்வயம் । ந தயோர் வித்யதே பேதோ பேதக்ருத் பாபக்ருத் பவேத் ॥ லலிதா ஸஹஸ்ரநாம-பலச்ருதி.—56.

தேவி உபாஸனை இல்லாத வித்தை பயனில்லை

काव्यैः किं पठितैः किमल्पविदुषां जोघुष्यमाणैः पुनः
किं वै - व्याकरणैर्विबोबुधिषया किं वाभिधानश्रिया ।
एतेष्वेव न बोभवीति सुकवि-स्तावत्तव श्रीमतो-
र्यावन्नानुसरीसरीति सरणिं पादाब्जयोः पावनीम् ॥ १९॥

காவ்யைர்வா படிதை: கிமல்பவிதுஷாம் ஜோகுஷ்ய-
மாணை: புன:
கிம் தைர்-வ்யாகரணைர்-விபோபுதிஷயா கிம்
வாபிதானச்ரியா ।
ஏதாரம்ப நபோபவிதி ஸுகவிஸ்-தாவத்தவ ஸ்ரீமதோர்-
யாவந்நானுஸரீஸரீதி ஸரணிம் பாதாப்ஜயோ:
பாவனீம் ॥ 19 ॥

19. (அம்ப) தாயே! (படிதை:) படிக்கப்பட்ட (காவ்யை: வா) காவியங்களால் தான் (கிம்) என்ன பயன்? (அல்ப விதுஷாம்) அல்ப ஞானம் படைத்தவர்களுக்கு (புன:) மேலும் (ஜோகுஷ்யமாணை:) கோஷம் செய்யப்பட்ட (தை: வ்யாகரணை:) அந்த வியாகரணங்களால் தான் (கிம்) என்ன பயன்? (அபிதானச்ரியா) பேச்சுவன்மையுடன் (விபோபுதிஷயா) வாதம் செய்வதால் தான் (கிம்) என்ன பயன்? (யாவத்) எதுவரை (தவ) உம்முடைய (ஸ்ரீமதோ:) எல்லாச் சிறப்புக்களும் பொருந்திய (பாதாப்ஜயோ:) திருவடித்தாமரைகளின் (பாவனீம்) பரிசுத்தமான (ஸரணிம்) மார்க்கத்தை (ந அனுஸரீஸரீதி) பின்பற்றவில்லையோ (தாவத்) அதுவரை (ஸுகவி:) உண்மையான கவித்திறன் உடையவனாக (ந போபவீதி) ஒருவன் ஆய்விடுவதில்லை.

தேவியை வழிபடுபவனுக்குத் தீயதும் நல்லதாகிவிடும்.

गेहं नाकति गर्वितः प्रणमति स्त्रीसंगमो मोक्षति
द्वेषी मित्रति पातकं सुकृतति क्ष्मावल्लभो दासति ।
मृत्युर्वैद्यति दूषणं सुगुणति त्वत्पाद - संसेवनात्
त्वां वन्दे भवभीति-भंजनकरीं गौरीं गिरीशप्रियाम् ॥२०॥

கேஹம் நாகதி கர்வித: ப்ரவணதி ஸ்த்ரீஸங்கமோ மோக்ஷதி
த்வேஷீ மித்ரதி பாதகம் ஸுக்ருததி க்ஷ்மாவல்லபோ தாஸதி ।
ம்ருத்யுர்-வைத்யதி தூஷணம் ஸுகுணதி த்வத்பாத-ஸம்ஸேவனாத்
த்வாம் வந்தே பவபீதி-பஞ்ஜனகரீம் கௌரீம் கிரீசப்ரியாம் ॥ 20 ॥

20. (த்வத்பாத-ஸம்ஸேவனாத்) உம்முடைய பாதஸேவை யால் (கேஹம்) வீடு (நாகதி) ஸ்வர்க்கத்திற்கொப்பாகும். (கர்வித:) கர்வங்கொண்டவன் (ப்ரவணதி) வணங்குவான். (ஸ்த்ரீஸங்கம:) ஸ்திரீயுடன் புணர்தல் (மோக்ஷதி) மோக்ஷ மளிக்கும், (த்வேஷீ) பகைவன் (மித்ரதி) நண்பனாவான் (பாதகம்) கொடிய பாவம் (ஸுக்ருததி) புண்ணியமாகும். (க்ஷ்மா வல்லப:) லக்ஷ்மீபதியும் (தாஸதி) அடிமையாவான், (ம்ருத்யு:) யமன் (வைத்யதி) வைத்தியனாவான் (தூஷணம்) நிந்தையும் (ஸுகுணதி) புகழ்ச்சியாகும். (பவபீதி-பஞ்ஜனகரீம்) பிறவியி லுள்ள பயத்தையொழிப்பவளும் (கிரீசப்ரியாம்) கிரீசனுடைய பத்னியும் (கௌரீம்) கௌரியுமான (த்வாம்) உம்மை (வந்தே) நான் வணங்குகிறேன்.

நல்ல வைத்திய முறையில் விஷமும் மருந்தாவது போல் ஸ்ரீவித்யா உபாஸனையால் தீயவைகளும் நன்மையைத் தரு பவைகளாக மாறிவிடுகின்றன.

த்ரிபுர ப்ரபாவம்

आद्यै - रग्नि-रवीन्दु - बिम्ब - निलयै - रम्ब त्रिलिंगात्मभि-
र्मिश्रारक्त - सित - प्रभै - रनुपमै - र्युष्मत्पदै - स्तै - स्त्रिभिः ।
स्वात्मोत्पादित - काल - लोक - निगमावस्थामरादि - त्रयै-
रुद्भूतं त्रिपुरेति नाम कलयेद्यस्ते स धन्यो बुधः ॥ २१

-ஆத்யை-ரக்னி-ரவிந்து-பிம்ப-நிலயை ரம்ப

த்ரிலிங்காத்மபிரி-

மிச்ராரக்த-ஸித-ப்ரபை-ரனுபமைர்-யுஷ்மத்பதை-

ஸ்தைை-ஸ்த்ரிபி: ।

ஸ்வாத்மோத்பாதித-கால-லோக-நிகமாவஸ்த்தாமராதி-

த்ரயை-

ருத்பூதம் த்ரிபுரேதி நாம கலயேத் யஸ்தே ஸ தன்யோ

புத: ॥ 21 ॥

21. (அம்!!) தாயே! (ஆத்யை:) அ முதலிய அக்ஷரங்களால் ஆன மாத்ருகா மணி பீடங்களாலும் (அக்னி-ரவி-இந்து-பிம்ப நிலயை:) அக்னி மண்டலம் சூரிய மண்டலம் ஸோம மண்டலம் ஆகியவற்ருலும் (த்ரிலிங்காத்மபி:)— மூலாதாரம் இருதயம் புருவமத்திகளில் விளங்கும் ஸ்வயம்பு, பாணம், இதரம் எனும் — மூன்று லிங்கங்களாலும் (மிச்ர- ஆரக்த-ஸித-ப்ரபை:) கலப்பு, சிவப்பு, வெள்ளை என்றும் ஒளியுடன் கூடிய (அனுபமை:) ஒப்பற்ற (யுஷ்மத்பதை:) உமது பதங்களாகிற (தை: த்ரிபி:) அம் மூன்ருலும் (ஸ்வாத்ம-உத்பாதித-) உம்மிடமிருந்து தோற்றுவிக்கப்பட்ட (கால-) காலம் (லோக-) லோகம் (நிகம-) வேதம் (அவஸ்த்தா-) அவஸ்தை (அமராதி) தேவர் முதலிய (த்ரயை:) மும் மூன்ருகியவற்ருலும் (உத்பூதம்) ஏற்பட்ட (த்ரிபுரா இதி) த்ரிபுரா எனும் (தே) உமது (நாம) நாமத்தை (ய:) எவன் (கலயேத்) உண்மை உணர்வுடன் சொல்லுகிருனே (ஸ:) அவன் (தன்ய:) உண்மைச் செல்வம் படைத்தவன் (புத:) அறிவு படைத்தவன்.

அ முதலிய அக்ஷரங்களால் ஆகிய மணிபீடம்:— அ முதல் 16, க முதல் பதினறு, த (ங) முதல் பதினறு ஆகியவற்றுடன் ஹ, ள, க்ஷ, என்ற 3 எழுத்துக்களையும் கொண்ட மாத்ருகா த்ரிகோணபீடம்.

சிவப்பு, வெள்ளை, கலப்பு என்னும் பதங்கள்:—மாயையில் பிரதிபலித்த சைதன்யம் மகாபிந்து எனப்படும். அது மூன்ருகப்

பிக்கிறது. (1) சுக்லபிந்து அல்லது சித்பிந்து (2) ரக்தபிந்து அல்லது அசித்பிந்து (3) மிச்ர (கலப்பு) சித்-அசித்பிந்து.

காலம்—இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம்.

லோகம்—ஸ்வர்க்கம், மத்தியம், பாதாளம் அல்லது பூலோகம், புவர்லோகம், ஸுவர் லோகம்.

வேதம்—ரிக், யஜுஸ், ஸாமம்.

அவஸ்தை—ஜாக்ரம் (விழிப்பு), ஸ்வப்னம் (கனவு), ஸுஷுப்தி (உறக்கம்).

தேவர்—பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரர்.

இவ்வாறு மும் மூன்றாக உள்ளனவற்றிற்கெல்லாம் அதிஷ்டானமாயிருப்பதால் பரதேவதைக்கு த்ரிபுரா எனப்பெயர்.

ப்ரணவமும் ஸ்ரீவித்தையே

आद्यो ज्याप्यतमार्थ - वाचकतया रूढः स्वरः पंचमः
सर्वोत्कृष्टतमार्थ - वाचकतया वर्णः पवर्गान्तकः ।
वक्तृत्वेन महाविभूतिसरणिस्त्वाधारगो ह्रद्गतो
भ्रूमध्ये स्थित इत्यतः प्रणवता ते गीयतेऽम्बागमैः ॥२२

ஆத்யோ ஜ்யாப்யதமார்த்த-வாசகதயா ரூட: ஸ்வர:
பஞ்சம:
ஸர்வோத்க்ருஷ்டதமார்த்த-வாசகதயா வர்ண:
பவர்க்காந்தக: ।
வக்த்ருத்வேன மஹாவிபூதி-ஸரணி-ஸ்த்வாதாரகோ
ஹ்ருத்கதோ
ப்ரூமத்த்யே ஸ்த்தித இத்யத: ப்ரணவதா தே
கீயதேऽம்பாகமை: ॥ 22 ॥

22. (அம்ப) தாயே! (ஆத்ய:)— பிரணவத்தில் முதல் எழுத்தான அகாரமானது (ஜாப்யதம - அர்த்த - வாசகதயா) ஜபிக்கக் கூடியதில் உத்தமமான அர்த்தத்தைக் கூறுவதாலும் (ருட: ஸ்வர: பஞ்சம:) அதன்மேல் ஏறின ஐந்தாவது உயிரெழுத்தான உகாரமானது (ஸர்வோத்க்ருஷ்டதம-) அனைத்திலும் சிறந்த (அர்த்தவாசகதயா) அர்த்தத்தைக் கூறுவதாலும் (வர்ண: பவர்க்காந்தக:) ப வர்க்கத்தின் முடிவிலுள்ள எழுத்தான மகாரமானது (வக்த்ருத்வேன) வக்தா அல்லது ஜீவ வடிவில் (மஹாவிபூதிஸரணி:) மகத்தான ஐசுவரியத்திற்கு வழியாயிருப்பதாலும் (ஆதாரக:) மூலாதாரத்திலும் (ஹ்ருந்த:) இருதயத்திலும் (ப்ருமத்யே) புருவ மத்தியிலும் (ஸ்தித:) இருக்கிறது. (இதி அத:) என்று கூறப்படுங்காரணத்தாலும் (தே) உமக்கு (ப்ரணவதா) ப்ரணவத்தன்மை (ஆகமை:) ஆகமங்களால் (கீயதே) கூறப்படுகிறது.

ப்ரணவம் என்பது ஓம். அது அ, உ, ம என்ற எழுத்துக்களை உட்கொண்டது. அகாரம் மூலாதாரத்திலும், உகாரம் இருதயத்திலும், மகாரம் புருவமத்தியிலும் விளங்குபவை. அகாரம் வாக்பவகூடம், உகாரம் மத்யகூடம், மகாரம் சக்தி கூடம். பஞ்சதசாக்ஷரீ மந்திரம் ப்ரணவஸ்ரூபம், அதுவே தேவியின் மந்திரவடிவம்.

ஸ்ரீவித்தையில் அனைத்தும் அடக்கம்

गायत्री सशिरास्तुरीय - सहिता सन्ध्यामयीत्यागमै-
राख्याता त्रिपुरे त्वमेव महतां शर्मप्रदा कर्मणाम् ।
तत्तद्दर्शन - मुख्यशक्तिरपि च त्वं ब्रह्म - कर्मेश्वरी
कर्ताऽर्हन् पुरुषो हरिश्च सविता बुद्धः शिवस्त्वं गुरुः । २३

காயத்ரீ ஸசிராஸ்துரீய - ஸஹிதா ஸந்த்யா-
மயீத்யாகமை-

ராக்யாதா த்ரிபுரே த்வமேவ மஹதாம் சர்மப்ரதா
கர்மணாம் ।

தத்தத்தர்சன-முக்க்ய சக்திரபி ச த்வம் ப்ரஹ்ம
கர்மேச்வரீ

கர்த்தார்ஹன் புருஷோ ஹரிச்ச ஸவிதா புத்த:
சிவஸ்த்வம் குரு: ॥ 23 ॥

23. (த்ரிபுரே) த்ரிபுரசுந்தரியே! (ஆகமை:) ஆகமங்களால் (ஸசிராஸ்துரீய ஸஹிதா) சிரோமந்திரத்துடனும் நான்காவது பாதத்துடனும் கூடியதும் (ஸந்த்யாமயீ) ஸந்தியா வடிவானதுமாகிய (காயத்ரீ) காயத்ரீ (த்வம் ஏவ) நீயே (இதி) என்று (ஆக்யாதா) கூறப்படுகிறாய்; (மஹதாம்) சிறப்பான (கர்மணாம்) கருமங்களுக்கு (சர்மப்ரதா) இன்பமாகிய பயனை அளிப்பவள் ஆகவும் (தத்தத்) அந்தந்த (தர்சன) சாஸ்திரத்தின் (முக்க்ய சக்தி: அபி ச) முக்கிய சக்தியாகவும் (த்வம்) நீயே விளங்குகின்றாய். (ப்ரஹ்ம-) பிரம்மம் (கர்ம-) கர்மம் (ஈச்வரீ) பரதேவதை (கர்த்தா-) கர்த்தா (அர்ஹன்) அர்ஹன் (புருஷ:) புருஷன் (ஹரிச்ச) ஹரியும் (ஸவிதா) சூரியன் (புத்த:) புத்தன் (சிவ:) சிவன் (குரு:) குருவும்— என்பதெல்லாம்—(த்வம்) நீயே.

காயத்ரீசிரஸ்— ஓம் ஆபோ ஜ்யோதீரஸோ அம்ருதம் ப்ரஹ்ம பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம்.

துரீய பாதம்—'பரோ ரஜஸே ஸாவதோம்.' । காயத்ரீயில் வியாஹ்ருதிகள் ஒரு கூடமாகவும் மூன்று பாதங்கள் மூன்று கூடங்களாகவும், துரீய பாதம் ஒரு கூடமாகவும், சிரஸ், ஒரு கூடமாகவும் கொண்டால், ஆறு கூடங்களும் சேர்ந்து மஹா ஷோடசீ மந்திரத்திற்குச் சமம் ஆகும். மஹாஷோடசீ மந்திர விளக்கம் 2வது சுலோகத்தில் காண்க. சக்தி உபாஸனையில் எம்மதமும் ஸம்மதம் என்ற ஸமயஸமரஸபாவனை அடங்கி உள்ளது கவனிக்கத் தக்கது.

பஞ்ச கோசங்களுள் விளங்கும் ஆத்ம ஜோதியே பரதேவதை

अन्न - प्राण - मनः-प्रबोध - परमानन्दैः शिरः-पक्षयुक्-
पुच्छात्म - प्रकटै - र्महोपनिषदां वाग्भिः प्रसिद्धीकृतैः ।
कोशैः पंचभिरेभि - रम्ब भवती - मेतत् प्रलीनामिति
ज्योतिः प्रज्वल-दुज्ज्वलात्मचपलां यो वेद स ब्रह्मवित् ॥

அன்ன-ப்ராண-மன:-ப்ரபோத-பரமானந்தை: சிர:-பக்ஷயுக்
புச்சாத்ம-ப்ரகடைர்-மஹோபநிஷதாம் வாக்பி ப்ரஸித்தீக்ருதை: ।
கோசை: பஞ்சபிரேபி-ரம்ப பவதீ-மேதத் ப்ரலீனாமிதி
ஜ்யோதி: ப்ரஜ்வல-துஜ்ஜ்வலாத்ம-சபலாம் யோ வேத ஸ ப்ரஹ்மவித் ॥ 24 ॥

24. (அம்ப) தாயே! (அன்ன-) அன்னமயம் (ப்ராண-) பிராணமயம் (மன:) மனோமயம் (ப்ரபோத-) விக்ஞானமயம் (பரமானந்தை:) ஆனந்தமயம் என்றவையும் (சிர:—) தலை (பக்ஷயுக்-) இரண்டு இறக்கைகள் (புச்ச-) வால் (ஆத்ம-) உடல்—என்ற (ப்ரகடை:) பிரகடனத்துடன் (மஹோபநிஷதாம் வாக்பி:) சிறிய உபநிஷத வாக்கியங்களால் (ப்ரஸித்தீக்ருதை:) பிரசித்தம் செய்யப்பட்டவையுமான (ஏபி:) இந்த (கோசை: பஞ்சபி:) ஐந்து கோசங்களால் (ப்ரலீனாம்) மறைபட்டிருக்கும் (பவதீம்) உம்மையே (ஏதத்) இந்த (ப்ரஜ்வலத்—உஜ்ஜ்வலாத்ம - சபலாம் ஜ்யோதி:) பிரகாசமாய் மின்னல் கொடி போல் ஜ்வலிக்கும் ஆத்மஜ்யோதி என்று (ய:) எவன் (வேத) அறிகிறானோ (ஸ:) அவனே (ப்ரஹ்மவித்) பிரம்மஞானியாவான்.

'ஒ பஞ்சகோசாந்தரஸ்திகா—லலிதாஸஹஸ்ரநாமம் 428.

ஐந்து கோசங்களால் மறைபட்டிருப்பது 'அஹம்' எனும் சொல்லின் பொருளாக விளங்கும் பிரத்யகாத்மா, அதுவே பரதேவதையின் ஸ்வரூபம். ஒ 'அஹமித்யேவ விபாவயே பவானீம்'—பவானியை (அஹம்) என்னும் பொருளாகவே தியானிக்கின்றேன்.

ஸத்குருவிடம் தீக்ஷை

सच्चित्तत्त्वमसीति वाक्यविदितै - रध्यात्मविद्या - शिव-
ब्रह्माख्यै-रखिल-प्रभाव-महितै-स्तत्त्वैस्त्रिभिः सद्गुरोः ।
त्वद्रूपस्य मुखारविन्द - विवरात् संप्राप्य दीक्षा-मतो
यस्त्वां विन्दति तत्त्वत-स्तदहं-मित्यार्ये स मुक्तो भवेत् ॥

ஸச்சித்-தத்-த்வமஸீதி வாக்யவிதிதை-ரத்த்யாத்ம-
வித்யா-சிவ-
ப்ரஹ்மாக்க்யை-ரகில-ப்ரபாவ-மஹிதைஸ்-தத்வைஸ்-
த்ரிபி: ஸத்குரோ: ।
த்வத்ரூபஸ்ய முகாரவிந்த-விவராத் ஸம்ப்ராப்ய
தீக்ஷாமதோ
யஸ்த்வாம் விந்ததி தத்வதஸ்-ததஹ-மித்யார்யே
ஸ முக்தோ பவேத் ॥ 25 ॥

25. (ஆர்யே) அம்பிகே! (ஸத்-சித்-தத்வமஸி இதி) ஸத், சித், தத்வமஸி என்ற (வாக்ய விதிதை:) மகா-வாக்கியங்களால் அறியப்படும் (அத்யாத்ம-வித்யா-சிவ-ப்ரஹ்மாக்க்யை:) ஆத்ம தத்துவம், வித்யா தத்துவம், சிவ, பிரம்மதத்துவம் எனப்படும் (அகில-ப்ரபாவ மஹிதை:) ஸகலப்பிரபாவ மகிமையுடன்கூடிய

(தத்வை: த்ரிபி:) மூன்று தத்துவங்களால் (த்வத் ரூபஸ்ய) உன்னுடைய வடிவினரான (ஸத்குரோ:) ஸத்குருவின் (முகாரவிந்த-விவராத்) முககமலத்தின் வாயிலாக (தீக்ஷாம்) தீக்ஷையை (ஸம்ப்ராப்ய) அடைந்து (அத:) அதனால் (ய:) எவன் (தத் அஹம் இதி) அதுவே நான் என்று (த்வாம்) உம்மை (தத்வத:) உள்ளபடி (விந்ததி) அடைகிறானோ (ஸ:) அவன் (முக்த:)முக்தி எய்தியவனாக (பவேத்) ஆகிறான்.

ஸத்-சித்-தத்-த்வம் அஸி— 'ஸத் த்வம் அஸி' என்பது ஆத்ம தத்வ ஸ்தூல தேஹ சோதனம். 'சித்-த்வம் அஸி' என்பது வித்யா தத்துவ ஸூக்ஷ்ம தேஹ சோதனம். 'தத்-த்வம் அஸி' என்பது சிவ தத்துவ காரண தேஹ சோதனம். 'ஸத்-சித்-தத்-த்வம் அஸி' என்பது துரீய பிரம்ம ஸ்வரூபம். மகாவாக்கிய உபதேசம் பெற்றவனே ஸ்ரீவித்தைக்கு உத்தம அதிகாரி.

தீக்ஷை—குருவினிடமிருந்து பெறும் உபதேசம்.

ஸமன்வயமான சாம்பவீ வித்தை

सिद्धान्तै - र्बहुभिः प्रमाण - गदितै - रन्यै - रविद्यातमो
नक्षत्रैरिव सर्वमन्धतमसं तावन्न निर्भिद्यते ।
यावत्ते सवितेव संमत - मिदं नोदेति विश्वान्तरे
जन्तो-र्जन्म-विमोचनैकभिदुरं श्रीशाम्भवं श्रीशिवे ॥ २६ ॥

ஸித்தாந்தைர்-பஹுபி: ப்ரமாண-கதிதை-ரன்யை-ரவித்யாதமோ
நக்ஷத்ரைரிவ ஸர்வமந்த்ததமஸம் தாவந்ந நிர்ப்பித்யதே ।
யாவத்தே ஸவிதேவ ஸம்மத-மிதம் நோதேதி விச்வாந்தரே
ஜந்தோர்-ஜன்ம-விமோசனைகபிதுரம் ஸ்ரீசாம்பவம் ஸ்ரீசிவே ॥ 26 ॥

26. (ஸ்ரீசிவே) சிவஸ்வரூபிணியான தாயே! (ஜந்தோ:) ஜீவனுக்கு (ஜன்ம - விமோசன - ஏகபிந்துரம்) பிறவியினின்று முக்தியளிக்கவல்லதும் (தே) உம்முடைய (ஸவிதா இவ ஸம்மதம்) சூரியனைப்போல் எல்லோருக்கும் ஸம்மதமானதும் ஆகிய (இதம்) இந்த (ஸ்ரீசாம்பவம்) ஸ்ரீசாம்பவீ வித்தையானது (விர்வாந்தரே) இவ்வலகில் (யாவத்) எதுவரை (ந உதேதி) உதிக்கவில்லையோ (தாவத்) அதுவரை (ப்ரமாண-நதிதை:) பிரமாணங்களுடன் கூறப்படும் (பஹுபி:) பலவகைப்பட்ட (அன்யை: ஸித்தாந்தை:) பிற சித்தாந்தங்களால் (அவித்யா தம:) அவித்தையாகிற இருள் (ந நிர்ப்பித்யதே) நீங்காது; (ஸர்வமந்த்ந-தமஸம்) எங்குமடர்ந்த இருளை (நக்ஷத்ரை:) நக்ஷத்திரங்களால் (இவ) போக்க இயலாதவாறு.

ஸ்ரீசாம்பவி வித்தை— ஷடன்வய சாம்பவஞானம், அதாவது ஆறுமதங்கள், ஆறு சாஸ்திரங்கள், ஆறு தர்சனங்கள், ஆறு அங்கங்கள், ஆறு ஆதாரங்கள், ஆறு ஆம்னயங்கள் முதலியவற்றின் ஸமன்வயமாகும் அத்விதீய சித்சக்தி அபின்ன ஞானம்.

குருகடாக்ஷத்தால் முக்தி

आत्मासौ सकलेन्द्रियाश्रय - मनोबुद्ध्यादिभिः शोचितः
कर्माबद्धतनु - र्जनिं च मरणं प्रैतीति यत्कारणम् ।
तत्ते देवि महाविलास - लहरी दिव्यायुधानां जय-
स्तस्मात् सद्गुरु - मभ्युपेत्य कलयेत्वामेव चेन्मुच्यते ॥

ஆத்மாஸௌ ஸகலேந்த்ரியாச்ரய - மனோபுத்த்யாதிபி:
சோசித:
கர்மாபத்ததனுர்-ஜனிஞ்ச மரணம் ப்ரைதீதி
யத்காரணம் ।

தத்தே தேவி மஹாவிலாஸ - லஹரீ திவ்யாயுதானும்
ஜயஸ்-
தஸ்மாத் ஸத்குரு - மப்ப்யுபேத்ய கலயேத் த்வாமேவ
சேன் - முச்யதே || 27 ||

27. (தேவி) தேவியே! (அஸௌ) இந்த (ஆத்மா) ஜீவாத்மா (ஸகல-இந்த்ரிய-ஆச்ரய-) எல்லா இந்திரியங்களுக்கும் ஆதாரமான (மனோபுத்த்யாதிபி:) மனது புத்தி முதலியவற்றால் (சோசித:) துக்கத்தையனுபவிப்பவனாய் (கர்மாபந்த-தனு:) கருமத்தில் கட்டுண்ட சரீரத்துடன் (ஜனிஞ்ச மரணம்) பிறவியையும் மரணத்தையும் (ப்ரைதி) அடைகிறான் (இதி) என்பதற்கு (யத்) எது (காரணம்) காரணம் எனில் (தத்) அது (தே) உமது (மஹாவிலாஸலஹரீ-) மகாமாயா விலாஸத்தின் வெள்ளம் போன்ற (திவ்ய-ஆயுதானும்) திவ்விய ஆயுதங்களின் (ஜய:) வெற்றியேயாகும். (தஸ்மாத்) ஆகையால் (ஸத்குரும்) நல்ல குருவை (அப்யுபேத்ய) நாடியடைந்து (த்வாம் ஏவ) உம்மையே (கலயேத் சேத்) பஜிப்பானேயாயின் (முச்யதே) விடுதலை எய்துவான்.

ஆயுதங்களின் தத்துவம்—

ஓ. இச்சாசக்தி மயம் பாசம் அங்குசம் ஜ்ஞானரூபிணம் ।
க்ரியாசக்திமயே பாணதனுஷீ தந்துஜ்ஜ்வலம் ||

—யோகினீஹ்ருதயம்

பாசம் இச்சாசக்தி; அங்குசம் ஞானசக்தி; வில்லும் பாணங்களும் க்ரியாசக்தி. கரும்பு வில்லும் புஷ்ப பாணங்களும் மனஸ்தத்துவத்தையும் ஞானேந்திரிய தத்துவங்களையும் குறிக்கும். இவை அஞ்ஞானிகளுக்கு ஸம்ஸார பந்தத்தையும், ஞானிகளுக்கு மோக்ஷத்தையும் அளிப்பவை.

ஓ. ராகஸ்வரூப - பாசாட்யா க்ரோதாகாராங்
குசோஜ்ஜ்வலா ।
மனோரூபேக்ஷு கோதண்டா பஞ்சதன்மாத்ரஸாயகா ||

—லலிதாஸஹஸ்ரநாமம்

சரணாகதி

**नाना - योनि - सहस्र - संभव - वशाज्जाता जनन्यः कति
प्रख्याता जनकाः कियन्त इति मे सेत्स्यन्ति चाग्रे कति ।
एतेषां गणनैव नास्ति महतः संसारसिन्धो - र्विधे-
र्भीतं मां नितरा - मनन्यशरणं रक्षानुकम्पानिधे ॥ २८ ॥**

*நாநா - யோனி - ஸஹஸ்ர - ஸம்ப்பவ - வசாஜ்ஜாதா
ஜனன்ய: கதி
ப்ரக்க்யாதா ஜனகா: கியந்த இதி மே ஸேத்ஸ்யந்தி
சாக்ரே கதி ।
ஏதேஷாம் கணனைவ நாஸ்தி மஹத: ஸம்ஸார-
ஸிந்த்தோர் விதேர்
பீதம் மாம் நிதரா-மனன்ய-சரணம் ரக்ஷானுகம்பா-
நிதே ॥ 28 ॥*

28. (அனுகம்பாநிதே) கருணைக்கடலான தாயே! (நாநா-யோனி-ஸஹஸ்ர-) பல்லாயிரம் விதமான யோனிகளில் (ஸம்ப்பவ-வசாத்) பிறந்த காரணத்தால் (ஜனன்ய:) தாய்மார்கள் (கதி) எத்தனைபேர், (ப்ரக்க்யாதா ஜனகா:) பெயர்பெற்ற தந்தைமார் (கியந்த:) எத்தனைபேர் (மே) எனக்கு (அக்ரே) எதிர்காலத்தில் (கதி) எத்தனைபேர் (ஸேத்ஸ்யந்தி) வரப் போகிறார்கள். (இதி) என்று (ஏதேஷாம்) இவர்களுக்கு (கணனா) கணக்கு (நாஸ்தி ஏவ) இல்லவே இல்லை. (மஹத:) பெரிதான (ஸம்ஸார - ஸிந்த்தோ:) இந்தப் பிறவிக்கடலின் (விதே:) முறையிலிருந்து (பீதம்) பயமடைந்துள்ளவனும் (நிதராம்) நிச்சயமாக (அனன்ய-சரணம்) வேறு புகலிடமற்றவனுமாகிய (மாம்) என்னை (ரக்ஷ) காப்பாற்றி அருள்வீராக

௯. ஊரனந்தம் பெற்ற பேரனந்தம் சுற்றுமுறவனந்தம்
விளையினு லுடலனந்தம் செயும் விளையனந்தம்
கருத்தோ வனந்தம் பெற்றபேர்
சீரனந்தம் சொர்க்க நரக முமனந்தம் நற்றெய்வமும்
அனந்த பேதம் திகழ்கின்ற சமயமுமனந்த மதஞல்
ஞான சிற்சத்தியா லுணர்ந்து
காரனந்தங் கோடி வருஷித்ததௌ வன்பர் கண்ணும்
விண்ணும் தேக்கவே கருதரிய ஆனந்த மழை
பொழியும் முகிலை நம் கடவுளைத் துரியவடிவை
பேரனந்தம் பேசி மறையனந்தம் சொலும் பெரிய
மௌனத்தின் வைப்பைப் பேசருமனந்தபத: ஞான
ஆனந்தமாம் பெரிய பொருளைப் பணிகுவாம்.

—தாயுமானவர்

கர்மத்தால் முக்தி கிட்டாது

देहक्षोभ - करै - व्रतै - र्बहुविधै - र्दानैश्च होमै - र्जपैः
सन्तानै-र्हयमेध-मुख्य - सुमखै - र्नानाविधैः कर्मभिः ।
यत्संकल्पविकल्पजाल - मलिनं प्राप्यं पदं तस्य ते
दूरादेव निवर्तते परतरं मातः पदं निर्मलम् ॥ २९ ॥

தேஹக்ஷோப - கரைர் - வ்ரதைர்:பஹு²விதை⁴ர் - தா³னைச்ச
ஹோமைர்-ஜபை:
ஸந்தானைர்-ஹயமேத⁴-முக்²ய-ஸு²மகைர் நானாவிதை⁴:
கர்மபி⁴: ।
யத்ஸங்கல்ப - விகல்ப - ஜால - மலினம் ப்ராப்யம் பத³ம்
தஸ்ய தே
தூ³ராதே³வ நிவர்த்ததே பரதரம் மாத: பத³ம்
நிர்மலம் ॥ 29 ॥

29. (மாத:) தாயே! (தேஹ-க்லேசபகரை:) உடலை வருத்தும் (பஹுவிதை:) பலவிதமான (வ்ரதை:) விரதங்களாலும் (தானை:ச) தானங்களாலும் (ஹோமை:) ஹோமங்களாலும் (ஜபை:) ஜபங்களாலும் (ஸந்தானை:) மக்கட்பேறுலும் (ஹய மேதமுக்க்ய-) அசுவ மேதம் முதலிய (ஸுமகை:) சிறந்த யாகங்களாலும் (நானாவிதை:) பலவகைப்பட்ட (கர்மபி:) கருமங்களாலும் (ப்ராப்யம்) அடையப்படும் (பதம்) பதவி (யத்) எதுவோ-அது- (ஸங்கல்பவிகல்ப-ஜால-மலினம்) ஆசை முதலிய ஸங்கல்பவிகல்பத் தொகுதிகளால் மாசு படிந்ததாகும். (தஸ்ய) அதனின்று (நிர்மலம்) மாசற்ற (தே) உம்முடைய (பதம்) பதவி (பரதரம்) மிகமிக (தூராத் ஏவ) தொலைவில் (நிவர்த்ததே) எட்டியுள்ளது.

ஒ. எவ்வாறு என்னை நீ கண்டனையோ அவ்வாறு என்னை வேதங்களாலும், தவத்தாலும், தானத்தாலும், வேள்வியாலும் காண இயலாது. வேறு நாட்டம் இல்லாத பக்தியாலேயே நான் உண்மையில் காண்பதற்கும் அளவளாவுவதற்கும் உரியவன். என் பணி செய்பவனும் என்னையே அனைத்தினும் மேலாகக் கருதுபவனும், என்னிடம் பக்தி செய்பவனும், பற்றற்றவனும் எவ்வுயிர்களிடத்தும் வைரமில்லாதவனும் உள்ளவன் எவனோ அவன் என்னை அடைகிறான். — கீதை-11-53-55. பக்தியை முக்கியமாய்க் கொள்ளாமல் பயனை முக்கியமாய்க் கொண்டு ஆசையால் தூண்டப்பட்டு செய்யும் கருமங்கள் மாசு படிந்தவையாம்.

பரா அஹந்தா ஸ்வரூபம்

पंचाशन्निजदेहजाक्षरमयै - र्नानाविधै - र्धातुभि-
र्बह्वर्थैः पदवाक्य - मान - जनकै - रर्थाविना - भावितैः ।
साभिप्रायवदर्थ - कर्म - फलदैः ख्यातै - रनन्तैरिदं
विश्वं व्याप्य चिदात्मनाहमहमित्युज्जृम्भसे मातृके ॥ ३०

பஞ்சாசந்நிஜ - தேஹஜாக்ஷரமயைர் - நாஞவிதைர்
தாதுபிர்-
பஹ்வர்த்தை: பதவாக்ய-மான-ஜனகை - ரர்த்தாவிநா
பாவிதை: ।
ஸாபிப்ராயவதர்த்த-கர்ம-பலதை: க்யாதை ரனந்தை-
ரிதம்
விச்வம் வ்யாப்ய சிதாத்மநாஹமஹமித்-யுஜ்ஜ்ரும்ப்-
பஸே மாத்ருகே ॥ 30 ॥

30. (மாத்ருகே) மாத்ருகாஸ்வரூபிணியான தாயே! (பஞ்சாசத் நிஜதேஹஜ-) உமது தேகத்திலிருந்து தோன்றிய ஐம்பது (அக்ஷரமயை:) அக்ஷர வடிவான (நாஞவிதை:) பல வகைப்பட்ட (தாதுபி:) தாதுக்களாலும் (பஹ்வர்த்தை:) பல அர்த்தங்களையுடைய (பத-வாக்ய-மான—) பதம், வாக்கியம், பிரமாணம் ஆகியவற்றை (ஜனகை:) தோற்றுவிக்கின்றனவும் (அர்த்த-அவிநாபாவிதை:) அர்த்தத்திலிருந்து விலகாதனவும் (ஸாபிப்ராயவத்) உட்கருத்துக் கொண்ட (அர்த்த-கர்ம-பலதை:) அர்த்தமும் கருமமும் பயனும் தருவனவுமாகிய (க்யாதை: அனந்தை:) பிரசித்தமான பலவற்றாலும் (இதம்) இந்த (விச்வம்) உலகை (வ்யாப்ய) வியாபித்து (சிதாத்மனு) அறிவு வடிவான உமது ஸ்வரூபத்தால் (அஹம் அஹம் இதி) நான் நான் என்று (உஜ்ஜ்ரும்பஸே) விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்.

பத-வாக்ய-மான-ஜனகை:— **பதம்** என்பது பற்பல அர்த்தங்களைத் தரும் தாதுக்களால் ஏற்படுவது. இதைப்பற்றிய இலக்கணம் வியாகரணசாஸ்திரம். **வாக்கியம்** என்பது பிரதிக்ஞை, ஹேது, உதாரணம், உபநயம், நிகமனம் எனும் அவயவயங்களை உடையது. இதை ஆராய்வது தர்க்கசாஸ்திரம். **மானம்** அல்லது **பிரமாணம்** என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையைச் சித்தாந்தம் செய்யும் முறை. இதை ஆராய்வது மீமாம்ஸா சாஸ்திரம்.

அஹம் அஹம் இதி—நான் நான் என்று எல்லா சப்தங்களி லும் எல்லா நிலைகளிலும் மாறுபாடின்றிப் பிரகாசிக்கும் பராஹந்தாஸ்புரணமே சித்சக்தியின் பரமகலா ஸ்வருபம் எனப் படுவது.

ஒ. 'அஹம் இத்யேவ விபாவயே பவானீம்'

ஸ்ரீசக்ரம்

श्रीचक्रं श्रुतिमूलकोश इति ते संसारचक्रात्मकं
विख्यातं तदधिष्ठिताक्षर - शिवज्योति - र्मयं सर्वतः ।
एतन्मन्त्रमयात्मिकाभि - ररुणं श्रीसुन्दरीभिर्वृतं
मध्ये बैन्दव - सिंहपीठललिते त्वं ब्रह्मविद्या शिवे ॥ ३१

ஸ்ரீசக்ரம் ச்ருதிமூலகோச இதி தே ஸம்ஸாரசக்ராத்மகம்
விக்க்யாதம் தததிஷ்ட்டிதாக்ஷர - சிவஜ்யோதிர் - மயம் ஸர்வத: ।
ஏதன்மந்த்ரமயாத்மிகாபி - ரருணம் ஸ்ரீஸுந்தரீபிர் - வ்ருதம்
மத்த்யே பைந்தவ-ஸிம்ஹபீடலலிதே த்வம் ப்ரஹ்ம- வித்யா சிவே ॥ 31 ॥

31. (சிவே) மங்களவடிவினளே! (தே) உம்முடைய (ஸம்ஸார-சக்ராத்மகம்) ஸம்ஸார சக்ரவடிவான (ஸ்ரீசக்ரம்) ஸ்ரீசக்ரமானது (ச்ருதி - மூல-கோச:) வேதத்திற்கு வேர் போன்ற ஓங்காரத்திற்குக் கோசம் போன்றது (இதி) என்பது (விக்க்யாதம்) பிரசித்தம். (ததநிஷ்ட்டித) அதில் நிலைபெற் றுள்ள (அக்ஷர-சிவஜ்யோதிர்மயம்) பஞ்சதசாக்ஷரீ மந்திரத் தின் மங்களமான ஜோதியின். பரப்பு (ஸர்வத:) எங்கும் உளது. (ஏதத்) இந்த (மந்த்ர-மய-ஆத்மிகாபி:) மந்திரமே

உருக்கொண்டவர்களான (ஸ்ரீஸுந்தரீபி:) ஆவரண தேவதைகளால் (வ்ருதம்) சூழப்பெற்று (அருணம்) சிவந்த நிறத்துடன் (மத்யே) நடுவில் (பைந்தவ-ஸிம்ஹபீடலலிதே) பிந்துவாகிய ஸிம்மாஸனத்தில் அழகு மிகுந்து விளங்குபவளே! (த்வம்) நீர் (ப்ரஹ்மவித்யா) பிரம்மவித்யா ஸ்வரூபிணியாய் உள்ளவர்.

ஸம்ஸார சக்ரம்— பிரம்மாண்டமான உலகம் ஸம்ஸார சக்ரம்; பிண்டாண்டமான உடலும் ஸம்ஸார சக்ரம். பாவனோப நிஷத்தில் இது நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது.

ச்ருதி மூலகோச— வேதத்திற்கு மூலம் பிரணவம் அல்லது ஓம். ஸ்ரீசக்ரத்தில் நடு முக்கோணத்தின் மூன்று கோணங்கள் அகார உகார மகார வடிவம்; பிந்து அர்த்தமாத்திரை. அதற்குக் கோசம் போன்றது ஸ்ரீ சக்ரம்.

ஆவரண தேவதைகள் — ஸ்ரீ சக்ர நவாவரண பூஜையிலும் கட்கமாலையிலும் ஆவரண தேவதைகளின் பெயர்களை விரிவாகக் காணலாம்.

மஹா பராப்ராஸாத மந்திரம்

बिन्दु - प्राण - विसर्ग - जीवसहितं बिन्दु - त्रिबीजात्मकं
षट्कूटानि विपर्ययेण निगदेत् तारत्रिबालाक्षरैः ।
एभिः संपुटितं प्रजप्य विहरेत्प्रासाद - मन्त्रं परं
गुह्याद्गुह्यतमं सयोगजनितं सद्भोगमोक्षप्रदम् ॥ ३२ ॥

பிந்து - ப்ராண - விஸர்க்க - ஜீவஸஹிதம் பிந்து-
த்ரிபீஜாத்மகம்
ஷட்கூடானி விபர்யயேண நிகதேத் தாரத்ரிபாலா-
க்ஷரை: ।

ஏபி: ஸம்புடிதம் ப்ரஜப்ய விஹரேத்-ப்ராஸாதமந்த்ரம் பரம்
குஹ்யாத் - குஹ்யதமம் ஸயோகஜநிதம் ஸத்போக-மோக்ஷப்ரதம் || 32 ||

32. (பிந்து-) அனுஸ்வாரம் (ப்ராண-) ஹகாரம் (விஸர்க்க-) விஸர்க்கம் (ஜீவ-) ஸகாரம் (ஸஹிதம்) இவைகளுடன் கூடியதும் (பிந்து-த்ரிபீஜாத்மகம்) ஹம்ஸ:, ஸோஹம், அம் ஹம்ஸ: அ: ஸோஹம் என்ற மூன்று வடிவு கொண்டதும் (விபர்யயேண) அதைத் திருப்புவதால் (ஷட் கூடானி) ஆறு கூடங்களாவதுமான மந்திரத்தை (தாரத்ரி-பாலா-அக்ஷரை:) தாரத்ரி அல்லது த்ரிதாரி ஓம் ஐம் ஹ்ரீம் ஸ்ரீம், பாலா ஐம் க்லீம் ஸெள: என்ற அக்ஷரங்களுடன் (நிருந்தேத்) கூட்டி உச்சரிக்கவும். (ஏபி:) இவற்ருல் (ஸம்புடிதம்) முன்னும் பின்னும் இணைக்கப் பெற்ற (ப்ராஸாத மந்த்ரம் பரம்) பராப்ராஸாத மந்திரத்தை (ப்ரஜப்ய) ஜபித்து (விஹரேத்) இன்புற்றிருக்கவும். (குஹ்யாத் குஹ்யதமம்) இது ரகசியங்களுள் மிகரகசியமானது; (ஸ-யோக-ஜனிதம்) யோகத்துடன் பிறந்தது. (ஸத்-போக-மோக்ஷப்ரதம்) நல்ல போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அளிப்பது.

பராப்ரஸாத வித்யா— ஹ்ஸௌம்: ஸ்ஹௌம்:
हसौः सहौः ॅ

இதற்கு முன் சேர்க்க வேண்டியது த்ரிதாரி, - பாலாவுடன் (1) ஹம்ஸ:- (2) ஸோஹம்- (3) அம் ஹம்ஸ: அ: ஸோஹம் என்ற மூன்று கூடங்கள். பின்பு ஸம்புடம் போல் திருப்பிச் சேர்க்க வேண்டியது. (4) ஸோஹம் அ: ஹம்ஸ: அம்- (5) ஸோஹம்- (6) ஹம்ஸ:-பாலா-த்ரிதாரி விபர்யயமாக.

ஆகவே முழு மந்த்ரஸ்வரூபம்:—ओं ऐं ह्रीं श्रीं—ऐं क्लीं सौः—हंसः सोहं अं हंसः अः सोहं—हसौः सहौः ॅ—सोहं अः हंसः अं-सोहं हंसः-सौः क्लीं ऐं- श्रीं ह्रीं ऐं ओं ॥ — இது மஹா-பரா ப்ராஸாத வித்தை எனப்படும்.

த்ரிபுரஸுந்தரீ ஸ்வரூபம்

आताम्रार्क - सहस्र - दीप्ति - परमा सौन्दर्यसारै - रलं
लोकातीत - महोदयै - रुपयुता सर्वोपमागोचरैः ।
नानानर्घ्य - विभूषणै - रगणितै - र्जाज्वल्यमानाभित-
स्त्वं मातस्त्रिपुरारिसुन्दरि कुरु स्वान्ते निवासं मम ॥ ३३

ஆதாம்ர்ரார்க்க-ஸஹஸ்ர-தீப்தி-பரமா ஸௌந்தர்ய-ஸாரை-ரலம்
லோகாதீத-மஹோதயை-ருபயுதா ஸர்வோபமாகோசரை: ।
நானர்க்ய - விபூஷணை - ரகணிதைர் - ஜாஜ்வல்ய-மானாபிதஸ்-
த்வம் மாதஸ்த்ரிபுராரி - ஸுந்தரி குரு ஸ்வாந்தே நிவாஸம் மம ॥ 33 ॥

33. *(மாத:)* தாயே! *(த்ரிபுராரி-ஸுந்தரி)* திரிபுரத்தை எரித்த பரமசிவபத்தினியே! *(ஆதாம்ர-)* சிவந்த *(அர்க்க-ஸஹஸ்ர-)* ஆயிரம் சூரியர்களின் *(தீப்திபரமா)* சிறந்த காந்தியை உடையவளாயும் *(ஸௌந்தர்ய-ஸாரை;)* வடிவழகால் *(அலம்)*பூர்ணமான *(லோகாதீதமஹோதயை:)* உலகைவென்ற மகிமையுடன் *(உபயுதா)* கூடியவளாயும் *(ஸர்வ-உபமா-அகோசரை:)* எவ்விதமான உவமைக்கும் எட்டாத *(அகணிதை:)* கணக்கற்ற *(நானா-)* பலவிதமான *(அனர்க்ய)* மதிப்பிடற்கரிய *(விபூஷணை:)* ஆபரணங்களால் *(அபித:)* சுற்றிலும் *(ஜாஜ்வல்யமானா)* ஜ்வலித்துப் பிரகாசிப்பவளாயும் *(த்வம்)* நீர் *(மம ஸ்வாந்தே)* என்னுள்ளத்தில் *(நிவாஸம் குரு)* வாஸம் செய்வீராக.

த்ரிபுராரி ஸுந்தரீ—புரம் சரீரம்; ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம காரண சரீரங்கள் முப்புரம், சரீரம் மாயாகார்யமாதலின் அதை ஒழிக்க தத்துவஞானம் அல்லது சிவஞானம் வேண்டும். அந்த சிவஞானப்ரதாயினியான பரதேவதையே த்ரிபுராரி ஸுந்தரீ அல்லது த்ரிபுரஸுந்தரி.

ஸ்வாந்தே—உள்ளத்தில் அதாவது அநாஹதம் எனும் ஸம்வித் சக்ரத்தில்.

இதுவரை வர்ணிக்கப்பட்டது மந்த்ரஸ்வரூபம்.

இனி தேவியின் கரசரணாதி ஸ்வரூபத்தியானம் கூறப்படு கிறது.

பாதாரவிந்த தியானம்

शिंजन्नूपुर - पादकंकण - महामुद्रासुलाक्षारसा-
लंकारांकित - पादपंकज - युगं श्रीपादु - कालंकृतम् ।
उद्भास्वन्नखचन्द्रखण्ड - रुचिरं राजज्जपासंनिभं
ब्रह्मादि - त्रिदशासुरार्चितमहं मूर्ध्नि स्मराम्यम्बिके ॥

சிஞ்ஜந்நூபுர-பாதகங்கண-மஹாமுத்ரா-ஸுலாக்ஷா-ரஸா-
(அ) லங்காராங்கித-பாதபங்கஜ-யுகம் ஸ்ரீபாதுகாலங்-க்ருதம் ।
உத்பாஸ்வந் - நகசந்த்ரகண்ட - ருசிரம் ராஜஜ் - ஜபா-ஸந்நிபம்
ப்ரஹ்மாதி-த்ரிதசாஸுரார்ச்சித - மஹம் மூர்த்னி ஸ்மராம்யம்பிகே ॥ 34 ॥

34. (அம்பிகே) அம்பிகையே! (ஸ்ரீபாதுகா-அலங்க்ருதம்) அழகிய பாதுகைகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்றதும் (சிஞ்ஜன்) ஒலிக்கும் (நூபுர-) சதங்கைகளாலும் (பாத-கங்கண-) பாதகங் கணங்களாலும் (மஹா - முத்ரா-) உபாஸகர்களின் ம்ருதி

எனும் முத்திரையாலும் (ஸுலாக்ஷாரஸ-) சிறந்த லாக்ஷாரஸத்தாலும். (அலங்கார - அங்கித) அலங்கார அடையாளங்களுடன் கூடியதும் (உத்பாஸ்வன்) சிறந்து பிரகாசிக்கும் (நக-சந்த்ரகண்ட-ருசிரம்) சந்திரகலைகளைப் போன்று மிளிரும் நகங்களை உடையதும் (ராஜஜ்ஜபா-ஸந்நிபம்) செம்பருத்திப் பூப் போன்ற வண்ணமுடையதும் (ப்ரஹ்மாதி-) பிரம்மா முதலிய (த்ரிதச-) தேவர்களாலும் (அஸுர-) அசுரர்களாலும் (அர்ச்சிதம்) பூஜிக்கப் பெற்றதுமான (பாதபங்கஜயுகம்) திருவடித் தாமரைகள் இரண்டையும் (அஹம்) நான் (மூர்த்நி) எனது சிரசில் (ஸ்மராமி) தியானம் செய்கின்றேன்.

பரதேவதையின் திருவடிகளை சிரசில் பொருத்தித் தியானித்தல் சாம்பவீ எனும் சிவயோகம். உபாஸகர்கள் சிரசில் (ஸஹஸ்ராரத்தில்) பாதுகாமந்திரத்தை ம்ருகீ எனும் மஹா முத்திரை இயற்றித் தியானிப்பது ஸம்பிரதாயம்.

ஓ. தேவியின் பாதங்களில் அளிக்கப்பட்ட தீர்த்தம் பரம சிவனுடைய தலையிலிருக்கும் கங்கை ஆகிறது. அவற்றிற்குப் பூசப்பட்ட லாக்ஷாரஸத்தின் பொலிவு விஷ்ணுவின் சிரசை அலங்கரிக்கும் மாணிக்கம் போல் உளது.

—ஸௌந்தர்யலஹரீ. 84

இடுப்பு வர்ணனை

आरक्तच्छविनाति - मार्दवयुजा निश्वासहार्येण यत्
कौशेयेन विचित्र - रत्नघटितै - र्मुक्ताफलै - रुज्ज्वलैः ।
कूजत्कांचन - किंकिणीभि - रभितः सन्नद्ध - कांचीगुणै-
रादीप्तं सुनितम्ब-बिम्ब-मरुणं ते पूजयाम्यम्बिके ॥ ३५

ஆரக்தச்சவிநாதி - மார்த்தவயுஜா நிச்வாஸஹார்யேண யத்

கௌசேயேன விசித்ர-ரத்னகடிதைர்-முக்தாபலை-ருஜ்ஜ்வலை: ।

-கூஜத்காஞ்சன-கிங்கிணீபி-ரபித: ஸந்நத்த-காஞ்சீகுணை-
ராதீப்தம் ஸுநிதம்ப-பிம்ப-மருணம் தே பூஜயாம்-
யம்பிகே || 35 ||

35. (அம்பிகே) அம்பிகையே! (ஆரக்தச்சவிநா) நல்ல சிவப்பு வண்ணமுடையதும் (அதிமார்த்தவ-யுஜா) மிகவும் மெதுவானதும் (நிர்வாஸஹாரர்யேண) மூச்சுக்காற்றில் அசையக்கூடியதுமான (யத் கௌசேயேன) எப்படிப்பட்ட பட்டு வஸ்திரமுண்டோ அதனாலும்; (விசித்ர·ரத்ன கடிதை:) பலவிதமான ரத்னங்களிழைக்கப்பட்ட (உஜ்ஜ்வலை:) ஒளிவீசும் (முக்தாபலை:) முத்துக்களுடன் கூடியதும்; (கூஜத்) இனிமையாய் ஒலிக்கும் (காஞ்சன கிங்கிணீபி:) தங்கச்சலங்கைகளால் (அபித:) சுற்றிலும் (ஸந்நத்த-) இணைக்கப் பெற்றதுமான (காஞ்சீகுணை:) அரை நாண்களாலும் (ஆதீப்தம்) பிரகாசிக்கும் (அருணம்) உதயசூரியன் போன்ற (தே) உமது (ஸுநிதம்ப-பிம்பம்) அழகிய இடுப்புப் பிரதேசத்தை (பூஜயாமி) பூஜிக்கிறேன்.

ஒ. 'அருணாருண-கௌஸும்ப-வஸ்த்ரபாஸ்வத் கடீதடீ' சிவப்புப் பட்டாடையால் பிரகாசிக்கின்ற இடை உடையவள், 'ரத்ன கிங்கிணிகா-ரம்ய-ரசனா-தாம-பூஷிதா' — இரத்தினச் சதங்கைகளுடன் விளங்கும் அழகிய அரைஞாண் பூண்டவள்.

—லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம் 37—38

நகில்களின் தியானம்

कस्तूरी - घनसार - कुंकुमरजो - गन्धोत्कटै-श्चन्दनै-
रालिप्तं मणिमालयातिरुचिरं ग्रैवेय - हारादिभिः ।
दीप्तं दिव्य - विभूषणै - र्जननि ते ज्योति - र्विभास्वत्कुच-
व्याज-स्वर्णघटद्वयं हरिहर-ब्रह्मादि-पीतं भजे ॥ ३६ ॥

கஸ்தூரீ-கனஸார-குங்குமரஜோ-கந்தோத்கடைச்-

சந்தனை-

ராலிப்தம் மணிமாலயாதிருசிரம் க்ரைவேய-

ஹாராதிபி: ।

தீப்தம் திவ்ய-விபூஷணைர்-ஜனனி தே ஜ்யோதிர் - விபாஸ்

வத்-குச-

வ்யாஜ-ஸ்வர்ணகடத்வயம் ஹரிஹர-ப்ரஹ்மாதி-பீதம்

பஜே ॥ 36 ॥

36. (ஜனனி) தாயே! (கஸ்தூரீ-கனஸார-குங்குமரஜ:) கஸ்தூரி பச்சைக்கற்பூரம் குங்குமப்பூ இவற்றின் துகள்களால் (கந்தோத்கடை:) வாசனையேறிய (சந்தனை:) சந்தனத்தால் (ஆலிப்தம்) பூசப்பெற்றதும் (மணிமாலயா) ரத்ன மாலைகளால் (அதிருசிரம்) அழகுமிக்கதும் (க்ரைவேய-ஹாராதிபி:) கழுத்திலணிந்த ஆபரணங்கள் ஹாரம் முதலியவற்றாலும் (திவ்ய விபூஷணை:) திவ்ய பூஷணங்களாலும் (தீப்தம்) பிரகாசிப்பதும் (ஹரிஹர-ப்ரஹ்மாதி-) ஹரி ஹரன் ப்ரஹ்மா முதலியவர்களால் (பீதம்) பருகப்பெற்றதுமான (தே)உமது (ஜ்யோதிர் விபாஸ்வத்- குச-வ்யாஜ-) ஜ்வலிக்கும் நகில்கள் எனப் புனைப் பெயர் கொண்டவையுமான (ஸ்வர்ணகடத்வயம்) இரு பொற் கலசங்களை (பஜே) தியானிக்கிறேன்.

நகில்கள் — ஒ. 'அமூ தே வக்ஷோஜாவம்ருதரஸ-மாணிக்ய-குதுபௌ'- உம்முடைய நகில்கள் அமிருதம் நிறைந்த ரத்ன கலசங்கள்.

—ஸௌ. லஹரீ 73

ஒ. 'அகிலாண்ட கோடி ஈன்ற அன்னையே

பின்னையும் கன்னி என மறை பேசும் ஆனந்தரூப மயிலே

—தாயுமானவர்

கழுத்துப்பிரதேசம்

मुक्ताररत्न - सुवर्ण - कान्ति - कलितैस्ते बाहुवल्लीरहं

केयूरोत्तम - बाहुदण्ड - वलयै - र्हस्तांगुली - भूषणैः ।

संपृक्ताः कलयामि हीरमणिमन्मुक्ताफलाकीलित-
ग्रीवापट्ट - विभूषणेन सुभगे कण्ठं च कम्बुश्रियम् ॥ ३७

முக்தா-ரத்ன-ஸுவர்ண-காந்தி-கலிதைஸ்தே
பாஹுவல்லீரஹம்
கேயூரோத்தம-பாஹுதண்ட-வலயைர்-
ஹஸ்தாங்குலீ-பூஷணை: |
ஸம்ப்ருக்தா: கலயாமி ஹீரமணிமன்-முக்தாபலாகீலித-
க்ரீவாபட்ட-விபூஷணேன ஸுபகே கண்டஞ்ச-
கம்புச்ரியம் || 37 ||

37. (ஸுபகே) ஸௌபாக்கியத்திற்கிருப்பிடமானவளே! (முக்தா-) முத்து (ரத்ன-) ரத்னம் (ஸுவர்ண-) தங்கம் ஆகியவற்றின் (காந்தி-கலிதை:) காந்தியுடன் கூடியவையும் (கேயூர-) கேயூரம் (உத்தமபாஹு தண்ட-) சிறந்த அங்கதம் (வலயை:) கங்கணம் ஆகியவற்றுடனும் (ஹஸ்தாங்குலீ-பூஷணை:) கைவிரல்களை அலங்கரிக்கும் மோதிரம் முதலியவற்றுடனும் (ஸம்ப்ருக்தா:) கூடிய (தே) உமது (பாஹுவல்லீ:) கொடிகள் போன்ற கைகளையும் (ஹீர-) வயிரம் (மணிமத்) ரத்னம் ஆகியவற்றுடன் கூடியவையும் (முக்தாபாலாகீலித) முத்துக்களாலிழைக்கப்பட்டவையுமான (க்ரீவாபட்ட-விபூஷணேன) அட்டிகை முதலிய பூஷணங்கள் அணியப் பெற்றதும் (கம்புச்ரியம்) சங்கினைப் போன்றழகியதுமான (கண்டஞ்ச) கழுத்தையும் (அஹம்) நான் (கலயாமி) தியானிக்கிறேன்.

கேயூரம் அங்கதம்—முழங்கைக்கு மேல் அணியப்பெறும் ஆபரணங்கள். கங்கணம் மணிக்கட்டில் அணிவது.

கம்புச்ரியம்—ஓ. கம்புபூந-ஸமச்சாய - கந்தராயை நமோ நம:—லலிதா அஷ்டோத்தர சதநாமாவளி.

முகவர்ணனை

तप्तस्वर्ण - कृतोरुकुण्डलयुगं माणिक्य - मुक्तोल्लस-
हीराबद्ध - मनन्य - तुल्य - मपरं हैमं च चक्रद्वयम् ।
शुक्राकार - निकार - दक्ष - मपरं मुक्ताफलं सुन्दरं
बिभ्रत्कर्णयुगं नमामि ललितं नासाग्रभागं शिवे ॥ ३८ ॥

தப்தஸ்வர்ண-க்ருதோருகுண்டலயுகம் மாணிக்ய-
முக்தோல்லஸத்-
ஹீராபத்த-மனன்ய-துல்ய-மபரம் ஹைமஞ்ச
சக்ரத்வயம் ।
சுக்ராகார-நிகார-தக்ஷ-மபரம் முக்தாபலம் ஸுந்தரம்
பிப்ப்ரத் கர்ணயுகம் நமாமி லலிதம் நாஸாக்ரபாகம்
சிவே ॥ 38 ॥

38. (சிவே) மங்களவடிவினளே! (தப்தஸ்வர்ண-க்ருத-) உருக்கிய தங்கத்தால் செய்த (உரு) பெரிய (குண்டலயுகம்) இரு குண்டலங்களையும் (மாணிக்ய-முக்தோல்லஸத்) மாணிக்கமும் முத்தும் இழைத்ததும் (ஹீராபத்தம்) வயிரங்கட்டியதும் (அனன்ய - துல்யமபரம்) ஒப்புயர்வற்றதும் (ஹைமஞ்ச) பொன்னாலானதும் (சக்ரத்வயம்)சக்ரவடிவான இரு தாடங்கங்களையும் (பிப்ரத்) அணிந்துள்ள (கர்ணயுகம்) இரு காதுகளையும் (சுக்ராகார-நிகார-தக்ஷமபரம்) மற்றும் சுக்ரனுடைய பிரகாசத்தையும் தோல்வியுறச் செய்யும் (ஸுந்தரம்) அழகிய (முக்தாபலம்) முத்தை — (பிப்ரத்) அணிந்துள்ள — (லலிதம்) அழகு மிக்க (நாஸாக்ரபாகம்) மூக்கு நுனியையும் (நமாமி) நமஸ்கரிக்கிறேன்.

ஒ. *தாடங்க-யுகளீபூத-தபனோடுப-மண்டலா ।*
தாராகாந்தி-திரஸ்காரி-நாஸாபரண-பாஸுரா ॥
—லலிதாஸஹஸ்ரநாமம்

முகவர்ணனை

उद्यत्पूर्ण-कलानिधिश्रि वदनं भक्तप्रसन्नं सदा
संफुल्लाम्बुज-पत्र-चित्र-सुषमा-धिक्कार-दक्षेक्षणम् ।
सानन्दं कृत-मन्दहास-मसकृत्-प्रादुर्भवत्कौतुकं
कुन्दाकार-सुदन्त-पंक्ति-शशिभा-पूर्णं स्मराम्यम्बिके ॥

உத்யத்பூர்ண-கலாநிதிச்ரி வதனம் பக்தப்ரஸன்னம் ஸதா
ஸம்ப்புல்லாம்புஜ-பத்ர-சித்ர-ஸுஷமா-திக்கார-தக்ஷேக்ஷணம் ।
ஸாநந்தம் க்ருத-மந்தஹாஸ - மஸக்ருத்-ப்ராதுர்ப்பவத்-கௌதுகம்
குந்தாகார-ஸுதந்த-பங்க்தி-சசிபா-பூர்ணம் ஸ்மராம்யம்பிகே ॥ 39 ॥

39. (அம்பிகே) அம்பிகையே! (உத்யத்-பூர்ணகலா-நிதிச்ரி-) பரிபூர்ண கலைச்செல்வத்துடன் உதிக்கும் சந்திரனைப் போல் அழகியதும், (பக்தப்ரஸன்னம்) பக்தர்களுக்கு காட்சியளிப்பதும், (ஸதா) எப்பொழுதும் (ஸம்புல்லாம்புஜ-) மலர்ந்த தாமரை (பத்ரசித்ர-ஸுஷமா-) இதழ்களின் அற்புதமான அழகை (திக்கார-) வெல்லும் (தக்ஷ-) சக்தி வாய்ந்த (ஈக்ஷணம்) கண்களுடன் கூடியதும், (ஸானந்தம்) ஆனந்தத்துடன் (க்ருத-மந்தஹாஸம்) புன்முறுவல் பூத்ததும் (அஸக்ருத்) அடிக்கடி (ப்ராதுர்ப்பவத்) பொங்கியெழும் (கௌதுகம்) ஆர்வமுடையதும் (குந்தாகார-) மல்லிகை போன்ற (ஸுதந்த-பங்க்தி) அழகிய பல்வரிசையால் (சசிபா பூர்ணம்) நிலவொத்த காந்தியால் நிறைந்ததும் ஆகிய (வதனம்) முகமண்டலத்தை (ஸ்மராமி) தியானிக்கிறேன்.

ஓ. நயமான-நீர்க்கநயனும் நேசிகருபேண நர்சிதாயி - யுத யாம் || —நவரத்னமாலிகாஸ்தோத்ரம்

ஓ. சுத்தவித்யாங்குராகார-த்விஜபங்க்தி-த்வயோஜ்-ஜ்வலா ! —லலிதாஸஹஸ்ரநாமம்.

நெற்றிவர்ணனை

शृंगारादि - रसालयं त्रिभुवनी - माल्यै - रतुल्यै - युतं
सर्वांगीण - सदंगराग - सुरभि - श्रीमद्वपु - र्दीपितम् ।
तांबूलारुण-पल्लवाधर-युतं रम्यं त्रिपुण्ड्रं दध-
त्फालं नन्दनचन्दनेन जननि ध्यायामि ते मंगलम् ॥ ४०

ச்ருங்காராதி-ரஸாலயம் த்ரிபுவனீ-மால்யை-ரதுல்யைர்-யுதம்
ஸர்வாங்கீண-ஸதங்கராக-ஸௌரபி-ஸ்ரீமத்வபுர்-தீபிதம் ।
தாம்பூலாருண-பல்லவாதர-யுதம் ரம்யம் த்ரிபுண்ட்ரம் ததத்-
பாலம் நந்தனசந்தனேன ஜனனி த்யாயாமி தே மங்கலம் || 40 ||

40. (ஜனனி) உலகீன்ற அன்னையே! (ச்ருங்காராதி-ரஸாலயம்) சிருங்காரம் முதலிய ரஸங்களுக்கு உறைவிடமாவதும் (அதுல்யை; த்ரிபுவனீ-மால்யை: யுதம்) நிகரற்ற மூவுலகத்துப் பூமாலைகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்றதும், (ஸர்வாங்கீண-) எல்லா அங்கங்களிலும் (ஸதங்க-ராக-) நல்ல சந்தனக் கலவையின் (ஸௌரபி-) வாஸனையுடன் (ஸ்ரீமத்-வபுர்தீபிதம்) சிறந்து விளங்குவதும், (தாம்பூல-) தாம்பூலத்தால் (அருண-) சிவந்த (பல்லவ-அதர-யுதம்) இதழ் போன்ற உதடுகளுடன் கூடியதும்,

(நந்தன சந்தனேன) மகிழ்விக்கும் சந்தனத்தால் (ரம்யம்) அழகாக (த்ரிபுண்ட்ரம்) மூன்று கோடு (தந்த்) இடப்பெற்ற (தே) உம்முடைய (மங்கலம்) மங்களத்தை அளிக்கும் (பாலம்) நெற்றியை (த்யாயாமி) தியானிக்கின்றேன்.

சிருங்காரம் முதலிய ரஸங்கள்—சிவனிடத்தில் சிருங்கார ரஸம், மற்றவர்களிடத்தில் அருவருப்பு, கங்காதேவியிடம் கோபம், சிவனுடைய லீலைகளில் வியப்பு, பாம்புகளிடம் பயம், தோழிகளிடம் ஹாஸ்யம், பக்தர்களிடம் கருணை. ஒப்பிடுக:

சௌ. லஹரி 50'

பின்னிய கூந்தலழகு

जाती - चम्पक - कुन्दकेसर - महागन्धोद्गिरत् - केतकी-
नीपाशोक-शिरीष-मुख्य-कुसुमैः प्रोत्तंसिता धूपिता ।
आनीलांजन-तुल्य-मत्त-मधुप-श्रेणीव वेणी तव
श्रीमातः श्रयतां मदीय हृदयाम्भोजं सरोजालये । ४१ ॥

ஜாதீ-சம்பக-குந்தகேஸர-மஹாகந்தோத்கிரத்-கேதகீ-
நீபாசோக-சிரீஷ-முக்ய-குஸுமை: ப்ரோத்தம்-
ஸிதா தூபிதா ।
ஆநீலாஞ்ஜன-துல்ய-மத்த-மதுப-ச்ரேணீவ வேணீ தவ
ஸ்ரீமாத: ச்ரயதாம் மதீய ஹ்ருதயாம்போஜம்
ஸரோஜாலயே ॥ 41 ॥

41. (ஸரோஜாலயே ஸ்ரீமாத:) ஆயிர இதழ்க்கமலத்தை இருப்பிடமாயுடைய தாயே! (ஜாதீ-சம்பக-குந்த-) ஜாதீ, சம்பகம், முல்லை (கேஸர-மஹாகந்த-உத்கிரத்-கேதகீ-) மகரந்தப் பொடியுடன் கூடி மிகுந்த வாசனை கமழும் தாழம்பூ (நீப-அசோக-சிரீஷ-முக்ய) கடம்பு, அசோகம், வாகை முதலிய

(குஸுமை:) மலர்களால் (ப்ரோத்தம்ஸிதா) நன்கு அலங்கரிக்கப் பெற்றதும் (தூபிதா) தூபத்தால் வாசனை கூட்டப்பெற்றதும்(ஆநீல-அஞ்ஜன-துல்ய)மிகக்கறுத்து மை போன்ற (மத்த-மதுப-ச்ரேணீஇவ) மதங்கொண்ட வண்டுகளின் வரிசை போல் இலங்குவதுமான (தவ) உம்முடைய (வேணீ) பின்னிய கூந்தல் (மதீய) என்னுடைய (ஹ்ருதய-அம்போஜம்) இருதய கமலத்தில் (ச்ரயதாம்) விளங்கிக் கொண்டிருக்கட்டும்.

ஓ. சம்பகாசோக-புந்நாக-ஸௌகந்திக-லஸத்-கசா ||

—லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம்.

கிரீடத் தியானம்

लेखालभ्य-विचित्र-रत्न-घटितं हैमं किरीटोत्तमं
मुक्ता-कांचन-किंकिणी-गण-महा-हीर-प्रबद्धोज्ज्वलम् ।
चंचच्चन्द्रकला - कलाप - महितं देवद्रुपुष्पाचितै-
र्माल्यै-रम्ब विलम्बितं सशिखरं बिभ्रच्छिरस्ते भजे ॥ ४२

லேகாலப்ப்ய-விசித்ர - ரத்ன-கடிதம் ஹைமம்
கிரீடோத்தமம்
முக்தா-காஞ்சன-கிங்கிணீ-கண-மஹா-ஹீர-
ப்ரபத்தோஜ்ஜ்வலம் ।
சஞ்சச்சந்த்ரகலா-கலாப-மஹிதம் தேவத்ருபுஷ்பாசிதைர்
மால்யைரம்ப விலம்பிதம் ஸசிகரம் பிப்ரச்சிரஸ்தே
பஜே || 42 ||

42. (அம்ப) அம்மா! (லேகாலப்ப்ய-) வரிசையாக இழைக்கப் பெற்ற (விசித்ர-) பலவிதமான (ரத்ன-கடிதம்) இரத்தினங்களுடன் கூடியதும் (முக்தா-) முத்து (காஞ்சன-கிங்கிணீ கண-) தங்கச்சலங்கைகளின் கோர்வை (மஹாஹீர-) சிறந்த

வயிரம் (ப்ரபந்த-உஜ்ஜ்வலம்) முதலியவற்றுடன் கூடி ஒளி வீசுவதும் (சஞ்சத்) அசையும் (சந்த்ரகலா) சந்திரகலை என்னும் (கலாபமஹிதம்) பூஷணத்தால் அலங்கரிக்கப் பெற்றதும் (தேவத்ரு-புஷ்பாசிதை:) கற்பகம் முதலிய தேவதருக்களின் புஷ்பங்களால் தொடுக்கப்பட்ட (மால்யை:) மாலைகளால் (விலம்பிதம்) சுற்றிலும் தொங்கவிடப் பெற்றதுமான (ஸகிரம் கிரத்) கிரீடத்தையணிந்துள்ள (தே) உமது (சிர:) சிரஸை (பஜே) தியானம் செய்கிறேன்.

பரிஜனங்களின் சேவை

उत्क्षिप्तोच्चसुवर्ण-दण्ड - कलितं पूर्णेन्दु - बिम्बाकृति
छत्रं मौक्तिक - चित्ररत्नखचितं क्षौमांशुकोत्तंसितम् ।
मुक्ताजाल - विलम्बितं सकलशं नानाप्रसूनार्चितं
चन्द्रोड्डामर-चामराणि दधते श्रीदेवि ते स्वस्त्रियः ॥ ४३

உத்க்ஷிப்தோச்சஸுவர்ண-தண்ட-கலிதம் பூர்ணேந்து-பிம்பாக்ருதி
சசத்ரம் மௌக்திக-சித்ரரத்னகசிதம் க்ஷௌமாம்சு-கோத்தம்ஸிதம் ।
முக்தாஜால-விலம்பிதம் ஸகலசம் நானாப்ரஸூனார்ச்சிதம்
சந்த்ரோட்டாமர-சாமராணி தததே ஸ்ரீதேவி தே ஸ்வஸ்த்ரிய: ॥ 43 ॥

43. (ஸ்ரீதேவி) ஸ்ரீதேவியே! (உத்க்ஷிப்த-) உயரத் தூக்கப் பெற்ற (உச்சஸுவர்ண-தண்டகலிதம்) நீண்ட தங்கத் தண்டு டன் கூடியதும் (பூர்ணேந்து-பிம்பாக்ருதி) பூர்ணசந்திர பிம்ப வடிவுடையதும், (மௌக்திக-சித்ரரத்ன-கசிதம்) முத்துக்களா லும் பலவித ரத்னங்களாலும் அலங்கரிக்கப் பெற்றதும் (க்ஷௌமாம்சுக-உத்தம்ஸிதம்) வெண்பட்டால் ஆக்கப்பட்ட

தும் (முக்தாஜால-விலம்பிதம்) முத்து ஸரங்கள் தொங்கவிடப் பெற்றதும் (ஸகலசம்) கலசத்துடன் கூடியதும் (நாஞப்ரஸூ ஞார்ச்சிதம்) பலவகைப் புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்றது மான (ச்சத்ரம்) குடையையும் (சந்த்ரோட்டாமர சாமராணி) நிலவு போல் வெண்மையானதும் உயரத் தூக்கப் பெற்றது மான சாமரங்களையும் (ஸ்வஸ்த்ரிய:) உமது ஸ்திரீகள் (தே) உமக்கு (நுதே) பிடிக்கின்றனர்.

ஆவரண தேவதைகள்

विद्या - मन्त्र - रहस्यविन्मुनिगणैः क्लृप्तोपचारार्चनां
वेदादि-स्तुति-गीयमान-चरितां वेदान्त-तत्त्वात्मिकाम् ।
सर्वास्ताः खलु तुर्यता - मुपगता - स्त्वद्रश्मिदेव्यः परा-
स्त्वां नित्यं समुपासते स्वविभवैः श्रीचक्रनाथे शिवे ॥

வித்யா-மந்த்ர-ரஹஸ்யவின்-முனிகணை: க்லுப்தோபசா ரார்ச்சனும்
வேதாதி-ஸ்துதி-கீயமான-சரிதாம் வேதாந்த-தத்வாத்மிகாம் ।
ஸர்வாஸ்தா: கலு துர்யதா-முபகதாஸ்-த்வத்ரச்மி தேவ்ய: பராஸ்-
த்வாம் நித்யம் ஸமுபாஸதே ஸ்விபவை: ஸ்ரீசக்ர-நாதே சிவே ॥ 44 ॥

44. (சிவே) மங்கள வடிவினளே! (ஸ்ரீசக்ரநாதே) ஸ்ரீசக்ர நாயகியே! (வித்யா-மந்த்ர-ரஹஸ்யவித்) ஸ்ரீவித்யா மந்தி ரத்தின் ரகசியங்களை அறிந்த (முனிகணை:-) முனிவர் கூட்டங் களால் (க்லுப்த-உபசார - அர்ச்சனும்) முறைப்படி செய்யப் பட்ட உபசாரம் அர்ச்சனை முதலியவற்றுடன் கூடியவளும்

(வேதாதி-ஸ்துதி-நீயமான-) வேதங்கள் முதலியவற்றால் துதித்துப் போற்றப்பட்ட (சரிதாம்) சரித்திரமுடையவளும் (வேதாந்த - தத்வாத்மிகாம்) வேதாந்தத்தின் உட்பொருளாகியவளும் ஆகிய (த்வாம்) உம்மை (த்வத்ரச்மி-தேவ்ய: பரா:) உமது கிரணங்களாகிற சிறந்த தேவிகள் (துர்யதாம் உபேதா:) துரீய நிலையில் நிற்பவர்களாய் (ஸர்வா: தா: கலு) அவர்கள் எல்லோருமே (நித்யம்) எப்பொழுதும் (ஸவிபவை:) எல்லா வைபவங்களுடனும் (ஸமுபாஸதே) நன்கு உபாஸிக்கிறார்கள்.

உபாஸகர்களின் சிறப்பு

एवं यः स्मरति प्रबुद्धसुमतिः श्रीमत्स्वरूपं परं
वृद्धोऽप्याशु युवा भवत्यनुपमः स्त्रीणामनंगायते ।
सोऽष्टैश्वर्य-तिरस्कृताखिल - सुरश्री - जृम्भणैकालयः
पृथ्वीपालकिरीट-कोटि-वलभी-पुष्पार्चितांघ्रि-र्भवेत् ॥४५

ஏவம் ய: ஸ்மரதி ப்ரபுத்தஸுமதி: ஸ்ரீமத்ஸ்வரூபம் பரம்
வ்ருத்தோऽப்யாசு யுவா பவத்யனுபம: ஸ்த்ரீணா-
மனங்காயதே ।
ஸோऽஷ்டைச்வர்ய-திரஸ்க்ருதாகில-ஸுரஸ்ரீ-ஜ்ரும்பணை
காலய:
ப்ருத்வீபாலகிரீட-கோடி-வலபீ-புஷ்பார்ச்சிதாங்க்
ரிர்-பவேத் ॥ 45 ॥

45. (ஏவம்) இவ்வாறு (ய:) எவன் (ப்ரபுத்தஸுமதி:) விழிப்படைந்த நல்லபுத்தியுடன் கூடியவனாய் (ஸ்ரீமத் ஸ்வரூபம் பரம்) பரதேவதையின் மங்கள ஸ்வரூபத்தை (ஸ்மரதி) தியானிக்கிறானோ (ஸ:) அவன் (வ்ருத்த: அபி) வயதானவனாயிருந்தாலும் (ஆசு) விரைவில் (யுவா) யௌவனமுடையவனாக

(பவதி) ஆகிறான்; (ஸ்த்ரீணாம்) ஸ்திரீகளுக்கு (அனங்கரூயதே) மன்மதனைப்போல் காணப்படுவான்; (அஷ்டைச்வர்ய-திரஸ்க்ருத-) அஷ்டைசுவரியங்களுக்கும் மேம்பட்ட (அகிலஸுரஸ்ரீ-ஜ்ரும்பண-ஏகாலய:) தேவர்களனைவருடைய செல்வத்திற்கும் சிறந்த உறைவிடமாயும் (ப்ருத்வீபால-) பூமியாளும் அரசர்களின் (கிரீடகோடி-வலபீ) கிரீடங்களின் உச்சியிலுள்ள (புஷ்பார்ச்சித-) புஷ்பங்களால் அர்ச்சிக்கப் பெற்ற (அங்க்ரி:) பாதங்களை உடையவனாயும் (பவேத்) விளங்குவான்.

கரும்பு வில்

अथ तव धनुः पुण्ड्रेक्षुत्वात् प्रसिद्धमतिद्युति
त्रिभुवनवधू - मुद्यज्ज्योत्स्नाकलानिधि - मण्डलम् ।
सकल - जननि स्मारं स्मारं गतः स्मरतां नर-
स्त्रिभुवनवधू - मोहाम्बोधेः प्रपूर्णविधु - र्भवेत् ॥ ४६ ॥

அத தவ தனு: புண்ட்ரேக்ஷுத்வாத் ப்ரஸித்தமதித்யுதி
த்ரிபுவனவதூ-முத்யஜ்ஜ்யோத்ஸ்னாகலாநிதி-மண்டலம் ।
ஸகல-ஜனனி ஸ்மாரம் ஸ்மாரம் கத: ஸ்மரதாம் நரஸ்-
த்ரிபுவனவதூ-மோஹாம்போதே: ப்ரபூர்ணவிதுர்-பவேத் ॥ 46 ॥

46. (ஸகலஜனனி) அனைத்துலகிற்கும் தாயே! (அத) (த்ரிபுவனவதூம் அதித்யுதி) மூன்று உலகங்களின் பெண்ணழகினும் அதிகமான வனப்புடையதும் (உத்யத்-ஜ்யோத்ஸ்னா-கலாநிதி-மண்டலம்) உதிக்கும் சந்திரனுடைய ஒளிக்கலைக்கு இருப்பிடமாய் விளங்குவதும் (தவ) உம்முடைய (புண்ட்ரேக்ஷுத்வாத் ப்ரஸித்தம்) நாமக்கரும்பெனப் பிரசித்தமான (தனு:)

வில். (ஸ்மாரம் ஸ்மாரம்) அதை இடைவிடாது தியானம் செய்து (நர:) மனிதன் (ஸ்மரதாம் ரத:) மன்மதனைப் போன்ற அழகுடையவனாகி (த்ரிபுவனவதூ-மோஹ-அம்போதே:) மூன்று உலகங்களின் பெண் வர்க்கத்தின் மோகக்கடலுக்கு (ப்ரபூர்ண-விது:) பூர்ண சந்திரனாக (புவேத்) ஆகிவிடுவான்.

புஷ்ப பாணங்கள்

प्रसून-शर - पंचक - प्रकट - जृम्भणागुम्भितं
त्रिलोक - मवलोकय - त्यमलचेतसाऽचंचलम् ।
अशेष-तरुणीजन - स्मरविजृम्भणे यः सदा
पटु - र्भवति ते शिवे त्रिजगदंगनाक्षोभणे ॥ ४७ ॥

ப்ரஸூந-சர-பஞ்சக-ப்ரகட ஜ்ரும்பணாகும்பிதம்
த்ரிலோக-மவலோகயத்-யமல-சேதஸாऽசஞ்சலம் ।
அசேஷ-தருணீஜன-ஸ்மரவிஜ்ரும்பணே ய: ஸதா
படுர்-பவதி தே சிவே த்ரிஜகதங்கனாக்ஷோபணே ॥47

47. (சிவே) மங்கள வடிவினளே. (ய:) எவன் (அமல-சேதஸா) பரிசுத்தமான மனதுடன் (த்ரிலோகம்) மூவுலகத்தையும் (தே) உமது (ப்ரஸூந-சர-பஞ்சக-) ஐந்து புஷ்ப பாணங்களின் (ப்ரகட-) வெளிப்படையான (ஜ்ரும்பண) விலாஸங்களால் (கும்பிதம்) நிறைந்ததாய் (அசஞ்சலம்) சஞ்சலமின்றி (அவலோகயதி) காண்கின்றானோ - அவன் (அசேஷ - தருணீ-ஜன-) எல்லாப் பருவப் பெண்களின் (ஸ்மர-விஜ்ரும்பணே) காமத்தை மலரச் செய்வதிலும் (த்ரிஜகத்-அங்கனா-) மூவுலக வடிவான பெண்ணையும் (க்ஷோபணே-) கலங்கச் செய்வதிலும் (படு:) திறமை உடையவனாக (பவதி) ஆகின்றான்.

பாசம்

पाशं प्रपूरित - महा - सुमति - प्रकाशो
योवा तव त्रिपुरसुन्दरि सुन्दरीणाम् ।
आकर्षणेऽखिलवशीकरणे प्रवीणं
चित्ते दधाति स जगत्त्रय - वश्यकृत् स्यात् ॥ ४८ ॥

பாசம் ப்ரபூரித-மஹா-ஸுமதி-ப்ரகாசோ
யோ வா தவ த்ரிபுரஸுந்தரி ஸுந்தரீணாம் ।
ஆகர்ஷணே ऽகிலவசீகரணே ப்ரவீணம்
சித்தே ததாதி ஸ ஜகத்த்ரய-வச்யக்ருத் ஸ்யாத் ||48

48. (த்ரிபுரஸுந்தரி) திரிபுரஸுந்தரியே! (ய: வா) எவனொருவன் (ப்ரபூரித-மஹா-ஸுமதி-ப்ரகாச:) பரிபூர்ணமான சிறந்த நல்ல புத்திப்பிரகாசத்தை உடையவனாய், (ஸுந்தரீணாம்) ஸ்திரீகளை (ஆகர்ஷணே) கவர்வதிலும் (அகிலவசீகரணே) அனைத்துலகத்தையும் வசப்படுத்துவதிலும் (ப்ரவீணம்) சக்தி வாய்ந்த (தவ) உம்முடைய (பாசம்) பாசத்தை (சித்தே) மனதில் (ததாதி) தியானம் செய்கிறானோ (ஸ:) அவன் (ஜகத்-த்ரய-வச்யக்ருத்) மூவுலகத்தையும் வசப்படுத்தக் கூடியவனாக (ஸ்யாத்) ஆவான்.

அங்குசம்

यः स्वान्ते कलयति कोविद - स्त्रिलोकी
स्तम्भारम्भणचण - मत्युदारवीर्यम् ।
मातस्ते विजय - निजांकुशं स योषा
देवान्स्तम्भयति च भूभुजोऽन्यसैन्यम् ॥ ४९ ॥

ய: ஸ்வாந்தே கலயதி கோவிதஸ்-த்ரிலோகீ
ஸ்தம்ப்பாரம்ப்பணசண-மதியுதாரவீர்யம் ।
மாதஸ்தே விஜய-நிஜாங்குசம் ஸ யோஷா
தேவான் ஸ்தம்ப்பயதி ச பூபுஜோऽன்யஸைன்யம் ॥

49. (மாத:) தாயே! (த்ரிலோகீ-ஸ்தம்ப்பா - ரம்பண சணம்) மூவுலகத்தையும் அசையாமல் கட்டக்கூடிய திறமையுள்ளதும் (அதி-உதார-வீர்யம்) மிகச்சிறந்த வீரியம் படைத்ததும் (விஜய-நிஜ-அங்குசம்) வெற்றியுடன் விளங்குவதுமான உமது அங்குசத்தை (ஸ்வாந்தே) தனது உள்ளத்தில் (ய:) எவன் (கலயதி) தியானிக்கிருனே (ஸ:) அந்த (கோவித:) பண்டிதன் (யோஷா:) ஸ்திரீகளையும் (தேவான்) தேவர்களையும் (பூபுஜ:) பூவுலகை ஆள்பவர்களையும் (அன்யஸைன்யஞ் ச) எதிரிசேனைகளையும் (ஸ்தம்ப்பயதி) அசையாமல் கட்டுப்படுத்தக் கூடியவனுவான்.

ஆயுதங்களின் தியானத்தால் ஏற்படும் சித்திகள்

चाप - ध्यान - वशाद्भवोद्भव - महामोहं महाजृम्भणं
प्रख्यातं प्रसवेषुचिन्तन - वशात् तत्तच्छरव्यं सुधीः ।
पाशध्यानवशात् समस्तजगतां मृत्योर्वशत्वं महा-
दुर्गस्तम्भ-महांकुशस्य मननान्माया-ममेयां तरेत् ॥ ५०

சாப-த்யான-வசாத்-பவோத்பவ-மஹாமோஹம் மஹாஜ்ரும்ப்பணம்
ப்ரக்க்யாதம் ப்ரஸவேஷுசிந்தன-வசாத் தத்தச்-சரவ்யம் ஸுதீ: ।

பாசத்த்யானவசாத் ஸமஸ்தஜகதாம் ம்ருத்யோர்-
வசத்வம் மஹா--
துர்க்கஸ்தம்ப்ப-மஹாங்குசஸ்ய மனனுன்மாயா-
மமேயாம் தரேத் || 50 ||

50. (ஸு-தீ:) நல்ல புத்திபடைத்த ஸாதகன் (சாப-த்யான-வசாத்) கரும்பு வில்லை தியானம் செய்வதின் பயனாக (ப்ரக்க்யாதம்) பிரசித்தமானதும் (மஹாஜ்ரும்ப்பணம்) வெகுவாக விரிந்து கொண்டே போவதும் (பவோத்பவ-மஹாமோஹம்) பிறவிச் சுழலைத் தோற்றுவிப்பதுமான பெரிய மதி மயக்கத்தையும், (ப்ரஸவ-இஷு-) புஷ்பபாணங்களை (சிந்தன-வசாத்) தியானம் செய்வதின் பயனாக (தத்தத்) அந்தந்த (சரவ்யம்) பாணத்திற்குரிய தன்மாத்திரையையும், (பாசத்த்யான-வசாத்) பாசத்தை தியானம் செய்வதின் பயனாக (ஸமஸ்தஜகதாம்) உலகனைத்திற்கும் உள்ள (ம்ருத்யோர்வசத்வம்) மரணப் பீடையையும், (மஹாதுர்க்க-ஸ்தம்ப) பெரிய பெரிய இடையூறுகளை அடக்கக்கூடிய (மஹாங்குசஸ்ய) மகிமை வாய்ந்த அங்குசத்தினுடைய (மனனுத்) தியானத்தினால் (அமேயாம்) அளவு கடந்த (மாயாம்) மாயையையும் (தரேத்) தாண்டி விடுவான்.

நியாஸங்கள்

न्यासं कृत्वा गणेश-ग्रह-भगण-महायोगिनी-राशि-पीठैः
षड्भिः श्रीमातृकार्णैः सहित-बहुकलै-र्द्वयाद्देवताभिः ।
सश्रीकण्ठादियुग्मै-र्विमलनिजकनौ केशवाद्यैश्च तत्त्वैः
षट्त्रिंशद्भिश्च तत्त्वैर्भगवति भवतीं यः स्मरेत् स त्वमेव ॥

ந்யாஸம் க்ருத்வா கணேச-க்ரஹ-பகண-மஹாயோகினீ-
ராசி-பீடை:
ஷட்ப்பி; ஸ்ரீமாத்ருகார்ணை: ஸஹித-பஹுகலை-
ரஷ்டவாக்-தேவதாபி: ।
ஸ ஸ்ரீகண்ட்டாதி-யுக்மைரி - விமலநிஜதநௌ கேசவாத்-
யைச்ச தத்வை:
ஷட்த்ரிம்சத்ப்பிச்ச தத்வைரி-பகவதி பவதீம் ய:
ஸ்மரேத் ஸ த்வமேவ ॥ 51 ॥

51. (பகவதி) பகவதியே! (ய:) எவன் (கணேச-க்ரஹ-பகண-மஹாயோகினீ-ராசி-பீடை; ஷட்பி:) கணேச :நியாஸம் க்ரஹ நியாஸம், நக்ஷத்திர நியாஸம், மஹாயோகினீ நியாஸம், ராசி நியாஸம், பீடநியாஸம் எனும் ஆறு வகையான (ந்யாஸம்) நியாஸங்களை (க்ருத்வா) செய்து (ஸ்ரீமாத்ருகார்ணை:) மாத்ருகா அக்ஷரங்களாலான நியாஸங்களையும் (ஸஹித-பஹு-கலை: அஷ்டவாக்தேவதாபி:) மாத்ருகைகளோடு கூடிய கலா நியாஸங்களுடனும் எட்டு வாக்தேவதா நியாஸங்களுடனும் (ஸ்ரீகண்டாதியுக்மை:) இரண்டு ஸ்ரீகண்டாதி நியாஸங்களுடனும் (கேசவாத்யைச்ச தத்வை:)கேசவாதி தத்துவ நியாஸங்களுடனும் (ஷட்த்ரிம்சத்பிச்ச தத்வை: முப்பத்தாறு தத்துவ நியாஸங்களுடனும் (பவதீம்) உம்மை (விமலநிஜதநௌ) தன்னுடைய பரிசுத்தமான தேகத்தில் (ஸ்மரேத்) தியானிக்கின்றானோ (ஸ:) அவன் (த்வம் ஏவ) நீயே.

ஆறு நியாஸங்கள்—51 கணேசர், 9 கிரகங்கள், 27 நக்ஷத்திரங்கள், 7 யோகினிகள், 12 ராசிகள், 51 பீடங்கள் ஆகிய உறுப்புக்களைக் கொண்டது லகுஷோடா ந்யாஸம் எனப்படும்.

மாத்ருகா நியாஸம்—ஐம்பது அக்ஷரங்களால் பஹிர் நியாஸமும் அந்தர் நியாஸமும்.

வாக்தேவதா நியாஸம்—ஐம்பது அக்ஷரங்களை எட்டுவர்க்கங்களாகப் பிரித்து நியாஸம்.

கலா நியாஸம்—10 கலையுடன் கூடிய அக்னிமண்டலம், 12 கலையுடன் கூடிய ஆதித்ய மண்டலம், 16 கலையுடன் கூடிய ஸோம மண்டலம் ஆகியவற்றின் முப்பத்தெட்டுக் கலை களோடு ஐம்பது மாத்ருகைகளைச்சேர்த்துச் செய்யும் நியா ஸம்.

தத்துவ நியாஸம்—பிருதிவி முதல் முப்பத்தாறு தத்துவங்க ளால் செய்யும் நியாஸம்.

ஸ்ரீகண்டாதி நியாஸங்கள்—சிவநாமங்களால் மஹாநியாஸம் முதலியவற்றில் போலும் மஹாஷோடா நியாஸத்தில் போலும்.

கேசவாதி நியாஸம்—கேசவ, நாராயண என்று சொல்லி ஸந் தியா வந்தனத்தில் செய்வது போலும் மஹாஷோடா நியா ஸத்தில் மூர்த்தி நியாஸத்தில் போலும்.

விமலநிஜதேஹா—பூத சுத்தி ஆத்மப்ராணப் பிரதிஷ்டை முதலியவற்றால் பாப புருஷனை எரித்துச் சாம்பவ சரீரமாகச் செய்து கொண்ட தன்னிடம் மேற்கூறிய எல்லா நியாஸங் களையும் செய்ய வேண்டும். ஸ்ரீவித்யா பூஜாபத்ததியில் பூர் வாங்கத்தில் இந்த நியாஸங்களில் பலவற்றைச் செய்யும் முறையைக் காணலாம்.

பூஜாபலன்

सुरपतिपुर-लक्ष्मी-जृम्भणातीतलक्ष्मीः
प्रभवति निजगेहे यस्य दैवं त्व-मार्ये ।
तव त्रिविधकलानां पात्रभूतस्य तस्य
त्रिभुवनविदिता सा जृम्भते कीर्ति-रच्छा ॥ ५२ ॥

ஸுரபதிபுர-லக்ஷ்மீ-ஜ்ரும்ப்பணாதீதலக்ஷ்மீ :
ப்ரபவதி நிஜகேஹே யஸ்ய தைவம் த்வ-மார்யே ।
தவ விவிதகலானாம் பாத்ரபூதஸ்ய தஸ்ய
திரிபுவனவிதிதா ஸா ஜ்ரும்ப்பதே கீர்த்தி-ரச்சா ॥52

52. (ஆர்யே) பூஜித்தற்குரியவளே ! (யஸ்ய) எவனுக்கு (த்வம்) நீர் (தைவம்) தெய்வமோ (நிஜக்ருஹே) அவனுடைய வீட்டில் (ஸுரபதிபுர-லக்ஷ்மீ-ஜ்ரும்ப்பண) தேவேந்திரபுரியின் செல்வத்தின் விரிவிற்கும் (அதீத-) அதிகமான (லக்ஷ்மீ:) செல்வம் (ப்ரபவதி) உண்டாகிறது. (தவ்) உம்முடைய (விவித-கலாநாம்) பலவிதமான கலைகளுக்கு (பாத்ரபூதஸ்ய) இருப்பிடமாய் விளங்கும் (தஸ்ய) அவனுக்கு (த்ரிபுவன-விதிதா) மூவுலகும் அறியும்படியான (ஸா) அப்படிபட்ட (அச்சா) மாசற்ற (கீர்த்தி:) புகழானது (ஜ்ரும்ப்பதே) விரிவடைகின்றது.

அந்தர்முக ஆராதனை

मातस्त्वं भूर्भुवःस्व-र्महरसि नृतपः-सत्यलोकैश्च सूर्ये-
न्द्वारज्ञाचार्य-शुक्रार्किभिरपि-निगमब्रह्मभिः प्रोतशक्तिः।
प्राणायामादियत्नैः कलयसि सकलं मानसं ध्यानयोगं
येषां तेषां सपर्या भवति सुरकृता ब्रह्मते ज्ञानते च ॥५३

மாதஸ்த்வம் பூர்ப்புவ:-ஸ்வர்-மஹரஸி ந்ருதப:-ஸத்ய-
லோகைச்ச ஸூர்யேந்த்-
வாரஜ்ஞாசார்ய-சுக்ரார்க்கிபி-ரபி நிகமப்ரஹ்மபி:
ப்ரோதசக்தி: ।
ப்ராணாயாமாதி-யத்னை: கலயஸி ஸகலம் மானஸம்
த்யான-யோகம்
யேஷாம் தேஷாம் ஸபர்யா பவதி ஸுரக்ருதா
ப்ரஹ்மதே ஜ்ஞானதேச || 53 ||

53. (மாத:) தாயே ! (பூ: புவ: ஸ்வ:) பூலோகம், புவர் லோகம், ஸுவர்லோகம் (மஹ:) மஹர்லோகம் (ந்ரு-தப: ஸத்ய-லோகைச்ச) ஜனலோகம், தபோலோகம், ஸத்யலோகம்

ஆகியவற்றுலும் (ஸௌர்ய - இந்து-ஆர-ஜ்ஞ - ஆசார்ய-சுக்ர - அர்க்கிஜி: அபி) ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி முதலிய கிரகங்களிலும் (நிகம-ப்ரஹ்மணி:) பிரம்மஸ்வரூபமான வேதங்களிலும் (ப்ரோதசக்தி:) ஊடுருவி நிற்கும் சக்தியாக (த்வம்) நீ (அஸி) விளங்குகிறுய். (ப்ராணுயாமாதி-யத்னை:) பிராணுயாமம் முதலிய பயிற்சிகளால் (யேஷாம்) எவர்களுடைய (ஸகலம் மானஸம்) முழுமனதையும் (த்யானயோகம்) தியானயோகத்தில் (கலயஸி) நிற்கும்படி நீ அருள்புரிகின்றனையோ (தேஷாம்) அவர்களுடைய (ஸபர்யா) பூஜையானது (ஸுரக்ருதா) தேவர்கள் செய்த பூஜை போன்றதாக (பவதி) ஆகிறது; (ப்ரஹ்மதே) அவர்கள் பிரம்மமாக ஆகின்றனர்; (ஜ்ஞானதே ச) ஞானமே உருக்கொண்டவர்களாகவும் ஆகின்றனர்.

க்ஷமாபனம்

क्व मे बुद्धिर्वाचा परमविदुषो मन्दसरणिः
क्व ते मात-ब्रह्मप्रमुख-विदुषा-माप्तवचसाम् ।
अभून्मे विस्फूर्तिः परतरमहिम्नस्तव नुतिः
प्रसिद्धं क्षन्तव्यं बहुलतर-चापल्यमिह मे ॥ ५४ ॥

க்வ மே புத்திர்வாசா பர-மவிதுஷோ மந்தஸரணி:
க்வ தே மாதர்-ப்ரஹ்ம-ப்ரமுக-விதுஷா-மாப்த
வசஸாம் ।
அபூன்மே விஸ்பூர்த்தி: பரதர-மஹிம்ன-ஸ்தவ நுதி:
ப்ரஸித்தம் க்ஷந்தவ்யம் பஹுலதர-சாபல்ய-
மிஹ மே ॥ 54 ॥

54. (மாத:) தாயே! (பரம் அவிது்ஷ:) பரம் பொருளை அறியாதவனுன (மே) என்னுடைய (வாசா) வாக்கினுல் (மந்தஸரணி:) மந்தமான போக்குடைய (புத்தி:) புத்தி (க்வ) எங்கே? (ஆப்தவசஸாம்) வாக்கில் வல்லவர்களான (ப்ரஹ்ம-ப்ரமுக-) பிரம்மா முதலிய (விதுஷாம்) வேதவித்துக் களுக்கும் (பரதர-) எட்டாத (மஹிம்ன:) மகிமை வாய்ந்த (தே) உம்முடைய (நுதி:) ஸ்தோத்திரம் (க்வ) எங்கே? (விஸ்ப் பூர்த்தி:) அதைச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் (மே) எனக்கு (அபூத்) உண்டாயிற்று; (ப்ரஸித்நம்) அது பூர்த்தியா யிற்று; (இஹ) இவ்விஷயத்தில் (மே) என்னுடைய (பஹுல தர-சாபல்யம்) வெகுவாக ஆலோசனையற்ற செயலை (க்ஷந்தவ் யம்) மன்னித்தருள வேண்டும்.

பிரார்த்தனை

प्रसीद परदेवते मम हृदि प्रभूतं भयं
विदारय दरिद्रतां दलय देहि सर्वज्ञताम् ।
निधेहि करुणानिधे चरणपद्मयुग्मं स्वकं
निवारय जरामृती त्रिपुरसुन्दरि श्रीशिवे ॥ ५५ ॥

ப்ரஸீத பரதேவதே மம ஹ்ருதி ப்ரபூதம் பயம்
விதாரய தரித்ரதாம் தலய தேஹி ஸர்வஜ்ஞதாம் ।
நிதேஹி கருணாநிதே சரணபத்மயுக்மம் ஸ்வகம்
நிவாரய ஜராம்ருதீ த்ரிபுரஸுந்தரி ஸ்ரீசிவே ॥ 55 ॥

55. (பரதேவதே) பரதேவதையே! (ப்ரஸீத) அருள் புரிவாயாக! (மம) என்னுடைய (ஹ்ருதி) உள்ளத்தில் உள்ள (ப்ரபூதம்) மிகப் பெரிதான (பயம்) பயத்தை (விதாரய) போக்கியருள்வாயாக. (தரித்ரதாம்) ஏழ்மையை (தலய) நீக்கு வாயாக. (ஸர்வஜ்ஞதாம்) அனைத்தையும் அறியும் சக்தியை

(தேஹி) கொடுத்தருள்வாயாக. (கருணாநிதே) கருணைக்கடலே! (ஸ்வகம்) உன்னுடைய (சரணபத்மயுக்மம்) திருவடித்தாமரை களிரண்டையும் (நிதேஹி) என்னிடம் வைப்பாயாக. (ஸ்ரீசிவே த்ரிபுரஸுந்தரி) பரமசிவபத்னியான திரிபுரஸுந்தரி! (ஜராம்ருதீ) பிறப்பையும் இறப்பையும் (நிவாரய) போக்கி அருள்வாயாக.

பலச்ருதி

इति त्रिपुरसुन्दरी - स्तुतिमिमां पठेद्यः सुधीः
स सर्वदुरिताटवी - पटल - चण्ड - दावानलः ।
भवेन्मनसि वाञ्छित - प्रथित - सिद्धि - वृद्धिर्भवे-
दनेक - विध - संपदां पद - मनन्यतुल्यो भवेत् ॥ ५६ ॥

இதி த்ரிபுரஸுந்தரீ-ஸ்துதிமிமாம படேத்ய: ஸுதீ:
ஸ ஸர்வதுரிதாடவீ-படல-சண்ட-தாவானல: ।
பவேன்மனஸி வாஞ்ச்சித-ப்ரதித-ஸித்தி-வ்ருத்திர்-பவே-
தனேக-விதஸம்பதாம் பத-மனன்யதுல்யோ
பவேத் ॥ 56 ॥

56. (இதி) இவ்வாறு (இமாம்) இந்த (த்ரிபுரஸுந்தரீ-ஸ்துதிம்) த்ரிபுரஸுந்தரீ ஸ்தோத்திரத்தை (ய:) எந்த (ஸுதீ:) நல்லபுத்திமான் (படேத்) படிக்கின்றானோ (ஸ:) அவன் (ஸர்வ-துரித-அடவீ-படல) பாவமாகிற அடர்ந்த காட்டிற்கு (சண்ட-தாவானல:) கடுமையான காட்டுத்தீ போன்றவனாக (பவேத்) ஆவான். (மனஸி) மனதில் (வாஞ்சித) விரும்பிய (ப்ரதித-) பிரசித்தமான (ஸித்தி-வ்ருத்தி:) ஸித்திகளின் விருத்தியானது (பவேத்) ஏற்படும். (அனேக-வித-) பலவகையான (ஸம்பதாம்) செல்வங்களின் (பதம்) இருப்பிடமாகவும் (அனன்ய-துல்ய:) ஒப்புயர்வற்றவனாகவும் (பவேத்) ஆவான்.

பலச்ருதி

पृथ्वीपाल - प्रकट - मुकुट - स्रग्रजो - राजिताङ्घ्रि-
विद्वत्पुंजा - नति - नुति - समाराधितो बाधितारिः ।
विद्याः सर्वाः कलयति हृदा व्याकरोति प्रवाचा
लोकाश्चर्यै-र्नव-नवपदै-रिन्दु-बिम्ब-प्रकाशैः ॥ ५७ ॥

ப்ருத்வீபால-ப்ரகட-முகுட-ஸ்ரக்ரஜோ-ராஜிதாங்க்ரிர்—
வித்வத்புஞ்ஜா-நதி-நுதி-ஸமாராதிதோ பாதிதாரி: ।
வித்யா: ஸர்வா: கலயதி ஹ்ருதா வ்யாகரோதி ப்ரவாசா
லோகாச்சர்யைரி-நவ-நவபதைரிந்து-பிம்ப-
ப்ரகாசை: ॥ 57 ॥

57. பலச்ருதியான 56வது சுலோகத்தின் தொடர்ச்சி— இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப்படிப்பவன் — (ப்ருத்வீ - பால-) பூமியை ஆள்பவர்களின் (ப்ரகட-முகுட-) சிறந்த கிரீடங்களில் உள்ள (ஸ்ரக்-ரஜ:) பூமாலைகளின் மகரந்தத்தால் (ராஜித-) பிரகாசிக்கும் (அங்க்ரி:) பாதங்களுடையவனாகவும், (வித்வத்-புஞ்ஜா-) வித்வத்ஸமூஹத்தின் (நதி-) நமஸ்காரத்தாலும் (நுதி-) ஸ்தோத்திரத்தாலும் (ஸமாராதித:) நன்கு போற்றப் பட்டவனாகவும், (பாதிதாரி:) எதிரிகளற்றவனாகவும் இருப்பான். (வித்யா: ஸர்வா:) எல்லா வித்தைகளும் (ஹ்ருதா) அவனுடைய உள்ளத்தில்(கலயதி) தாமே விளங்கும். (இந்து-பிம்ப-ப்ரகாசை:) நிலவு போன்று பிரகாசிப்பனவும் (லோகாச்சர்யை:) உலகை அதிசயிக்கச் செய்பனவும் ஆன (நவ-நவ-பதை:) புதிய புதிய சொற்களால் (ப்ரவாசா) தன்னுடைய சிறந்த வாக்கால் (வ்யாகரோதி) பேசும் திறமையுடையவனாவான்.

பலச்ருதி

संगीतं गिरिजे कवित्वसरणिं - चाम्नाय - वाक्य - स्मृतेः
व्याख्यानं हृदि तावकीन - चरणद्वन्द्वं च सर्वज्ञताम् ।
श्रद्धां कर्मणि कालिकेऽतिविपुल-श्रीजृम्भणं मन्दिरे
सौन्दर्यं वपुषि प्रकाश - मतुलं प्राप्नोति विद्वान् कविः ॥

ஸங்கீதம் கிரிஜே கவித்வஸரணிஞ் சாம்ஞய-வாக்ய-ஸ்ம்ருதே:
வ்யாக்க்யானம் ஹ்ருதி தாவகீன-சரணத்வந்த்வஞ்ச ஸர்வஜ்ஞதாம் ।
ச்ரத்தாம் கர்மணி காலிகே஽திவிபுல-ஸ்ரீஜ்ரும்ப்பணம் மந்திரே
ஸௌந்தர்யம் வபுஷி ப்ரகாச-மதுலம் ப்ராப்னோதி வித்வான் கவி: || 58 ||

58. பலச்ருதியின் தொடர்ச்சி:— (கிரிஜே!) பர்வதராஜ குமாரியே! (ஸங்கீதம்) ஸங்கீதமும் (கவித்வஸரணிம் ச) கவி பாடும் முறையும் (ஆம்ஞய-வாக்ய-ஸ்ம்ருதே:) வேதங்கள் ஸ்ம்ருதிகள் முதலியவற்றிற்கு (வ்யாக்க்யானம்) விளக்கம் செய்யக்கூடிய சக்தி (ஹ்ருதி) இருதயத்தில் (தாவகீனம்) உம் முடைய (சரணத்வந்த்வஞ்ச) திருவடிகள் இரண்டையும் போற்றுதல் (ஸர்வஜ்ஞதாம்) அனைத்தையும் அறிதல் (காலிகே) அந்தந்தக் காலங்களுக்குரிய (கர்மணி) கருமங்களில் (ச்ரத்தாம்) சிரத்தை (மந்திரே) வீட்டில் (அதிவிபுல ஸ்ரீஜ்ரும்பணம்) மிகவும் பிரசித்தமான லக்ஷ்மீ கடாக்ஷத்தின் மலர்ச்சி (வபுஷி) சரீரத்தில் (ஸௌந்தர்யம்) அழகு (அதுலம்) ஒப்பற்ற (ப்ரகாச:) தேஜஸ் ஆகியவற்றை (வித்வான் கவி:) வித்துவானும் கவியு மாகிய அவன் (ப்ராப்னோதி) அடைகிறான்.

பலச்ருதி

भूष्यं वैदुष्य - मुद्य - द्दिनकर - किरणाकार - माकारतेजः
सुव्यक्तं भक्तिमार्गं निगमनिगदितं दुर्गमं योगमार्गम् ।
आयुष्यं ब्रह्मपोष्यं हरगिरिविशदां कीर्तिमभ्येत्य भूमौ
देहान्ते ब्रह्मपारं परशिवचरणाकार-मभ्येति विद्वान् ॥

பூஷ்யம் வைதுஷ்ய-முத்யத்-தினகர-கிரணாகார-
மாகாரதேஜ:
ஸுவ்யக்தம் பக்திமார்க்கம் நிகமநிகதிதம்
துர்க்கமம் 'யோகமார்க்கம் ।
ஆயுஷ்யம் ப்ரஹ்ம-போஷ்யம் ஹரகிரிவிசதாம் கீர்த்தி-
மப்ப்யேத்ய பூமௌ
தேஹாந்தே ப்ரஹ்மபாரம் பரசிவசரணாகார-
மப்ப்யேதி வித்வான் ॥ 59 ॥

59. பலச்ருதியின் தொடர்ச்சி:— (பூஷ்யம்) போற்றத் தகுந்த (வைதுஷ்யம்) கல்வித்திறமையையும் (உத்யத்-) உதிக்கும் (தினகர-) சூரியனுடைய (கிரணாகாரம்) கிரணங்களைப் போன்ற (ஆகாரதேஜ:) உடலின் பிரகாசத்தையும் (ஸுவ்யக்தம்) நன்கு விளங்கும் (பக்திமார்க்கம்) பக்திமார்க்கத்தையும் (நிகமநிகதிதம்) வேதங்களில் கூறப்பட்ட (துர்க்கமம்) அடைதற்கரிய (யோகமார்க்கம்) யோகமார்க்கத்தையும் (ப்ரஹ்ம போஷ்யம்) பிரம்மாவால் அளிக்கப்பட்ட (ஆயுஷ்யம்) ஆயுளையும் (ஹரகிரிவிசதாம்) கைலாஸகிரி போலுயர்ந்து விளங்கும் (கீர்த்திம்) புகழையும் (பூமௌ) பூவுலகில் (அப்ப்யேத்ய) அடையப் பெற்று (தேஹாந்தே) உடல் விழுந்த பின் (பரசிவசரணாகார) பரசிவத்தின் திருவடி ஸ்வரூபமான (ப்ரஹ்மபாரம்) பிரம்ம நிர்வாணத்தை (வித்வான்) ஸ்ரீவித்யோபாஸகன் (அப்ப்யேதி) அடைகிறான்.

இந்த ஸ்தோத்திரத்தை இயற்றியவர்

दुर्वाससा महित - दिव्य - मुनीश्वरेण
विद्याकला-युवति - मन्मथ - मूर्तिनैतत् ।
स्तोत्रं व्यधायि रुचिरं त्रिपुराम्बिकायाः
वेदागमैक - पटली - विदितैकमूर्तेः ॥ ६० ॥

துர்வாஸஸா மஹித-திவ்ய-முனீச்வரேண
வித்யாகலா-யுவதி-மன்மத-மூர்த்தினைதத் ।
ஸ்தோத்ரம் வ்யதாயி ருசிரம் த்ரிபுராம்பிகாயாः
வேதாகமைக-படலீ-விதிதைக-மூர்த்தேः ॥ 60 ॥

60. (வித்யா-கலா-யுவதி-) உபாஸனு மார்க்க வடிவிலும் கலைகள் வடிவிலும் விளங்கும் ஸ்திரீகளுக்கு (மன்மத-மூர்த்தினு) மன்மதனே உருவெடுத்தாற் போன்றவரும் (மஹித-திவ்ய-முனீர்வரேண) பரம பூஜ்யரும் தெய்வீகத்தன்மை வாய்ந்த முனிசிரேஷ்டரும் ஆன (துர்வாஸஸா) துர்வாஸரால் (வேத-ஆகம-ஏக படலீ-விதித-)வேத ஆகமத்தொகுதிகளால் அறியப் படும் (ஏகமூர்த்தே:) ஒரே மூர்த்தியான (த்ரிபுராம்பிகாயா:) திரிபுராம்பிகையின் (ருசிரம்) அழகிய (ஏதத்) இந்த (ஸ்தோத்ரம்) ஸ்தோத்திரமானது (வ்யதாயி) இயற்றப்பட்டதாகும்.

துர்வாஸர் பரமேசுவரஸ்வரூபி

सदसदनुग्रह - निग्रह - गृहीत - मुनिविग्रहो भगवान् ।
सर्वासा - मुपनिषदां दुर्वासा जयति देशिकः प्रथमः ॥६१

॥ इति श्रीदुर्वाससा मुनीन्द्रेण विरचितं
शक्तिमहिम्नः स्तोत्रं संपूर्णम् ॥

ஸதஸதனுக்ரஹ-நிக்ரஹ-க்ருஹீத-முனிவிக்ரஹோ
பகவான்!
ஸர்வாஸா-முபநிஷதாம் துர்வாஸா ஜயதி
தேசிக: ப்ரதம: || 61 ||

இதி ஸ்ரீ துர்வாஸஸா முனீந்த்ரேண விரசிதம்
சக்திமஹிம்ந: ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்

61. (ஸத்-அஸத்) நல்லவர்களையும் கெட்டவர்களையும் (அனுக்ரஹ-நிக்ரஹ-) முறையே அனுக்ரஹிக்கவும் நிக்ரஹிக்கவும் (க்ருஹீத-) எடுத்துக் கொண்ட (முனிவிக்ரஹ:) முனிவடிவினரும் (ஸர்வாஸாம் உபநிஷதாம்) உபநிஷதங்கள் அனைத்திற்கும் (ப்ரதம: தேசிக:) ஆதிகுருவும் ஆன (பகவான்) பகவான் பரமேச்வரர் (துர்வாஸா) துர்வாஸராக (ஜயதி) வெற்றியுடன் விளங்குகிறார்.

இங்ஙனம் துர்வாஸ முனிசிரேஷ்டரால்
அருளப்பெற்ற சக்திமஹிம்ந: ஸ்தோத்ரம்
முற்றும்.

॥ श्रीविद्या – महायागक्रमः ॥

आचमनम् ॥

आत्मतत्त्वं शोधयामि स्वाहा । विद्यातत्त्वं शोधयामि स्वाहा । शिवतत्त्वं शोधयामि स्वाहा । सर्वतत्त्वं शोधयामि स्वाहा ॥ १.१ ॥

गणपति ध्यानम् ॥

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ १.२ ॥

ஸ்ரீவித்யா-மஹாயாகக்ரம:

ஆசமனம்:

ஆத்ம - தத்வம் சோதயாமி ஸ்வாஹா । வித்யா-தத்வம் சோதயாமி ஸ்வாஹா । சிவதத்வம் சோதயாமி ஸ்வாஹா । ஸர்வதத்வம் சோதயாமி ஸ்வாஹா ॥ 1-1 ॥

கணபதி த்யானம்

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம் ।
ப்ரஸன்னவதனம் த்யாயேத் ஸர்வ-விக்னோபசாந்தயே ॥
1.2 ॥

प्राणायामः ॥

मूलेन प्राणानायम्य ॥ १.३ ॥

संकल्पः ॥

शुभे शोभने मुहूर्ते + ममोपात्तसमस्त - दुरितक्षयद्वारा श्रीललिता - महात्रिपुरसुन्दरी - प्रीत्यर्थं भावनोपनिषत्प्रयोग - विधिना महायागोपासनं करिष्ये ॥ १.४ ॥

ऋष्यादि-न्यासः ॥

अस्य श्रीभावनोपनिषन्महामन्त्रस्य आनन्द भैरव ऋषिः । पङ्क्तीः छन्दः । श्रीललितामहात्रिपुरसुन्दरी देवता ॥ २.१ ॥

ப்ராணாயாம ॥

மூலேன ப்ராணாநாயம்ய ॥

ஸங்கல்ப: ॥

சுபே சோபனே முஹூர்த்தே + மமோபாத்த-ஸமஸ்த-துரித க்ஷயத்வாரா ஸ்ரீலலிதா மஹாத்ரிபுரஸுந்தரீ ப்ரீத்யர்த்தம் பாவனோபநிஷத் ப்ரயோக - விதிநா மஹாயாகோபாஸனம் கரிஷ்யே ॥ 1.4 ॥

ருஷ்யாதி ந்யாஸ: ॥

அஸ்ய ஸ்ரீ பாவனோபநிஷன் மஹாமந்த்ரஸ்ய ஆனந்த பைரவருஷி: । பங்க்தீ சந்த: । ஸ்ரீலலிதா மஹாத்ரிபுரஸுந்தரீ தேவதா ॥ 2. 1 ॥

ऐं बीजं, सौः शक्तिः, क्लीं कीलकम् ॥ २.२ ॥

श्रीललिता - महा - त्रिपुरसुन्दरी - प्रसाद - सिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ २.३ ॥

ऐं - क्लीं - सौः - ऐं - क्लीं - सौः इति करन्यासः अङ्गन्यासश्च ॥ २.४ ॥

भूर्भुवस्सुवरोमिति दिग्बन्धः ।

ध्यानम् ॥ अरुणां करुणातरंगिताक्षीं धृतपाशांकुश - पुष्पबाणचापाम् । अणिमादिभिरावृतां मयूखै - रहमित्येव विभावये भवानीम् ॥ २.५ ॥

ஐம் பீஜம், ஸௌ: சக்தி:, க்லீம் கீலகம் ॥ 2. 2 ॥

ஸ்ரீலலிதா மஹாத்ரிபுரஸுந்தரீ - ப்ரஸாத - ஸித்த்யர்த்தே ஜபே விநியோக: ॥ 2.3 ॥

ஐம்-க்லீம்-ஸௌ: ஐம் - க்லீம் - ஸௌ: - இதி கரந்யாஸ: அங்க-ந்யாஸச்ச ॥ 2. 4 ॥

பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோமிதி திக்பந்த: ॥

த்யானம் ॥ அருணாம் கருணாதரங்கிதாக்ஷீம் த்ருத-பாசாங்குச-புஷ்பபாண சாபாம் । அணிமாதிபி-ராவ்ருதாம் மயூகை-ரஹமித்யேவ விபாவயே பவானீம் ॥ 2. 5 ॥

लं इत्यादि पंचपूजा ॥ २.६ ॥

गुरुध्यानम् ॥

विवेकख्यात्यवच्छिन्न - चिच्छक्तिरूपसुषुम्नात्मने श्रीगुरवे नमः ॥ गुरुपादुकामुच्चार्य गुरुत्रयं मृगीमुद्रया प्रणमेत् ब्रह्मरन्ध्रं स्पृष्ट्वा ॥ ३.१ ॥

दक्षश्रोत्ररूप - पयस्विन्यात्मने प्रकाशानन्द-नाथाय नमः ।

वामश्रोत्ररूप - शंखिन्यात्मने विमर्शानन्द - नाथाय नमः ॥

லம் இத்யாதி பஞ்ச பூஜா || 2. 6 ||

குருத்யானம் ||

விவேகக்யாத்யவச்சின்ன-சிச்சக்திரூபஸுஷும்நாத்மனே ஸ்ரீகுரவே நம: || குருபாதுகாம் உச்சார்ய குருத்ரயம் ம்ருகீமுத்ரயா ப்ரணமேத் ப்ரஹ்மரந்த்ரம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா || 3. 1 ||

தக்ஷச்ரோத்ரரூப-பயஸ்வின்யாத்மனே ப்ரகாசானந்த-நாதாய நம: |

வாமச்ரோத்ரரூப-சங்கின்யாத்மனே விமர்சானந்த-நாதாய நம: |

பாவனோபநிஷத்து

3-1. ஸ்ரீகுரு: ஸர்வகாரண பூதா சக்தி: (ஸ்ரீகுருவே அனைத்திற்கும் காரணமாய் விளங்கும் சக்தி).

जिह्वारूप - सरस्वत्यात्मने आनन्दानन्द - नाथाय नमः ॥
दक्षनेत्ररूप - पूषात्मने ज्ञानानन्द - नाथाय नमः ॥
वामनेत्ररूप - गान्धार्यात्मने सत्यानन्द - नाथाय नमः ॥
ध्वजरूप - गुह्यात्मने पूर्णानन्द - नाथाय नमः ।
दक्षनासारूप - पिंगलात्मने स्वभावानन्द - नाथाय नमः ।
वामनासारूप - इडात्मने प्रतिभानन्द - नाथाय नमः ।
पायुरूप - अलंबुसात्मने सुभगानन्द - नाथाय नमः ॥

ஜிஹ்வாரூப-ஸரஸ்வத்யாத்மனே ஆனந்தானந்த
நாதாய நம: ।
தக்ஷநேத்ரரூப-பூஷாத்மனே ஜ்ஞானானந்தநாதாய
நம: ।
வாமநேத்ரரூப-காந்தார்யாத்மனே ஸத்யானந்த-
நாதாய நம: ॥
த்வஜரூப-குஹ்யாத்மனே பூர்ணானந்த-நாதாய நம: ।
தக்ஷநாஸாரூப-பிங்கலாத்மனே ஸ்வபாவானந்த-
நாதாய நம: ।
வாமநாஸாரூப-இடாத்மனே ப்ரதிபானந்த-
நாதாய நம: ।
பாயுரூப-அலம்புஸாத்மனே ஸுபகானந்த-
நாதாய நம: ॥

इति तत्तत् स्थानानि संस्पृश्य ॥ ३.२ ॥

नवचक्ररूप - श्रीचक्रात्मने देहाय नमः ।

पितृरूप - अस्थ्यादि-अवयवात्मने वाराह्यै नमः ।

मातृरूप - मांसाद्यवयवात्मने बलिदेवतायै कुरुकुल्लायै नमः ॥

इति त्रिर्व्यापकम् ॥ ४ ॥

இதி தத்தத் ஸ்தாஞனி ஸம்ஸ்ப்ருச்ய ||

(இங்ஙனம் உச்சரித்து வலது காது, இடது காது, நாக்கு, வலது கண், இடது கண், குறி, வலது நாசி, இடது நாசி, மலத்வாரம் ஆகிய ஒன்பது ஸ்தானங்களில் நியாஸம்) 3-2

நவசக்ரரூப-ஸ்ரீசக்ராத்மனே தேஹாய நம: |

பித்ருரூப-அஸ்தியாதி-அவயவாத்மனே
வாராஹ்யை நம: |

மாத்ருரூப-மாம்ஸாதி-அவயவாத்மனே பலிதேவ
தாயை குருகுல்லாயை நம: ||

இதி த்ரிர் வ்யாபகம். 4 ||

(இதனுல் தேகம் முழுவதையும் மூன்றுமுறை தடவ வேண்டும்)

3-2. தேந நவரந்த்ரரூபோ தேஹ: | (ஆதலின் ஒன்பது வாயில்களுடன் தோன்றும் தேகம் ஸ்ரீகுருவின் வடிவாகும்).

4. நவசக்ரரூபம் ஸ்ரீசக்ரம் | (ஒன்பது சக்கரங்களைக் கொண்ட இதுவே ஸ்ரீசக்ரத்தின் வடிவமாகும்). வாராஹீ

देह-पश्चाद्भागरूप-धर्मात्मने इक्षुसागराय नमः ।
देह-दक्षिणभागरूप-अर्थात्मने सुरासागराय नमः ।
देह-प्राग्भागरूप-कामात्मने घृतसागराय नमः ।
देह-उदग्भागरूप-मोक्षात्मने क्षीरसागाराय नमः ॥ ५ ॥
देहात्मने नवरत्नद्वीपाय नमः इति त्रिर्व्यापकं कृत्वा ।
मांसात्मने पुष्पराग-रत्नाय नमः ।

தேஹபச்சாத்பாகருப-தர்மாத்மனே இக்ஷுஸாகராய நம: |

தேஹ-தக்ஷிணபாகருப-அர்த்தாத்மனே ஸுராஸாகராய நம: |

தேஹ-ப்ராக்பாகருப-காமாத்மனே க்ருதஸாகராய நம: |

தேஹ-உதக்பாகருப-மோக்ஷாத்மனே க்ஷீரஸாகராய நம: || 5 ||

தேஹாத்மனே நவரத்னத்வீபாய நம: இதி த்ரிர்-வ்யாபகம் க்ருத்வா

(மூன்று தடவை சரீரத்தை முழுதும் தடவும்)

மாம்ஸாத்மனே புஷ்பராக-ரத்னாய நம: |

பித்ரு-ருபா, குருகுல்லா-பலிதேவதா மாதா | (தாதுக்களுக்கு அதிதேவதையான வாராஹீ தந்தையின் வடிவம்; மாம்ஸத்திற்கு அதிதேவதையான பலிதேவதை எனப்படும் குருகுல்லா தேவி தாயின் வடிவம்.)

रोमात्मने नीलरत्नाय नमः ।
त्वगात्मने वैडूर्यरत्नाय नमः ।
रुधिरात्मने माणिक्यरत्नाय नमः ।
शुक्रात्मने मौक्तिकरत्नाय नमः ।
मज्जात्मने मरकतरत्नाय नमः ।
अस्थ्यात्मने वज्ररत्नाय नमः ।
मेद आत्मने गोमेदकरत्नाय नमः ।
ओज आत்मने पद्मरागरत्नाय नमः ।

ரோமாத்மனே நீலரத்னாய நம: |
த்வகாத்மனே வைடூர்ய-ரத்னாய நம: |
ருதிராத்மனே மாணிக்யரத்னாய நம: |
சுக்ராத்மனே மௌக்திகரத்னாய நம: |
மஜ்ஜாத்மனே மரகத-ரத்னாய நம: |
அஸ்த்யாத்மனே வஜ்ர-ரத்னாய நம: |
மேத ஆத்மனே கோமேதக-ரத்னாய நம: |
ஓஜ ஆத்மனே பத்மராக-ரத்னாய நம: |

---

5. புருஷார்த்தா; ஸாகரா: (தர்மம் அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம் என்ற புருஷார்த்தங்கள் நாற்புறமும் சூழ்ந்துள்ள கடல்கள்) தேஹோ நவரத்னத்வீப: | (இச்சரீரமே நவரத்னத் தீவு).

6. த்வகாதி-ஸப்த-தாது ரோம ஸம்யுக்த: | (தோல்—மாம்ஸம், ரக்தம், மேதை, மஜ்ஜை, நரம்புகள், எலும்புகள்—முதலிய ஏழு தாதுக்கள் உரோமத்துடனும்—ஓஜஸ்ஸுடனும்—நவரத்தினங்களாவன.)

मांसाधिदेवतायै कालचक्रेश्वर्यै नमः ।
रोमाधिदेवतायै मुद्राचक्रेश्वर्यै नमः ।
त्वगधिदेवतायै मातृका - चक्रेश्वर्यै नमः ।
रुधिराधिदेवतायै रत्नचक्रेश्वर्यै नमः ।
शुक्राधिदेवतायै देशचक्रेश्वर्यै नमः ।
मज्जाधिदेवतायै गुरुचक्रेश्वर्यै नमः ।
अस्थ्यधिदेवतायै तत्त्वचक्रेश्वर्यै नमः ।
मेदोऽधिदेवतायै ग्रहचक्रेश्वर्यै नमः ।
ओजोऽधिदेवतायै मूर्तिचक्रेश्वर्यै नमः ।

(त्रिपुरा, त्रिपुरेशी, त्रिपुरसुन्दरी, त्रिपुरवासिनी, त्रिपुराश्रीः, त्रिपुरमालिनी, त्रिपुरासिद्धा, त्रिपुराम्बा, महा

மாம்ஸாதி - தேவதாயை காலசக்ரேச்வர்யை நம: ।
ரோமாதி-தேவதாயை முத்ராசக்ரேச்வர்யை நம: ।
த்வகதி-தேவதாயை மாத்ருகாசக்ரேச்வர்யை நம: ।
ருதிராதி-தேவதாயை ரத்னசக்ரேச்வர்யை நம: ।
சுக்ராதி-தேவதாயை தேசசக்ரேச்வர்யைநம: ।
மஜ்ஜாதி-தேவதாயை குருசக்ரேச்வர்யை நம: ।
அஸ்த்யதி-தேவதாயை தத்வ-சக்ரேச்வர்யை நம: ।
மேதோऽதிதேவதாயை க்ரஹசக்ரேச்வர்யை நம: ।
ஓஜோऽதி-தேவதாயை மூர்த்திசக்ரேச்வர்யை நம:
॥ 6.2 ॥

(த்ரிபுரா, த்ரிபுரேசீ, த்ரிபுரஸுந்தரீ, த்ரிபுரவாஸினீ த்ரிபுராஸ்ரீ:, த்ரிபுரமாலினீ, த்ரிபுராஸித்தா, த்ரிபு

त्रिपुरसुन्दरी इति मतान्तरे चक्रेश्वरी नवकं आम्नातम् ॥)

संकल्पात्मभ्यः कल्पतरुभ्यो नमः ।
तेज - आत्मने कल्पकोद्यानाय नमः ॥ ७ ॥

मधुर - रसात्मने वसन्त - ऋतवे नमः ।
आम्ल-रसात्मने ग्रीष्म - ऋतवे नमः ।
तिक्त - रसात्मने वर्ष - ऋतवे नमः ।
कटु - रसात्मने शरदृतवे नमः ।

ராம்பா, மஹாத்ரிபுரஸுந்தரீ என்ற ஒன்பது சக்ரேச்வரி களின் தியானம் இங்கு ஸம்பிரதாய பேதமாகச் சிலவிடங் களில் காணப்படுகிறது).

ஸங்கல்பாத்மப்ய: கல்பதருப்யோ நம: |
தேஜ-ஆத்மனே கல்பகோத்யாஞய நம: ॥ 7 ॥

மதுர-ரஸாத்மனே வஸந்த-ருதவே நம: |
ஆம்ல-ரஸாத்மனே க்ரீஷ்ம-ருதவே நம: |
திக்த-ரஸாத்மனே வர்ஷ-ருதவே நம: |
கடு - ரஸாத்மனே சரத்ருதவே நம: |

---

7. ஸங்கல்பா: கல்பதரவஸ் தேஜ; கல்பகோத்யானம் I (ஸங்கல்பங்களே கற்பக விருக்ஷங்கள், உள்ளொளி பொருந் திய மனமே கற்பக உத்யானவனம்.)

8. ரஸனயா பாவ்யமாஞ மதுராம்ல-திக்த-கடு-கஷாய-லவணரஸா: ஷட்ருதவ: I (நாவிஞல் உணரத்தக்க இனிப்பு புளிப்பு, கசப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, துவர்ப்பு எனும் அறுசுவை களும் வஸந்தம் முதலிய ஆறு ருதுக்களாவன.)

कषाय-रसात्मने हेमन्त - ऋतवे नमः ।
लवण - रसात्मने शिशिर - ऋतवे नमः ॥ ॥ ८

इन्द्रियात्मभ्यो अश्वेभ्यो नमः ।
इन्द्रियार्थात्मभ्यो गजेभ्यो नमः ।
करुणात्मिकायै तोय - परिखायै नमः ।
ओजः पुंजात्मने माणिक्य - मण्टपाय नमः ।
ज्ञानात्मने विशेषार्घ्याय नमः ।
ज्ञेयात्मने हविषे नमः । ज्ञात्रात्मने होत्रे नमः ।

கஷாய-ரஸாத்மனே ஹேமந்த-ருதவே நம: |
லவண-ரஸாத்மனே சிசிர-ருதவே நம: || 8 ||

இந்த்ரியாத்மப்யோ அச்வேப்யோ நம: |
இந்த்ரியார்த்தாத்மப்யோ கஜேப்யோ நம: |
கருணாத்மிகாயை தோய-பரிகாயை நம: |
ஓஜ : புஞ்ஜாத்மனே மாணிக்ய - மண்டபாய நம: |
ஜ்ஞானாத்மனே விசேஷார்க்யாய நம: |
ஜ்ஞேயாத்மனே ஹவிஷே நம: |
ஜ்ஞாத்ராத்மனே ஹோத்ரே நம: | (ஸ்வாத்மனே நம:- பாடபேதம்.)

9-10. ஜ்ஞானமர்க்யம் ஜ்ஞேயம் ஹவிர் - ஜ்ஞாதா ஹோதா || ஜ்ஞாத்ரு – ஜ்ஞான-ஜ்ஞேயானாம் - மபேதபாவனம் ஸ்ரீசக்ர-பூஜனம் (ஞானமே விசேஷார்க்கியம், இந்த்ரிய அக்னி -யில் அர்ப்பணம் செய்யப்படும் ஞேய வஸ்துக்களே ஹவிஸ்ஸை

चिदात्मने श्रीमहात्रिपुरसुन्दर्यै नमः ।
इति तत्तदनुसन्धान-पूर्वकं मनसा नत्वा ॥ ९ ॥

ज्ञातृ - ज्ञान - ज्ञेयानां नामरूपविलापन-अनुसन्धानेन चिन्मात्ररूपता-विभावनेन क्षणं विश्रम्य पंचदशनित्या यजेत् ॥
हृदि हस्तं निधाय ।

சிதாத்மனே ஸ்ரீமஹாத்ரிபுரஸுந்தர்யை நம; || 9 ||
இதி தத்த-தனுஸந்தான-பூர்வகம் மனஸா நத்வா |

(இங்ஙனம் அதனை அனுஸந்தானம்செய்து மானசிக நமஸ்காரம் செய்யவும்).

ஜ்ஞாத்ரு-ஜ்ஞான-ஜ்ஞேயானும் நாமரூப-விலாபன-அனுஸந்தானேன - சின்மாத்ர ரூபதா விபாவனேன க்ஷணம் விச்ரம்ய பஞ்சதச-நித்யா யஜேத் ||.

ஹ்ருதி ஹஸ்தம் நிதாய | (அறிபவனும் அறிவும் அறியப்படுவதும், நாம ரூபங்களும் கரைந்து போனதாக அனுசந்தானம் செய்து தான் சின்மாத்ர ஸ்வரூபி என பாவித்து ஒருகணம் அமைதியாயிருந்து பதினைந்து நித்யா தேவிகளைப் பூஜிக்க வேண்டும்).

கும்; அறிபவன் தானே ஹோமம் செய்பவன்; அறிபவனும் அறிவும் அறியப்படுவதும் ஒன்றே என்ற அபேதபாவனையே ஸ்ரீசக்ர பூஜையாகும்.

चत्वारिंशदधिक - चतुर्दशशत - श्वासात्मने प्रतिपत्—
तिथि - रूप - कामेश्वरी - नित्यायै नमः ।

तदुत्तर - चत्वारिंशदधिक - चतुर्दश - शत - श्वासात्मने
द्वितीया - तिथिरूप - भगमालिनी - नित्यायै नमः ।

तदुत्तर....तृतीयातिथिरूप-नित्यक्लिन्ना-नित्यायै नमः ॥

तदुत्तर....चतुर्थी-तिथिरूप-भेरुण्डा-नित्यायै नमः ।

तदुत्तर....पंचमी-तिथिरूप-वह्निवासिनी-नित्यायै नमः ।

तदुत्तर....षष्ठीतिथिरूप-महावज्रेश्वरी - नित्यायै नमः ॥

சத்வாரிம்சததிக-சதுர்த்தச - சத - ச்வாஸாத்மனே ப்ரதிபத்-திதிரூப-காமேச்வரீ நித்யாயை நம: ।

(1440 சுவாஸ வடிவான பிரதமை திதி ரூபம் காமேச்வரீ. ஒருநாளுக்கு 21600 சுவாஸம். அதை 15ஆல் வகுத்தால் 1440)

ததுத்தர சத்வாரிம்சததிக - சதுர்த்தச-சத — ச்வாஸாத்மனே த்விதீயா-திதிரூப - பகமாலினீ-
நித்யாயை நம: ।

ததுத்தர...த்ருதியா திதிரூப-நித்யக்லின்னா-
நித்யாயை நம: ।

ததுத்தர...சதுர்த்தீ திதிரூப-பேருண்டா-நித்யாயை
நம: ।

ததுத்தர...பஞ்சமீ திதிரூப வஹ்னிவாஸினீ-
நித்யாயை நம: ।

ததுத்தர...ஷஷ்ட திதிரூப - மஹாவஜ்ரேச்வரீ
நித்யாயை நம: ।

तदुत्तर....सप्तमी-तिथिरूप-शिवदूती-नित्यायै नमः ।
तदुत्तर....अष्टमी-तिथिरूप-त्वरिता-नित्यायै नमः ।
तदुत्तर....नवमी-तिथिरूप-कुलसुन्दरी - नित्यायै नमः ।
तदुत्तर...दशमी-तिथिरूप-नित्या-नित्यायै नमः ।
तदुत्तर....एकादशीतिथिरूप-नीलपताका-नित्यायै नमः ।
तदुत्तर - द्वादशी-तिथिरूप-विजया-नित्यायै नमः ।
तदुत्तर - त्रयोदशी-तिथिरूप-सर्वमङ्गला-नित्यायै नमः ।
तदुत्तर-चतुर्दशी-तिथिरूप-ज्वालामालिनी-नित्यायै नमः ।
तदुत्तर-पौर्णमासी-तिथिरूप-चित्रा-नित्यायै नमः ॥

தது்த்தர-ஸப்தமீ-திதிரூப-சிவதூதீ-நித்யாயை நம: ।
தது்த்தர-அஷ்டமீ-திதிரூப-த்வரிதா-நித்யாயை நம: ।
தது்த்தர-நவமீ-திதிரூப-குலஸுந்தரீ-நித்யாயை நம: ।
தது்த்தர-தசமீ-திதிரூப-நித்யா-நித்யாயை நம : ।
தது்த்தர:ஏகாதசீ-திதிரூப-நீலபதாகா-நித்யாயை நம: ।
தது்த்தர-த்வாதசீ-திதிரூப-விஜயா-நித்யாயை நம: ।
தது்த்தர-த்ரயோதசீ-திதிரூப-ஸர்வமங்களா - நித்யாயை நம: ।
தது்த்தர-சதுர்த்தசீ-திதிரூப-ஜ்வாலாமாலினீ-நித்யாயை நம: ।
தது்த்தர-பௌர்ணமாஸீ-திதிரூப-சித்ரா-நித்யாயை நம: ।

(नित्या-मन्त्रानपि तत्तदादौ केचित्पठन्ति । इयं नित्या भावना सर्वान्ते एव वा कार्या ।।) १० ।।

चतुरश्राद्यरेखायै नम इति वक्ष्यमाणस्थानेषु व्यापकं न्यस्य ।

दक्षांसपृष्ठरूप - शान्तरसात्मने अणिमासिद्ध्यै नमः ।
दक्षपाण्यंगुल्यग्ररूप-अद्भुतरसात्मने लघिमासिद्ध्यै नमः ।
दक्षस्फिग्रूप - करुणरसात्मने महिमासिद्ध्यै नमः ।

(நித்யா மந்த்ரானபி தத்ததாதௌ கேசித் படந்தி । இயம்-நித்யா பாவனு ஸர்வாந்தே ஏவ வா கார்யா ||

நித்யா மந்திரங்களையும் அததற்கு முதலில் சிலர் கூட்டிக் கொள்ளுகின்றனர். இந்த நித்யா பாவனை அனைத்திற்கும் முடிவிலும் செய்யலாம்.) || 10 ||

(சதுரச்ர - ஆத்ய ரேகாயை நம இதி வக்ஷ்யமாண ஸ்தானேஷு வயாபகம் ந்யஸ்ய । பூபுர சதுரத்தின் முதல் கோட்டை மனதால் வணங்கி, கீழே கூறப்பட்ட ஸ்தானங் களில் தேகத்தில் அணிமாதி ஸித்திகள் வியாபித்திருப்ப தாய் நியாஸம் செய்க).

தக்ஷாம்ஸ - ப்ருஷ்டரூப - சாந்தரஸாத்மனே அணிமா ஸித்த்யை நம: ।
தக்ஷபாண்யங்குல்யக்ரரூப-அத்புதரஸாத்மனே லகிமா ஸித்த்யை நம: ।
தக்ஷஸ்பிக்ரூப-கருணரஸாத்மனே மஹிமா ஸித்த்யை நம: ।

दक्षपादांगुल्यग्ररूप - वीररसात्मने ईशित्वसिद्ध्यै नमः ।
वामपादांगुल्यग्ररूप-हास्यरसात्मने वशितासिद्ध्यै नमः ।
वामस्फिग्रूप - बीभत्सरसात्मने प्राकाम्यसिद्ध्यै नमः ।
वामपाण्यंगुल्यग्ररूप - रौद्ररसात्मने भुक्तिसिद्ध्यै नमः ।
वामांसपृष्ठरूप - भयानकरसात्मने इच्छासिद्ध्यै नमः ।
चूलीमूलरूप - शृंगाररसात्मने प्राप्तिसिद्ध्यै नमः ।
चूलीपृष्ठरूप-नियतात्मने सर्वकामसिद्ध्यै नमः ॥ ११.१ ॥

தக்ஷபாதாங்குல்யக்ரரூப-வீரரஸாத்மனே ஈசித்வ ஸித்த்யை நம: ।
வாமபாதாங்குல்யக்ரரூப - ஹாஸ்யரஸாத்மனே வசிதா ஸித்த்யை நம: ।
வாமஸ்பிக்ரூப-பீபத்ஸ-ரஸாத்மனே ப்ராகாம்ய ஸித்த்யை நம: ।
வாமபாண்யங்குல்யக்ரரூப-ரௌத்ரரஸாத்மனே புக்தி ஸித்த்யை நம: ।
வாமாம்ஸப்ருஷ்டரூப-பயாநகரஸாத்மனே இச்சாஸித்த்யை நம: ।
சூலீமூலரூப - சருங்காரரஸாத்மனே ப்ராப்தி - ஸித்த்யை நம: ।
சூலீ-ப்ருஷ்டரூப-நியதாத்மனே ஸர்வகாம-ஸித்த்யை நம: ।

(தக்ஷ-வலது; வாம-இடது; அம்ஸ-தோள்; ப்ருஷ்ட-பின்புறம்; அங்குலீ-விரல்; ஸ்பிக்-உட்காரும்பாகம்; அக்ர-நுனி; பாணி-கை; சூலீ-குடுமி). ॥ *11.1* ॥

11-1. நியதி: சிருங்காராதயோ ரஸா அணிமாதிஸித்தய: । (நியதியுடன் சிருங்காரம்—பயம், கோபம், வெறுப்பு, ஹாஸ்யம், வீரம், கருணை, வியப்பு, சாந்தி—முதலிய ஒன்பது ரஸங்களும் சேர்ந்து. அணிமா முதலிய பத்து ஸித்தி தேவதைகள்.)

चतुरश्र - मध्यरेखायै नम इति । तदन्तर्व्यापकं न्यस्य ।
पादांगुष्ठद्वयरूप - कामात्मने ब्राह्मयै नमः ।
दक्षपार्श्वरूप - क्रोधात्मने माहेश्वर्यै नमः ।
मूर्धरूप - लोभात्मने कौमार्यै नमः ।
वामपार्श्वरूप - मोहात्मने वैष्णव्यै नमः ।
वामजानुरूप - मदात्मने वाराह्यै नमः ।
दक्षजानुरूप - मात्सर्यात्मने इन्द्राण्यै नमः ।

சதுரச்ர-மத்ய-ரேகாயை நம இதி । ததந்தர்-வ்யாபகம் ந்யஸ்ய । (பூபுர சதுரத்தின் நடுக்கோட்டை மனதால் வணங்கிக் கீழே கூறப்பட்ட ஸ்தானங்களில் தேகத்தில் ப்ராஹ்மீ முதலிய சக்திகள் வியாபித்திருப்பதாய் தியானம் செய்க).

பாதாங்குஷ்டத்வயரூப-காமாத்மனே ப்ராஹ்ம்யை நம: ।
தக்ஷபார்ச்வரூப-க்ரோதாத்மனே மாஹேச்வர்யை நம: ।
மூர்த்தரூப-லோபாத்மனே கௌமார்யை நம: ।
வாமபார்ச்வரூப-மோஹாத்மனே வைஷ்ணவ்யை நம: ।
வாமஜானுரூப-மதாத்மனே வாராஹ்யை நம: ।
தக்ஷஜானுரூப-மாத்ஸர்யாத்மனே இந்த்ராண்யை நம: ।

11-2. காம - க்ரோத-லோப - மோஹ-மத - மாத்ஸர்ய-புண்ய - பாபமயா ப்ராஹ்ம்யாதி அஷ்டசக்தய: । (காமம், கோபம், லோபம், மோஹம், மதம், மாற்சரியம், புண்ணியம் பாவம் அவை எட்டும் ப்ராஹ்மீ முதலிய எட்டு மாத்ருகா சக்திகள்).

दक्षबहिरंसरूप - पुण्यात्मने चामुण्डायै नमः ।
वामबहिरंसरूप - पापात्मने महालक्ष्म्यै नमः ॥ ११.२॥

चतुरश्र - अन्त्यरेखायै नम इति । तदन्तर्व्यापकं न्यस्य ।
पादांगुष्ठद्वयरूप - अधस्सहस्रदल - कमलात्मने
सर्वसंक्षोभिणी - मुद्राशक्त्यै नमः ।
दक्षपार्श्वरूप - मूलाधारात्मने सर्वविद्राविणी-मुद्राशक्त्यै नमः ।
मूर्धरूप - स्वाधिष्ठानात्मने सर्वाकर्षिणी - मुद्राशक्त्यै नमः ।

தக்ஷபஹிரம்ஸரூப-புண்யாத்மனே சாமுண்டாயை நம: ।
வாமபஹிரம்ஸ்ரூப-பாபாத்மனே மஹாலக்ஷ்ம்யை நம: ।

(அங்குஷ்ட - கட்டைவிரல் ; பார்ச்வ-விலாப்புறம் ; மூர்த்த - தலை; ஜானு-முழங்கால்; பஹிரம்ஸ - தோள்பட்டை முன்புறம்). ॥ 11.2 ॥

சதுரச்ர-அந்த்ய ரேகாயை நம இதி । ததந்தர் - வ்யாபகம் ந்யஸ்ய । (பூபுரசதுரத்தின் உள்கோட்டை மனதால் வணங்கிக் கீழே கூறப்பட்ட ஸ்தானங்களில் தேகத்தில் ஸர்வ-ஸம்க்ஷோபிணீ முதலிய முத்ரா சக்திகள் வியாபித்திருப்பதாய் நியாஸம் செய்க).

பாதாங்குஷ்டத்வயரூப-அதஸ்ஸஹஸ்ரதல கமலாத்மனே
ஸர்வ-ஸம்க்ஷோபிணீ முத்ராசக்த்யை நம: ।
தக்ஷபார்ச்வரூப-மூலாதாராத்மனே ஸர்வவித்ராவிணீ
முத்ராசக்த்யை நம: ।
மூர்த்த ரூப-ஸ்வாதிஷ்டானாத்மனே ஸர்வாகர்ஷிணீ
முத்ராசக்த்யை நம: ।

वामपार्श्वरूप - मणिपूरात्मने सर्ववशंकरी - मुद्राशक्त्यै नमः ।
वामजानुरूप - अनाहतात्मने सर्वोन्मादिनी - मुद्राशक्त्यै नमः ।
दक्षजानुरूप - विशुद्ध्यात्मने सर्वमहांकुशा-मुद्राशक्त्यै नमः ।
दक्षोरुरूप - इन्द्रयोन्यात्मने सर्वखेचरी-मुद्राशक्त्यै नमः ।
वामोरुरूप - आज्ञात्मने सर्वबीज - मुद्राशक्त्यै नमः ।
द्वादशान्त - रूप - ऊर्ध्वसहस्रदलकमलात्मने सर्वयोनि-
मुद्राशक्त्यै नमः ।
पादांगुष्ठरूप - आधारनवकात्मने सर्वत्रिखण्डामुद्राशक्त्यै नमः ॥

வாமபார்ச்வரூப-மணிபூராத்மனே ஸர்வவசங்கரீ முத்ரா
சக்த்யை நம: ।
வாமஜானுரூப-அனாஹதாத்மனே ஸர்வோன்மாதினீ
முத்ராசக்த்யை நம: ।
தக்ஷஜானுரூப-விசுத்த்யாத்மனே ஸர்வமஹாங்குசா
முத்ராசக்த்யை நம: ।
தக்ஷோருரூப-இந்த்ரயோன்யாத்மனே ஸர்வகேசரீ
முத்ராசக்த்யை நம: ।
வாமோருரூப-ஆஜ்ஞாத்மனே ஸர்வபீஜ-முத்ராசக்த்யை
நம: ।
த்வாதசாந்தரூப-ஊர்த்வஸஹஸ்ர-தல-கமலாத்மனே
ஸர்வயோனி-முத்ராசக்த்யை நம: ।
பாதாங்குஷ்டரூப ஆதார நவகாத்மனே ஸர்வத்ரிகண்டா
முத்ராசக்த்யை நம: ।

हृद्रूप - त्रैलोक्यमोहन - चक्रेश्वर्यै नमः ॥

इति तत्तत् - स्थानानि स्पृष्ट्वा एताः सर्वाः स्वात्माभिन्नत्वेन विभाव्य आत्मनः अपरिच्छिन्नत्वं भावयेत् ॥

प्रकटयोगिनीरूप - स्वात्मात्मने अणिमासिद्ध्यै नमः ।

अपरिच्छिन्न - स्वात्मात्मने सर्वसंक्षोभिणी मुद्रायै नमः इति प्रयोगपूर्वकं च विभावयेत् ॥ ११.३ ॥

ஹ்ருத்ரூப-த்ரைலோக்யமோஹன-சக்ரேச்வர்யை நம: ||

இதி தத்தத் ஸ்தானானி ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஏதா: ஸர்வா ஸ்வாத்மாபின்னத்வேன விபாவ்ய ஆத்மன: அபரிச்சின்னத்வம் பாவயேத் || (இங்ஙனம் அந்தந்த ஸ்தானங்களை தேகத்தில் தொட்டு இந்த சக்திகள் எல்லாம் தன்னிலும் வேறல்லாதனவாய் பாவித்து ஆத்மா அளவிலடங்காதது என்றும் பாவனை செய்யவும்).

ப்ரகடயோகினீரூப - ஸ்வாத்மாத்மனே அணிமா ஸித்த்யை நம: ।

அபரிச்சின்ன-ஸ்வாத்மாத்மனே ஸர்வஸம்க்ஷோபிணீ முத்ராயை நம: (என்று வணங்கி முத்ரா ப்ரயோகத்துடனும் பாவனை செய்யவும்). || *11.3* ||

11-3. ஆதார நவகம் முத்ரா-சக்தய: । (மூலாதாரம் முதலிய ஆறு ஆதாரங்கள், இவைகட்கு மேலுள்ள அகுல ஸஹஸ்ரராம், கீழுள்ள குல ஸஹஸ்ராரம், இந்த்ரயோனி அல்லது உள் நாக்கு ஆக—ஒன்பது ஆதாரங்களும், இவற்றின் ஸமஷ்டியாக ஒன்றும் கூட்டி பத்து முத்ரா சக்திகள்.)

षोडशदलपद्माय नम इति तदन्तर्व्यापकं न्यस्य ।

दक्षश्रोत्रपृष्ठ-रूप-पृथिव्यात्मने कामाकर्षिणी-नित्याकलायै नमः ।

दक्षांस - रूप - अबात्मने बुद्ध्याकर्षिणी - नित्याकलायै नमः ।

दक्षकूर्पर-रूप-तेज-आत्मने अहंकाराकर्षिणी-नित्याकलायै नमः ।

दक्षकर - पृष्ठ-रूप-वाय्वात्मने शब्दाकर्षिणी-नित्याकलायै नमः ।

दक्षोरु-रूप-आकाशात्मने स्पर्शाकर्षिणी - नित्याकलायै नमः ।

(ஊரு-துடை; த்வாதசாந்தம்-புருவமத்தியிலிருந்து பன்னிரண்டு விரற்கடைக்கு மேல் உள்ள ஸ்தானம்; பாதாங்குஷ்டம்-கால் கட்டை விரல்).

ஷோடசதல-பத்மாய நம இதி ததந்தர்-வ்யாபகம் ந்யஸ்ய ॥

(பதினாறுதள கமலத்தை வணங்கிக் கீழே கூறப்பட்ட ஸ்தானங்களில் தேகத்தில் காமாகர்ஷிணி முதலிய சக்திகள் வியாபித்திருப்பதாய் நியாஸம் செய்க).

தக்ஷச்ரோத்ரப்ருஷ்ட-ரூப-ப்ருதிவ்யாத்மனே
காமாகர்ஷிணீ-நித்யாகலாயை நம: ।

தக்ஷாம்ஸரூப-அபாத்மனே புத்த்யாகர்ஷிணீ-
நித்யாகலாயை நம: ।

தக்ஷ-கூர்ப்பர-ரூப-தேஜ-ஆத்மனே அஹங்காராகர்ஷிணீ-
நித்யாகலாயை நம ।

தக்ஷ-கரப்ருஷ்ட-ரூப-வாய்வாத்மனே சப்தாகர்ஷிணீ-
நித்யாகலாயை நம: ।

தக்ஷோருரூப-ஆகாசாத்மனே ஸ்பர்சாகர்ஷிணீ-நித்யா
கலாயை நம: ।

दक्ष-जानु-रूप-श्रोत्रात्मने रूपाकर्षिणी-नित्याकलायै नमः ।
दक्ष - गुल्फ - रूप - त्वगात्मने रसाकर्षिणी-नित्याकलायै नमः ।
दक्ष-पादतल-रूप-चक्षुरात्मने गन्धाकर्षिणी-नित्याकलायै नमः ।
वाम-पादतल-रूप-जिह्वात्मने चित्ताकर्षिणी-नित्याकलायै नमः ।
वाम-गुल्फ-रूप-प्राणात्मने धैर्याकर्षिणी-नित्याकलायै नमः ।
वाम-जानु-रूप-वागात्मने स्मृत्याकर्षिणी-नित्याकलायै नमः ।
वामोरु - रूप - पाण्यात्मने नामाकर्षिणी - नित्याकलायै नमः ।
वामकरपृष्ठ-रूप-पादात्मने बीजाकर्षिणी-नित्याकलायै नमः ।

தக்ஷ-ஜானு-ரூப-ச்ரோத்ராத்மனே ரூபாகர்ஷிணீ நித்யா கலாயை நம: ।

தக்ஷ-குல்ப-ரூப-த்வகாத்மனே ரஸாகர்ஷிணீ நித்யா கலாயை நம: ।

தக்ஷ-பாததல-ரூப-சக்ஷுராத்மனே கந்தாகர்ஷிணீ நித்யா கலாயை நம: ।

வாமபாததல-ரூப-ஜிஹ்வாத்மனே சித்தாகர்ஷிணீ நித்யா கலாயை நம: ।

வாமகுல்ப-ரூப-ப்ராணாத்மனே தைர்யாகர்ஷிணீ நித்யா கலாயை நம: ।

வாமஜானு-ரூப-வாகாத்மனே ஸ்ம்ருத்யாகர்ஷிணீ நித்யாகலாயை நம: ।

வாமோரு-ரூப-பாண்யாத்மனே நாமாகர்ஷிணீ நித்யா கலாயை நம: ।

வாமகரப்ருஷ்ட-ரூப-பாதாத்மனே பீஜாகர்ஷிணீ நித்யா கலாயை நம: ॥

वामकूर्पर-रूप-पाय्वात्मने आत्माकर्षिणी-नित्याकलायै नमः ।
वामांसरूप - उपस्थात्मने अमृताकर्षिणी नित्याकलायै नमः ।
वामश्रोत्र-पृष्ठरूप - विकृतमन आत्मने शरीराकर्षिणीनित्याकलायै नमः ।
हृद्रूप-सर्वाशापरिपूरक-चक्रेश्वर्यै त्रिपुरेश्वर्यै नमः ।
गुप्तयोगिनी-रूप-स्वात्मात्मने लघिमासिद्ध्यै नमः ।
अपरिच्छिन्नरूप-स्वात्मात्मने सर्वविद्राविणी-मुद्रायै नमः ॥ १२ ॥

வாமகூர்ப்பர-ரூப-பாய்வாத்மனே ஆத்மாகர்ஷிணீ நித்யகலாயை நம: ।
வாமாம்ஸரூப-உபஸ்தாத்மனே அம்ருதாகர்ஷிணீ-நித்யா கலாயை நம: ।
வாமச்ரோத்ர ப்ருஷ்டரூப-விக்ருதமன-ஆத்மனே சரீராகர்ஷிணீ நித்யா கலாயை நம: ।
ஹ்ருத்ரூப-ஸர்வாசா - பரிபூரக-சக்ரேச்வர்யை திரிபுரேச்வர்யை நம: ।
குப்தயோகினீ-ரூப-ஸ்வாத்மாத்மனே லகிமா ஸித்த்யை நம: ।
அபரிச்சின்னரூப-ஸ்வாத்மாத்மனே ஸர்வவித்ராவிணீ முத்ராயை நம: ।
(கூர்ப்பரம்-முழங்கை; குல்ப-கால்மணிக்கட்டு:) 12॥

12. ப்ருதிவ்யப் தேஜோ-வாய்வாகாச-ச்ரோத்ர - த்வக்-சக்ஷுர்-ஜிஹ்வா-க்ராண-வாக் - பாணி-பாத - பாயூபஸ்தானி மனோவிகார: காமாகர்ஷிண்யாதி-ஷோடச-சக்தய: ॥ [(பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம்; செவி, மெய், கண், நாக்கு, மூக்கு, வாக்கு, கை, கால், பாயு, உபஸ்தம் எனும் பதினைந்தும் இவைகளால் மாறுபடும் மனத்துடன் காமாகர்ஷிணீ முதலிய பதினாறு சக்திகள்).

अष्टदलपद्माय नम इति व्यापकं न्यस्य ।

दक्षशंख - रूप - वचनात्मने अनंगकुसुमायै नमः ।

दक्षजत्रु - रूप - आदानात्मने अनंगमेखलायै नमः ।

दक्षोरु - रूप - गमनात्मने अनंगमदनायै नमः ।

दक्षगुल्फ - रूप - विसर्गात्मने अनंगमदनातुरायै नमः ।

वामगुल्फ - रूप - आनन्दात्मने अनंगरेखायै नमः ।

वामोरु - रूप - हानाख्यबुद्ध्यात्मने अनंगवेगायै नमः ।

वामजत्रु - रूप - उपादानाख्यबुद्ध्यात्मने अनंगांकुशायै नमः ।

அஷ்டதளபத்மாய நம இதி வ்யாபகம்ந்யஸ்ய |

(எட்டுதள கமலத்தை வணங்கி தேகத்தில் கீழே கூறப்பட்ட ஸ்தானத்தில் அனங்க–குஸுமா முதலிய சக்திகள் வியாபித்திருப்பதாய் நியாஸம் செய்க).

தக்ஷசங்கரூப-வசனாத்மனே அனங்ககுஸுமாயை நம: |

தக்ஷஜத்ருரூப-ஆதானாத்மனே அனங்கமேகலாயை நம: |

தக்ஷோருரூப-கமனாத்மனே அனங்கமதனாயை நம: |

தக்ஷ-குல்பரூப-விஸர்க்காத்மனே அனங்கமதனாதுராயை நம: |

வாம-குல்பரூப-ஆனந்தாத்மனே அனங்கரேகாயை நம: |

வாமோருரூப-ஹானாக்யபுத்த்யாத்மனே அனங்கவேகாயை நம: |

வாமஜத்ருரூப-உபாதானாக்ய புத்த்யாத்மனே அனங்காங்குசாயை நம: |

वामशंख - रूप - उपेक्षाख्य-बुद्ध्यात्मने अनंगमालिन्यै नमः ।
हृद्रूप - सर्वसंक्षोभण - चक्रेश्वर्यै त्रिपुरसुन्दर्यै नमः ।
गुप्ततर - योगिनी - रूप - स्वात्मात्मने महिमासिद्ध्यै नमः ।
अपरिच्छिन्नरूप - स्वात्मात्मने सर्वाकर्षिणी - मुद्रायै नमः ॥१३
चतुर्दशारचक्राय नम इति व्यापकं न्यस्य ।

வாமசங்கரூப- உபேக்ஷாக்ய-புத்த்யாத்மனே அனங்க மாலின்யை நம: ।
ஹ்ருத்ரூப-ஸர்வஸம்க்ஷோபண சக்ரேச்வர்யை திரிபுர ஸுந்தர்யை நம ।
குப்ததர-யோகினீரூப-ஸ்வாத்மாத்மனே மஹிமா ஸித்த்யை நம: ।
அபரிச்சின்னரூப-ஸ்வாத்மாத்மனே ஸர்வாகர்ஷிணீ- முத்ராயை நம: ॥ 13 ॥

(சங்கம்-புருவ எலும்பு; ஜத்ரு-கழுத்து எலும்பு)

சதுர்த்தசார-சக்ராய நம இதி வ்யாபகம் ந்யஸ்ய ।

(பதினான்கு கோணசக்ரத்தை வணங்கி தேகத்தில் கீழே கூறப்பட்ட ஸ்தானங்களில் ஸர்வஸம்க்ஷோபிணீ முதலிய சக்திகள் வியாபித்திருப்பதாய் நியாஸம் செய்க).

---

13. வசன-ஆதான-ஆகமன - விஸர்க்க-ஆனந்த - ஹான- உபாதான-உபேக்ஷாக்ய புத்தயோ அனங்ககுஸுமாத்யஷ்டௌ ।
(பேசுதல், வாங்குதல், நடத்தல், கழித்தல், ரமித்தல் என்னும் ஐந்து கர்மேந்த்ரியத் தொழில்களும், தியாகம், கிரகணம், உபேக்ஷை என்ற மூன்று புத்தியின் தொழில்களும் அனங்க குஸுமா முதலிய எட்டு சக்திகள்.)

ललाटमध्यभाग-रूप-अलंबुसात्मने सर्वसंक्षोभिणी-शक्तये नमः ।

ललाटदक्षभाग-रूप - कुह्वात्मने सर्वविद्राविणी - शक्तये नमः ।

दक्षगण्ड - रूप - विश्वोदरात्मने सर्वाकार्षिणी - शक्तये नमः ।

दक्षांस - रूप - वारुण्यात्मने सर्वाह्लादिनी - शक्तये नमः ।

दक्षपार्श्व - रूप - हस्तिजिह्वात्मने सर्वसंमोहिनी - शक्तये नमः ।

दक्षोरु - रूप - यशोवत्यात्मने सर्वस्तंभिनी - शक्त्यै नमः ।

லலாட-மத்ய-பாக-ரூப-அலம்புஸாத்மனே ஸர்வ-
ஸம்க்ஷோபிணீ சக்த்யை நம: ।

லலாட-தக்ஷபாக-ரூப-குஹ்வாத்மனே ஸர்வவித்ராவிணீ
சக்த்யை நம: ।

தக்ஷகண்ட-ரூப-விச்வோதராத்மனே ஸர்வாகர்ஷிணீ-
சக்த்யை நம: ।

தக்ஷாம்ஸ-ரூப-வாருண்யாத்மனே ஸர்வாஹ்லாதினீ-
சக்த்யை நம: ।

தக்ஷபார்ச்வரூப-ஹஸ்திஜிஹ்வாத்மனே ஸர்வ
ஸம்மோஹினீ சக்த்யை நம: ।

தக்ஷோருரூப - யசோவத்யாத்மனே ஸர்வஸ்தம்பினீ
சக்த்யை நம: ।

---

14. அலம்புஸா-குஹூ - விச்வோதரா-வாருணீ - ஹஸ்தி ஜிஹ்வா-யசோவதீ - பயஸ்வினீ - ஸரஸ்வதீ - இடா - பிங்கலா-ஸுஷும்நா ச இதி சதுர்தச நாட்ய: ஸர்வஸம்க்ஷோபிண்யாதி

दक्षजंघा - रूप - पयस्विन्यात्मने सर्वजृंभिणी - शक्तयै नमः ।
वामजंघा - रूप - गान्धार्यात्मने सर्ववशंकरी - शक्तयै नमः ।
वामोरु - रूप - पूषात्मने सर्वरंजिनी - शक्तयै नमः ।
वामपार्श्व - रूप - शंखिन्यात्मने सर्वोन्मादिनी - शक्तयै नमः ।
वामांस - रूप - सरस्वत्यात्मने सर्वार्थसाधिनी - शक्त्यै नमः ।
वामगण्डरूप - इडात्मने सर्वसंपत्तिपूरणी - शक्तयै नमः ।
ललाटवामभाग - रूप - पिंगलात्मने सर्वमन्त्रमयी-शक्तयै नमः ।

தக்ஷஜங்காரூப-பயஸ்வின்யாத்மனே ஸர்வஜ்ரும்பிணீ-சக்த்யை நம: ।
வாமஜங்காரூப-காந்தார்யாத்மனே ஸர்வவசங்கரீ-சக்த்யை நம: ।
வாமோரு-ரூப-பூஷாத்மனே ஸர்வரஞ்ஜினீ-சக்த்யை நம: ।
வாமபார்ச்வரூப-சங்கின்யாத்மனே ஸர்வோன்மாதினீ-சக்த்யை நம: ।
வாமாம்ஸரூப-ஸரஸ்வத்யாத்மனே ஸர்வார்த்தஸாதினீ-சக்த்யை நம: ।
வாமகண்டரூப-இடாத்மனே ஸர்வஸம்பத்திபூரணீ-சக்த்யை நம: ।
லலாடவாமபாக-ரூப-பிங்கலாத்மனே ஸர்வமந்த்ரமயீ-சக்த்யை நம: ।

சதுர்த்தர சக்தய: । (அலம்புஸை, குஹூ, விச்வோதரீ, வாரணை, ஹஸ்திஜிஹ்வை, யசோவதீ, பயஸ்வினீ, காந்தாரீ, பூஷா, சங்கினீ, ஸரஸ்வதீ, இடை, பிங்கலை, ஸுஷும்னை என்ற பதினான்கு நாடிகளின் சக்திகளே ஸர்வஸம்க்ஷோபிணீ முதலிய பதினான்கு சக்திகள்).

ललाटपृष्ठभाग-रूप-सषुम्नात्मने सर्वद्वन्द्व-क्षयंकरी-शक्त्यै नमः ।
हृद्रूप - सर्वसौभाग्यदायक - चक्रेश्वर्यै त्रिपुरवासिन्यै नमः ।
संप्रदाय - योगिनी - रूप - स्वात्मात्मने ईशित्वसिद्ध्यै नमः ।
अपरिच्छिन्नरूप - स्वात्मात्मने सर्ववशंकरी - मुद्रायै नमः ॥ १४ ॥

बहिर्दशार - चक्राय नम इति व्यापकं न्यस्य ।
दक्षाक्षि - रूप - प्राणात्मने सर्वसिद्धिप्रदादेव्यै नमः ।

லலாடப்ருஷ்டபாக-ரூப-ஸஷும்னாத்மனே
ஸர்வத்வந்த்வக்ஷயங்கரீ-சக்த்யை நம: |

ஹ்ருத்ரூப-ஸர்வஸௌபாக்ய-தாயக-சக்ரேச்வர்யை
த்ரிபுரவாஸின்யை நம: |

ஸம்ப்ரதாயயோகினீரூப-ஸ்வாத்மாத்மனே ஈசித்வ-
ஸித்த்யை நம: |

அபரிச்சின்ன-ரூப-ஸ்வாத்மாத்மனே ஸர்வவசங்கரீ-
முத்ராயை நம: || 14 ||

(லலாடம்-நெற்றி; அம்ஸ-தோள்; ஊரு-துடை; ஜங்கா-முழங்கால்)

பஹிர்தசார-சக்ராய நம இதி வ்யாபகம் ந்யஸ்ய |

(வெளிப் பத்துக் கோணச் சக்ரத்தை வணங்கி தேகத்தில் கீழே கூறப்பட்ட ஸ்தானங்களில் ஸர்வஸித்திப்ரதா முதலிய சக்திகள் வியாபித்திருப்பதாய் நியாஸம் செய்க).

தக்ஷாக்ஷி-ரூப-ப்ராணாத்மனே ஸர்வஸித்திப்ரதா-
தேவ்யை நம: |

नासामूल - रूप - अपानात्मने सर्वसंपत्प्रदादेव्यै नमः ।
वामनेत्ररूप - व्यानात्मने सर्वप्रियंकरी देव्यै नमः ।
कुक्षि - ईशकोण-रूप - उदानात्मने सर्वमंगलकारिणीदेव्यै नमः ।
कुक्षि - वायुकोण - रूप - समानात्मने सर्वकामप्रदा-देव्यै नमः ।
वामजानु - रूप - नागात्मने सर्वदुःखविमोचिनी-देव्यै नमः ।
गुद - रूप - कूर्मात्मने सर्वमृत्युप्रशमनी - देव्यै नमः ।

நாஸா-மூல-ரூப-அபாநாத்மனே ஸர்வஸம்பத்ப்ரதா-
தேவ்யை நம: ।

வாமநேத்ர-ரூப-வ்யாநாத்மனே ஸர்வப்ரியங்கரீ-
தேவ்யை நம: ।

குக்ஷி-ஈசகோண-ரூப-உதாநாத்மனே ஸர்வமங்கல-
காரிணீ-தேவ்யை நம: ।

குக்ஷி-வாயுகோண-ரூப-ஸமாநாத்மனே ஸர்வகாமப்ரதா-
தேவ்யை நம: ।

வாம-ஜானு-ரூப-நாகாத்மனே ஸர்வது:க்க விமோசினீ-
தேவ்யை நம: ।

குத-ரூப-கூர்மாத்மனே ஸர்வம்ருத்யுப்ரசமனீ-தேவ்யை
நம: ।

---

15. ப்ராணாபான-வ்யானோதான - ஸமான-நாக - கூர்ம-க்ருகர-தேவதத்த - தனஞ்ஜயா தசவாயவ: ஸர்வஸித்தி-ப்ரதசார-பஹிர்தசார-தேவதா: । (பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், ஸமானன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்ஜயன் என்னும் பத்துவாயுக்களும் வெளிப்பத்துக் கோணங்களில் உள்ள தேவதைகள்).

दक्षजानुरूप-क्रकरात्मने सर्वविघ्नविनाशिनी - देव्यै नमः ।
कुक्षि-निर्ऋतिकोण-रूप-देवदत्तात्मने सर्वाङ्गसुन्दरी-देव्यै नमः ।
कुक्षि-वह्निकोण-रूप-धनंजयात्मने सर्वसौभाग्यदायिनी
देव्यै नमः ।
हृद्रूप - सर्वार्थसाधक - चक्रेश्वर्यै त्रिपुराश्रियै नमः ।
कुलकौलयोगिनी-रूप-स्वात्मात्मने वशित्वसिद्ध्यै नमः ।
अपरिच्छिन्न-स्वात्मात्मने सर्वोन्मादिनी मुद्रायै नमः ॥ १५ ॥

अन्तर्दशार - चक्राय नम इति तदन्तर्व्यापकं न्यस्य ।

தக்ஷ-ஜானு-ரூப-க்ருகராத்மனே-ஸர்வவிக்ன-விநாசினீ
தேவ்யை நம: ।
குக்ஷி-நிர்ருதி-கோண-ரூப-தேவதத்தாத்மனே ஸர்வாங்க-
ஸுந்தரீ-தேவ்யை நம: ।
குக்ஷிவஹ்னிகோணரூப-தனஞ்ஜயாத்மனே ஸர்வ-
ஸௌபாக்ய-தாயினீ-தேவ்யை நம: ।
ஹ்ருத்ரூப-ஸர்வார்த்தஸாதக-சக்ரேச்வர்யை
த்ரிபுராச்ரியை நம: ।
குலகௌல-யோகினீரூப-ஸ்வாத்மாத்மனே வசித்வ-
ஸித்த்யை நம: ।
அபரிச்சின்ன-ஸ்வாத்மாத்மனே ஸர்வோன்மாதினீ
முத்ராயை நம: ॥ 15 ॥

அந்தர்தசார-சக்ராய நம இதி ததந்தர்-வ்யாபகம்
ந்யஸ்ய ।

दक्षनासारूप - रेचकाग्न्यात्मने सर्वज्ञा-देव्यै नमः ।

दक्ष - सृक्कि - रूप - पाचकाग्न्यात्मने सर्वशक्ति - देव्यै नमः ।

दक्ष - स्तनरूप - शोषकाग्न्यात्मने सर्वैश्वर्यप्रदा - देव्यै नमः ।

दक्ष - वृषण - रूप - दाहकाग्न्यात्मने सर्वज्ञानमयी-देव्यै नमः ।

सीवनी - रूप - प्लावकाग्न्यात्मने सर्वव्याधि - विनाशिनी-
देव्यै नमः ।

(உள் பத்துக் கோணச்சக்கரத்தை வணங்கி தேகத்தில் கீழே கூறப்பட்ட ஸ்தானங்களில் ஸர்வஜ்ஞா முதலிய சக்திகள் வியாபித்திருப்பதாய் நியாஸம் செய்க).

தக்ஷநாஸா—ரூப-ரேசகாக்ன்யாத்மனே ஸர்வஜ்ஞா-
தேவ்யை நம: ।

தக்ஷஸ்ருக்வி-ரூப-பாசகாக்ன்யாத்மனே
ஸர்வசக்தி தேவ்யை நம: ।

தக்ஷ-ஸ்தன-ரூப-சோஷகாக்ன்யாத்மனே ஸர்வைச்வர்ய
ப்ரதா-தேவ்யை நம: ।

தக்ஷ-வ்ருஷண—ரூப-தாஹகாக்ன்யாத்மனே ஸர்வ-
ஜ்ஞானமயீ தேவ்யை நம: ।

ஸீவனீ-ரூப-ப்லாவகாக்ன்யாத்மனே ஸர்வவ்யாதி-
விநாசினீ-தேவ்யை நம: ।

---

16. ஏதத் - வாயுஸம்ஸர்க்கோபாதி - பேதேன ரேசக: பாசக: சோஷகோ-தாஹக:-ப்லாவக-இதி ப்ராணமுக்யத்வேன பஞ்சதா ஜடராக்னிர்பவதி । க்ஷாரக-உத்தாரக: க்ஷோபகோ-ஜ்ரும்பகோ-மோஹக இதி நாகப்ராதான்யேன பஞ்சவிதாஸ்தே

वामवृषण-रूप-क्षारकाग्न्यात्मने सर्वाधार - स्वरूपा-देव्यै नमः ।
वामस्तनरूपोद्गारकाग्न्यात्मने सर्वपापहरा-देव्यै नमः ।
वामसृक्किरूप - क्षोभकाग्न्यात्मने सर्वानन्दमयी - देव्यै नमः ।
वामनासारूप - जृंभकाग्न्यात्मने सर्वरक्षास्वरूपिणी-देव्यै नमः ।

வாமவ்ருஷண-ரூப - க்ஷாரகாக்ன்யாத்மனே ஸர்வாதார-ஸ்வரூபா-தேவ்யை நம: ।

வாமஸ்தனரூப-உத்காரகாக்ன்யாத்மனே ஸர்வபாபஹரா-தேவ்யை நம: ।

வாமஸ்ருக்வி-ரூப-க்ஷோபகாக்ன்யாத்மனே ஸர்வானந்தமயீ-தேவ்யை நம: ।

வாமநாஸாரூப-ஜ்ரும்பகாக்ன்யாத்மனே ஸர்வரக்ஷா-ஸ்வரூபிணீ-தேவ்யை நம: ।

(ஸ்ருக்வி-கடைவாய்; வ்ருஷணம்-அண்டம் அல்லது விதை; ஸீவனீ-ஆண்குறியின் நுனி)

மனுஷ்யாணாம் தேஹஸ்தா: பக்ஷ்ய - போஜ்ய - சோஷ்ய - லேஹ்ய-பேயாத்மக-பஞ்சவிதம் - மன்னம் பாசயந்தி || ஏதா தசவஹ்னி-கலா: ஸர்வஜ்ஞாத்யா அந்தர்தசாரகா தேவதா: ।

(முன்பு கூறிய பிராணன் முதலிய ஐந்து வாயுக்களுடன் சேர்ந்து உபாதி வேற்றுமையால் ஜாடராக்னி அல்லது வயிற்றில் உள்ள வெப்பம், ரேசகம், பாசகம் (பக்குவப்படுத்துதல்), சோஷகம் (உலர்த்தல்), தாஹகம் (எரித்தல்), ப்லாவகம் (நிறைத்தல்) என்ற ஐந்து வகைத்தொழிலைச் செய்வதாகிறது; க்ஷாரகம், உத்தாரகம், க்ஷோபகம், ஜ்ரும்பகம், மோஹகம் என்ற தொழில்களை நாகன் முதலிய ஐந்து உபவாயுக்களுடன் சேர்ந்து செய்வதாகிறது,

नासाग्र-रूप-मोहकाग्न्यात्मने सर्वेप्सित-फलप्रदा - देव्यै नमः ।
हृद्रूप - सर्वरक्षाकर-चक्रेश्वर्यै त्रिपुरमालिन्यै नमः ।
निगर्भयोगिनी-रूप-स्वात्मात्मने प्राकाम्य-सिद्ध्यै नमः ।
अपरिच्छिन्नरूप स्वात्मात्मने सर्वमहांकुशा-मुद्रायै नमः ॥ १६ ॥

अष्टकोण-चक्राय नम इति तदन्तर्व्यापकं न्यस्य ।

நாஸாக்ரரூப-மோஹகாக்ன்யாத்மனே-ஸர்வேப்ஸிதபல-
ப்ரதா-தேவ்யை நம: ।
ஹ்ருத்ரூப-ஸர்வரக்ஷாகர-சக்ரேச்வர்யை திரிபுர-
மாலின்யை நம: ।
நிகர்ப்பயோகினீரூப-ஸ்வாத்மாத்மனே ப்ராகாம்ய-
ஸித்த்யை நம: ।
அபரிச்சின்ன-ரூப – ஸ்வாத்மாத்மனே ஸர்வமஹாங்குசா-
முத்ராயை நம: ॥ 16 ॥

அஷ்டகோண-சக்ராய நம இதி ததந்தர்-வ்யாபகம்
ந்யஸ்ய

(எட்டுக் கோணச் சக்கரத்தை வணங்கி தேகத்தில் கீழே கூறப்பட்ட ஸ்தானங்களில் வசினீ முதலிய வாக் தேவதைகள் வியாபித்திருப்பதாய் நியாஸம் செய்க).

அவை மனிதர்களுடைய சரீரத்தில் பரவி, பக்ஷ்ய, போஜ்ய, சோஷ்ய, லேஹ்ய, பேய வடிவான ஐந்து வகைப் பட்ட உணவை ஜீரணம் செய்கின்றன. இப்பத்து வித அக்னி கலைகளும் ஸர்வஜ்ஞா முதலிய உள் பத்துக் கோண தேவதை கள்.)

चिबुकदक्षभाग-रूप-शीतात्मने वशिनी-वाग्देवतायै नमः ।

कण्ठदक्षभाग-रूप उष्णात्मने कामेश्वरी-वाग्देवतायै नमः ।

हृदयदक्षभाग-रूप-सुखात्मने मोदिनी-वाग्देवतायै नमः ।

नाभि दक्षभाग - रूप - दुःखात्मने विमला - वाग्देवतायै नमः ।

नाभि-वामभाग-रूप-इच्छात्मने अरुणा - वाग्देवतायै नमः ।

हृदय-वामभाग-रूप-सत्त्वगुणात्मने जयिनी-वाग्देवतायै नमः ।

कण्ठ-वामभाग-रूप-रजोगुणात्मने सर्वेश्वरी-वाग्देवतायै नमः ।

சிபுக-தக்ஷபாக-ரூப-சீதாத்மனே வசினீ-வாக்தேவதாயை நம: ।

கண்ட-தக்ஷபாக-ரூப-உஷ்ணாத்மனே காமேச்வரீ-வாக்தேவதாயை நம: ।

ஹ்ருதய தக்ஷபாக-ரூப-ஸுகாத்மனே மோதினீ-வாக்தேவதாயை நம: ।

நாபி-தக்ஷபாக-ரூப-து:க்காத்மனே விமலா-வாக்தேவதாயை நம: ।

நாபி-வாமபாக-ரூப-இச்சாத்மனே அருணா-வாக்தேவதாயை நம: ।

ஹ்ருதய-வாமபாக-ரூப-ஸத்வகுணாத்மனே ஜயினீ-வாக்தேவதாயை நம: ।

கண்ட-வாமபாக-ரூப-ரஜோகுணாத்மனே ஸர்வேச்வரீ-வாக் தேவதாயை நம: ।

---

17. *சீதோஷ்ண - ஸுகது:க்க - இச்சாஸ் - ஸத்வம் ரஜஸ் தமோ வசின்யாதி சக்த்யஷ்டௌ ।*

चिबुक-वामभाग-रूप-तमोगुणात्मने कौलिनी-वाग्देवतायै नमः ।
हृद्रूप - सर्वरोगहर - चक्रेश्वर्यै त्रिपुरासिद्धायै नमः ।
रहस्ययोगिनी - रूप - स्वात्मात्मने भुक्तिसिद्ध्यै नमः ।
अपरिच्छिन्नरूप - स्वात्मात्मने सर्वखेचरी-मुद्रायै नमः ॥ १७ ॥

हृदयत्रिकोण - अधोभाग - रूप - पंचतन्मात्रात्मकेभ्यः
सर्वजंभन - बाणेभ्यो नमः ।

तद्दक्षभाग - रूप - मन आत्मकाभ्यां सर्वमोहन-धनुर्भ्यां नमः ।

சிபுக-வாமபாக-ரூப-தமோகுணாத்மனே கௌலினீ-
வாக்தேவதாயை நம: ।

(சிபுகம் - முகவாய்க்கட்டை)

ஹ்ருத்ரூப-ஸர்வரோகஹர-சக்ரேச்வரியை
த்ரிபுராஸித்தாயை நம: ।

ரஹஸ்ய-யோகினீரூப-ஸ்வாத்மாத்மனே புக்தி-
ஸித்த்யை நம: ।

அபரிச்சின்னரூப-ஸ்வாத்மாத்மனே ஸர்வகேசரீ
முத்ராயை நம: ॥ 17 ॥

ஹ்ருதயத்ரிகோண-அதோ பாக-ரூப-பஞ்சதன்மாத்
ராத்மகேப்ய: ஸர்வஜம்பன-பாணேப்யோ நம: ।

தத்தக்ஷபாக-ரூப-மன-ஆத்மகாப்யாம் ஸர்வ-மோஹன-
தனுர்ப்யாம் நம: ।

(குளிர், வெப்பம், இன்பம், துன்பம், விருப்பம், ஸத்துவம், ரஜஸ், தமஸ் என்பவை வசினீ முதலிய எட்டு சக்திகள்.)

तदूर्ध्वभाग-रूप-रागात्मकाभ्यां सर्ववशंकरपाशाभ्यां नमः ।
तद्वामभाग - रूप - द्वेषात्मकाभ्यां सर्वस्तंभकर-अंकुशाभ्यां
नमः ॥ १८. १ ॥

त्रिकोणचक्राय नम इति व्यापकं न्यस्य ।

हृदयत्रिकोणाग्रभाग - रूप महत्तत्त्वात्मने कामेश्वर्यै देव्यै नमः ।

ததூர்த்வபாகரூப - ராகாத்மகாப்யாம் ஸர்வவசங்கர-
பாசாப்யாம் நம: ।

தத்வாம-பாகரூப-த்வேஷாத்மகாப்யாம் ஸர்வ-
ஸ்தம்பகர–அங்குசாப்யாம் நம: ॥ 18.1 ॥

த்ரிகோண சக்ராய நம இதி வ்யாபகம் ந்யஸ்ய ।

(முக்கோணச் சக்கரத்தை வணங்கி தேகத்தில் கீழே கூறப்பட்ட பாகங்களில் காமேச்வரீ முதலிய தேவதைகள் வியாபித்திருப்பதாய் நியாஸம் செய்க).

ஹ்ருதய - த்ரிகோணாக்ரபாகரூப - மஹத்தத்வாத்மனே
காமேச்வர்யை தேவ்யை நம: ।

18.1-2. சப்தாதி-தன் மாத்ரா: பஞ்ச புஷ்பபாணா: । மன இக்ஷுதனு: । ராக: பாச: । த்வேஷோ அங்குச: । அவ்யக்த-மஹ - தஹங்காரா: காமேச்வரீ வஜ்ரேச்வரீ பகமாலின் யோऽந்தஸ்த்ரிகோணகா தேவதா: ॥ (சப்தம் ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் முதலிய ஐந்து தன் மாத்திரைகள் தேவியின் கையிலுள்ள ஐந்து புஷ்ப பாணங்கள், மனமே கரும்பு வில், ஆசையே பாசம், (கயிறு), துவேஷமே அங்குசம் (இவை பர தேவதையின் ஆயுதங்கள்).

तद्दक्षकोण - रूप - अहंकारात्मने वज्रेश्वर्यै देव्यै नमः ।
तद्वामकोण - रूप - अव्यक्तात्मने भगमालिन्यै देव्यै नमः ।
हृद्रूप - सर्वसिद्धिप्रद - चक्रेश्वर्यै त्रिपुराम्बायै नमः ।
अतिरहस्ययोगिनीरूप - स्वात्मात्मने इच्छासिद्ध्यै नमः ।
अपरिच्छिन्न - रूप - स्वात्मात्मने सर्वबीजमुद्रायै नमः ॥ १८.२

बिन्दुचक्राय नम इति व्यापकं न्यस्य ।

தத்தக்ஷகோண-ரூப-அஹங்காராத்மனே வஜ்ரேச்வரியை தேவ்யை நம: ।
தத்வாமகோண-ரூப-அவ்யக்தாத்மனே பகமாலின்யை தேவ்யை நம: ।
ஹ்ருத்ரூப-ஸர்வஸித்திப்ரத-சக்ரேச்வரியை த்ரிபுராம்பாயை நம: ।
அதிரஹஸ்ய-யோகினீரூப-ஸ்வாத்மாத்மனே இச்சாஸித்த்யை நம: ।
அபரிச்சின்னரூப-ஸ்வாத்மாத்மனே ஸர்வபீஜ-முத்ராயை நம: ॥ 18-2 ॥

பிந்துசக்ராய நம இதி வ்யாபகம் ந்யஸ்ய ।

(பிந்து சக்ரத்தை வணங்கிக் கீழே கூறப்பட்டபடி ஸச்சிதானந்தரூபிணியான பரதேவதை லலிதா மஹாத்ரிபுரஸுந்தரியை இருதயத்தில் தியானம் செய்யவும்).

அவ்யக்தம், மஹத், அஹங்காரம் என்பவையே காமேச்வரீ, வஜ்ரேச்வரீ, பகமாலினீ எனப்படும் உள் முக்கோண தேவதைகள்.

हृन्मध्यरूप - निरुपाधिक - संविन्मात्र - रूप-कामेश्वरांक-निलयायै सच्चिदानन्द - ब्रह्मात्मिकायै परदेवतायै ललितायै महात्रिपुरसुन्दर्यै नमः ।

निरुपाधिक - चैतन्यमेव सच्चिदानन्दात्मक - मन्तः करणप्रतिबिम्बितं सत् तदहमेवेति अनुसन्धानं ललिताया लौहित्यमिति विभाव्य ।

अभेदसंबन्धेन सत्व - चित्त्वादि - विशिष्टसंविदः केवल-संविदश्च तादात्म्य - संबन्धरूपं कामेश्वरांकयंत्रणं विशेषणं विभाव्य ।

ஹ்ருன்மத்யரூப - நிருபாதிக - ஸம்வின்மாத்ர - ரூப காமேச்வராங்க-நிலயாயை ஸச்சிதானந்த - ப்ரஹ்மாத்மிகாயை பரதேவதாயை லலிதாயை மஹாத்ரிபுர ஸுந்தர்யை நம: ।

நிருபாதிக - சைதன்யமேவ ஸச்சிதானந்தாத்மகம் அந்த:காணப்ரதிபிம்பிதம் ஸத் தத்ஹமேவேதி அனு ஸந்தானம் லலிதாயா லௌஹித்யமிதி விபாவ்ய ।

(உபாதியற்ற ஸச்சிதானந்த சைதன்யமே மனதில் பிரதிபிம்பித்த உண்மைப் பொருள்; அதுவே நான் என்ற தியானமே லலிதா தேவியின் சிவப்பு வர்ணம் என்று பாவனை செய்க).

அபேதஸம்பந்தேன ஸத்வ-சித்வாதி - விசிஷ்ட-ஸம்வித: கேவல ஸம்விதச்ச தாதாத்ம்ய - ஸம்பந்த - ரூபம் காமேச்வராங்க-யந்த்ரணம் விசேஷணம் விபாவ்ய ।

उपाध्यभावरूप - शुक्लत्वोपलक्षिता सती शुद्धसंविदेव शुक्लचरणः ।

चित्वविशिष्ट - संवित् - प्राथमिक - पराहन्तात्मक - वृत्ति-रूपेण रागेण उपलक्षिता सती रक्तचरणः ।

अहमाकार - वृत्ति - निरूपिता विषयता चरणयोर्मिथो विशेष्य-विशेषण - भावरूपैव तदुभय-सामरस्य-मिति विभाव्य ।

हृद्रूप - सर्वानन्द - चक्रेश्वर्यै महात्रिपुरसुन्दर्यै नमः ।

உபாத்யபாவரூப-சுக்லத்வோபலக்ஷிதா ஸதீ சுத்த-ஸம்விதேவ சுக்ல-சரண: ।

சித்வவிசிஷ்ட - ஸம்வித்-ப்ராதமிக-பராஹந்தாத்மக-வ்ருத்தி-ரூபேண ராகேண உபலக்ஷிதா ஸதீ ரக்த-சரண: ।

அஹமாகார-வ்ருத்தி - நிரூபிதா - விஷயதா சரணயோர்-மிதோ விசேஷ்ய-விசேஷண-பாவரூபைவ ததுபய-ஸாமரஸ்யமிதி விபாவ்ய ।

ஹ்ருத்ரூப-ஸர்வானந்த-சக்ரேச்வர்யை மஹாத்ரிபுர ஸுந்தர்யை நம: ।

---

19. நிருபாதிக - ஸம்விதேவ காமேச்வர: । ஸதானந்த-பூர்ண: ஸ்வாத்மைவ பரதேவதா லலிதா ।

லௌஹித்யமேதஸ்ய ஸர்வஸ்ய விமர்ச: । அனன்ய - சித்தத்வேன ச ஸித்தி; । (உபாதியற்ற ஞானமே-பிந்து வடிவான-

परापर - रहस्य - योगिनी - रूप - स्वात्मात्मने प्राप्तिसिद्ध्यै
नमः ।

अपरिच्छिन्नरूप - स्वात्मात्मने सर्वयोनि-मुद्रायै नमः ॥ १९ ॥

इति तत्तत्स्थान-स्पर्श-पूर्वकं सम्य-गनुसन्धाय उपचारान् समर्पयेत् ॥ तद्यथा—

பராபரரஹஸ்ய-யோகினீ-ரூப-ஸ்வாத்மாத்மனே
ப்ராப்தி-ஸித்த்யை நம: ।

அபரிச்சின்னரூப-ஸ்வாத்மாத்மனே ஸர்வயோனி-
முத்ராயை நம: ॥ 19 ॥

இதி தத்தத்ஸ்தான-ஸ்பர்ச - பூர்வகம் ஸம்ய - கனு ஸந்தாய உபசாரான் ஸமர்ப்பயேத் । தத்யதா—

(இங்ஙனம் அந்தந்த ஸ்தானத்தைத் தொட்டு நன்ருக அனுஸந்தானம் செய்த பின் ஆஸனம், பாத்யம் அர்க்யம் முதலிய உபசாரங்களை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். அது பின்வருமாறு :—)

காமேசுவரர். எப்பொழுதும் ஆனந்த பரிபூர்ணமாயிருக்கின்ற தனது ஆத்மஸ்ரூபமே பரதேவதையாகும் லலிதை. சிவப்பு நிறம்—ஜீவன்-சிவன் - சக்தி ஆகிய—இவ்வனைத்தின் விமர்சம் அல்லது அபேதவடிவான அனுஸந்தானம். சித்தம் ஒரு முகப் படுதலே சித்தி ஆகும்.)

एवमपरिच्छिन्नतया भाविताया ललितायाः स्वे महिम्न्येव प्रतिष्ठितां आसन - मनुसन्दधामि ।

वियदादि - स्थूल - प्रपंचरूप - पादगतस्य नामरूपात्मक-मलस्य सच्चिदानन्दैकरूपत्व - भावना - जलेन क्षालनं पाद्यं भावयामि ।

सूक्ष्मप्रपंचरूप - हस्तगतस्य तस्य क्षालनं अर्घ्यं चिन्तयामि ।

भावनारूपाणा - मपामपि कबलीकाररूपं आचमनं विभावयामि ।

ஏவமபரிச்சின்னதயா பாவிதாயா லலிதாயா: ஸ்வே மஹிம்ன்யேவ ப்ரதிஷ்டிதாம் ஆஸன-மனுஸந்ததாமி ।

வியதாதி-ஸ்தூல-ப்ரபஞ்சரூப-பாதகதஸ்ய நாம-ரூபாத்மக-மலஸ்ய ஸச்சிதானந்தைகரூபத்வ - பாவனா-ஜலேன க்ஷாலனம் பாத்யம் பாவயாமி ।

ஸூக்ஷ்ம-ப்ரபஞ்சரூப-ஹஸ்த-கதஸ்ய தஸ்ய க்ஷாலனம் அர்க்க்யம் சிந்தயாமி ।

பாவனாரூபாணாமபாமபி - கபலீகாரரூபம் ஆசமனம் விபாவயாமி

பாவனயா: க்ரியா உபசார: । (பாவனை செய்வதே உபசாரம்).

सत्व - चित्वानन्दत्वाद्यखिलावयवावच्छेदेन भावना-जल-संपर्करूपं स्नानं अनुचिन्तयामि ।

तेष्वेवावयवेषु प्रसक्ताया भावनात्मक-वृत्ति-विशेषतायाः प्रोञ्छनं वृत्तिविषयत्व-भावनेन वस्त्रं कल्पयामि ।

निर्विषयत्व - निरंजनत्व - अशोकत्व - अमृतत्वाद्यनेक-धर्मरूपाण्याभरणानि धर्म्यभेद-भावनेन समर्पयामि ।

स्वशरीर-घटक-पार्थिवभागानां जडतापनयेन चिन्मात्रतावशेषरूपं गन्धं प्रयच्छामि ।

आकाशभागानां तथा भावनेन पुष्पाणि समर्पयामि ।

ஸத்வ - சித்வானந்தத்வாத்யகிலாவயவாவச்சேதேன பாவனா-ஜல-ஸம்பர்க்க - ரூபம் ஸ்நானம் அனுசிந்தயாமி ।

தேஷ்வேவாவயவேஷு ப்ரஸக்தாயா பாவனாத்மக-வ்ருத்தி-விசேஷதாயா: ப்ரோஞ்சனம் வ்ருத்திவிஷயத்வ-பாவனேன வஸ்த்ரம் கல்பயாமி ।

நிர்விஷயத்வ - நிரஞ்ஜனத்வ-அசோகத்வ - அம்ருதத்வாதி-அநேகதர்மரூபாணி ஆபரணானி தர்ம்யபேதபாவனேன ஸமர்ப்பயாமி ।

ஸ்வசரீர-கடக-பார்த்திவபாகானாம் ஜடதாபநயேன சின்மாத்ரதாவசேஷரூபம் கந்தம் ப்ரயச்சாமி ।

ஆகாசபாகானாம் ததா பாவனேன புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி ।

वायव्य - भागानां तथा भावनया धूपयामि ।

तैजस - भागानां तथा करणेन उद्दीपयामि ।

अमृतभागांस्तथा विभाव्य निवेदयामि ।

षोडशान्त - इन्दुमण्डलस्य तथा भावनेन तांबूलकल्प - माचरामि ।

परा - पश्यन्त्यादि - निखिल - शब्दानां नाद - द्वारा ब्रह्मण्युपसंहार - चिन्तनेन स्तवीमि ।

विषयेषु धावमानानां चित्तवृत्तीनां विषयजडतानिरासेन ब्रह्मणि प्रविलापनेन प्रदक्षिणी - करोमि ।

வாயவ்ய-பாகானும் ததா பாவனயா தூபயாமி ।

தைஜஸ-பாகானும் ததா கரணேன உத்தீபயாமி ।

அம்ருத-பாகாம்ஸ்ததா விபாவ்ய நிவேதயாமி ।

ஷோடசாந்த - இந்துமண்டலஸ்ய ததா பாவனேன தாம்பூல-கல்ப-மாசராமி ।

பரா-பச்யந்த்யாதி-நிகில-சப்தானும் நாத-த்வாரா ப்ரஹ்மண்-யுபஸம்ஹார-சிந்தனேன ஸ்தவீமி ।

விஷயேஷு தாவமானுனும் சித்தவ்ருத்தீனும் விஷய-ஜடதா-நிராஸேன ப்ரஹ்மணி ப்ரவிலாபனேன ப்ரதக்ஷிணீ கரோமி ।

तासां विषयेभ्यः परावर्तनेन ब्रह्मैक - प्रवणतया प्रणमामि ॥ २० ॥

इत्युपचर्य जुहुयात् ।

विहिताविहित - विषया वृत्तयः उत्पन्नाः अहं त्वं गुरुदेवतेत्यादयः ताः सर्वाः चक्रराजस्थ - अनन्तशक्ति - कदंबरूपा - स्तत्तत्सूक्ष्मरूपा ये ये संस्कारास्तत्सर्वं चिन्मात्रमेवेति विभावनया निर्व्युत्थानं स्वात्मनि जुहोमि ॥ २१ ॥

தாஸாம் விஷயேப்ய: பராவர்த்தனேன ப்ரஹ்மைக-ப்ரவணதயா ப்ரணமாமி ‖ 20 ‖

இத்யுபசர்ய ஜுஹுயாத் ‖ (இங்ஙனம் உபசாரங்களைச் செய்தபின் கீழே கூறியபடி ஹோமம் செய்யவும்).

விஹிதாவிஹித - விஷயா வ்ருத்தய: உத்பன்னா: அஹம் த்வம் குருரி-தேவதேத்யாதய: தா: ஸர்வா: சக்ரராஜஸ்த - அனந்தசக்தி - கதம்ப - ரூபாஸ்- தத்தத் ஸூக்ஷ்மரூபா யே யே ஸம்ஸ்காராஸ்-தத் ஸர்வம் சின்மாத்ரமேவேதி விபாவனயா நிர்வ்யுத்தானம் ஸ்வாத்மனி ஜுஹோமி ‖ 21 ‖

---

21. அஹம் த்வம் அஸ்தி நாஸ்தி கர்த்தவ்ய-மகர்த்தவ்ய உபாஸிதவ்ய - மித்யாதி - விகல்பாஞ் - மாத்மனி விலாபனம் ஹோம: I (நான் நீ, உண்டு இல்லை, செய்யத்தக்கது, செய்யத்தகாதது உபாசிக்கத்தக்கது என்ற வேறுபாடுகளையெல்லாம் ஆத்மாவில் லயம் செய்தலே ஹோமம்.)

प्रकृतभावनासु ये गुरुचरणादि-शक्तिकदंबान्ता विषयास्ते सर्वेऽपि चिन्मात्ररूपा न परस्परं भिद्यन्ते इति भावनया तर्पयामि ॥ २२ ॥

तिथि-चक्रमुक्तरूपं कालचक्रं देशचक्रं च सर्वं - मस्ति-भाति - प्रियं च न तु नामरूपवत्, अतः सर्वं ब्रह्मैवेति विभावयामि ॥

(अथवा पूर्वलिखितां नित्याभावना-मिहैव श्वासविलापन-फलिकां कुर्यात्) ॥ २३ ॥

ப்ரக்ருத-பாவனாஸு யே குருசரணாதி-சக்தி-கதம்-பாந்தா விஷயாஸ்தே ஸர்வேऽபி சின்மாத்ர-ரூபா ந பரஸ்பரம் பித்யந்தே இதி பாவனயா தர்ப்பயாமி || 22 ||

திதி-சக்ரமுக்தரூபம் காலசக்ரம் தேசசக்ரம் ச ஸர்வ-மஸ்தி-பாதி-ப்ரியஞ் ச ந து நாமரூபவத், அத: ஸர்வம் ப்ரஹ்மைவேதி விபாவயாமி ||

(அதவா பூர்வலிகிதாம் நித்யா - பாவனா—மிஹைவ ச்வாஸ—விலாபன-பலிகாம் குர்யாத்) ||—

---

22. பாவனா - விஷயாணா - மபேதபாவனம் தர்ப்பணம் I (பாவனைக்கு இதுவரை கூறப்பட்ட விஷயங்களிலும் ஏற்றத் தாழ்வைக் காணாதிருத்தல் தர்ப்பணம்).

23. பஞ்சதச - திதிரூபேண காலஸ்ய பரிணாமாவலோகனம் I (பதினைந்துதிதிகளின் வடிவமாய்க் காலம் மாறிவருவதை—ஸாக்ஷியாயிருந்து-காண்பதே காட்சி).

तेन मनः पवनात्मनामैक्य - निभालनेन त्रीन्मुहूर्तान् द्वावेकं वा मुहूर्त - मविच्छिन्नं व्यापयेत् । चिन्तित - कार्याणि अयत्नेन सिध्यन्ति ॥ २४ ॥

ततोऽवतीर्य प्राणायामत्रयं ऋष्यादि - न्यासत्रयं च कृत्वा गुरुं स्तुवीतेति सर्वं शिवम् ॥ २५ ॥

(அல்லது ஏற்கெனவே பகுதி 10-ல் எழுதியுள்ள பிர காரம் நித்யாதேவிகளின் பாவனையை சுவாஸக் கணக் குடன் சேர்த்துச் செய்யவும்.—இது பூஜையின் முடிவில் நிரியாணமுத்ரை போலாகும்.) || 23 ||

தேன மன: பவனாத்மனாமைக்ய-நிபாலனேன த்ரீன் முஹூர்த்தான் த்வாவேகம் வா முஹூர்த்த - மவிச் சின்னம் வ்யாபயேத் | சிந்தித-கார்யாணி அயத்னேன ஸித்த்யந்தி || 24 ||

ததோऽவதீர்ய ப்ராணாயாமத்ரயம் ருஷ்யாதி-ந்யாஸ த்ரயஞ்ச க்ருத்வா குரும் ஸ்துவீதேதி ஸர்வம் சிவம் 25 ||

---

24. ஏவம் முஹூர்த்த-த்ரிதயம் முஹூர்த்த-த்விதயம் முஹூர்த்த மாத்ரம் வா பாவனுபரோ ஜீவன் முகதோ பவதி ஸ ஏவ சிவயோகீதி கத்யதே 1 (இவ்வாறு மூன்று முகூர்த்த மோ—இரண்டுமுகூர்த்தமோ அல்லது ஒரு முகூர்த்தமாவது நிலைத்து நிற்பவன் ஜீவன் முக்தனுவான். அவனே சிவயோகி எனக் கூறப்படுபவன். முஹூர்த்தமாவது இரண்டு நாழிகை.)

25. காதிமதேனந்தர்சக்ர - பாவனு: ப்ரதிபாதிதா: 1 ய ஏவம் வேத ஸோऽதர்வசிரோऽதீதே 1 இத்யுபநிஷத் ||

अथर्वशिरसि प्रोक्त-भावनानां सतां मुदे ।
इति भास्कररायेण प्रयोगविधि - रीरितः ॥

महायागक्रमः समाप्तः ॥

அதர்வசிரஸி ப்ரோக்த-பாவனானாம் ஸதாம் முதே ।
இதி பாஸ்கரராயேண ப்ரயோகவிதி-ரீரித: ॥

(இங்ஙனம் நல்லோர்களின் மகிழ்ச்சிக்காக அதர்வ உபநிஷத்தில் கூறப்பட்ட பாவனைகளின் பிரயோகவிதி பாஸ்கரராயரால் விளக்கப்பட்டது.)

(இங்ஙனம் காதி மதத்தை அனுசரித்து அந்தரங்கமான ஸ்ரீசக்ரபாவனைகள் விவரிக்கப்பட்டன. எவன் இதை உள்ளபடி அறிகின்றானோ அவன் அதர்வவேதத்தின் உபநிஷதத்தை—அதாவது அதில் தலை சிறந்த உண்மையை—கற்றவன் ஆகின்றான். இங்ஙனம் உபநிஷத்து விளக்கப் பெற்றது.)

சக்தி மஹிம்ன: ஸ்தோத்ர சுலோகங்களின் அகராதி

प्रसीद परदेवते मम हृदि प्रभूतं भयं
विदारय दरिद्रतां दलय देहि सर्वज्ञताम् ।
निधेहि करुणानिधे चरणपद्मयुग्मं स्वकं
निवारय जरामृती त्रिपुरसुन्दरि श्रीशिवे ।।

புத்தகங்கள் இணையதளம் மூலம்
ஆர்டர் செய்ய www.sriramakrishnamath.org

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம், மயிலாப்பூர்,
சென்னை - 4 email : srkmath@vsnl.com

Sri Sakti Mahimna Stotram (Sanskrit/Tamil) Rs. 25.00
ISBN : 81-7120-254-3